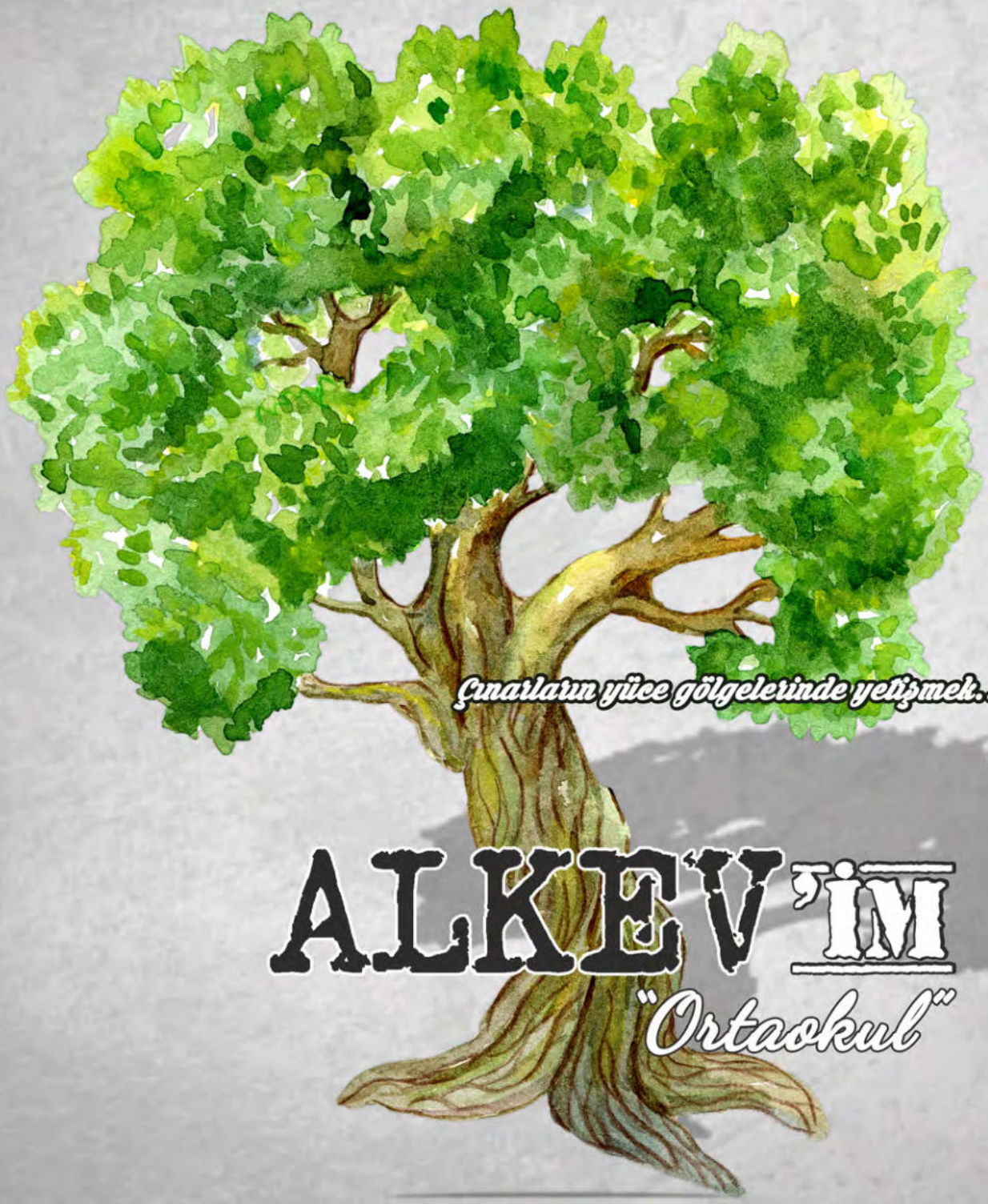
Sayı: 9 Mayıs 2023

Alman Liseliler Kültür ve Eğitim Vakfı Özel Okulları Yıllık Edebiyat Dergisidir.

Çınarların yüce gölgelerinde yetişmek...

ALKEV'İM

"Ortaokul"

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV ÖZEL OKULLARI

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV Özel Okulları

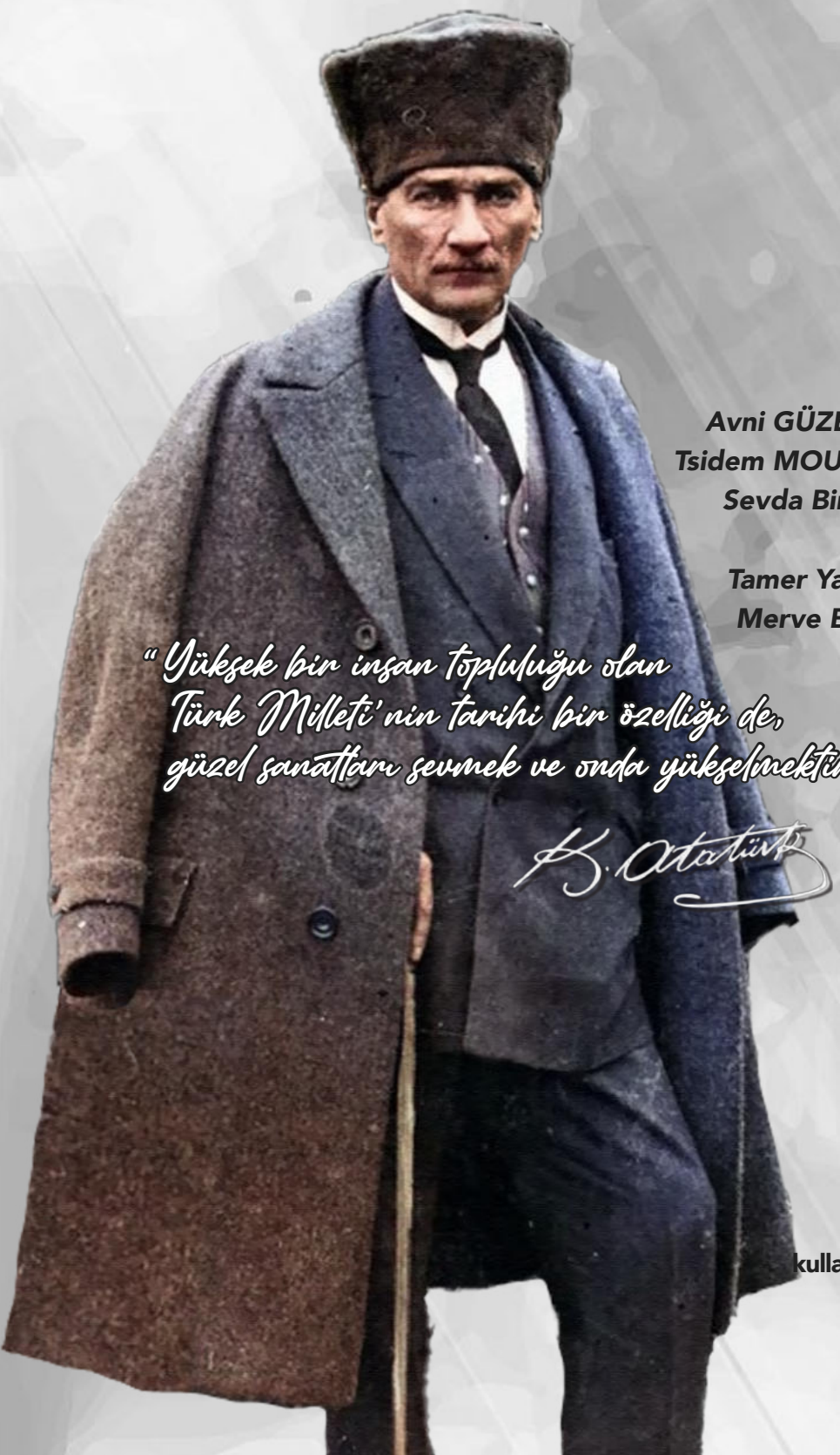
Alkent 2000 Mah. Mehmet Yeşilgül Cad. No.: 7
Büyükçekmece / İstanbul
Tel: +90 212 886 88 40
Fax: +90 212 886 88 55

İmtiyaz Sahibi:
İsmet AKSÖYEK
ALKEV Özel Okulları
Kurucu Temsilcisi & Genel Müdürü

Editör:
Türkçe Zümresi
Yayına Hazırlayanlar:
Avni GÜZELKAN - Türkçe Zümresi Eş Başkanı
Tsidem MOUSTAFA - Türkçe Zümresi Eş Başkanı
Sevda Binnur AYDEMİR - Türkçe Öğretmeni
Fatih BULAT - Türkçe Öğretmeni
Tamer Yaşar AKÇALAN - Türkçe Öğretmeni
Merve BÜYÜKSARGUT- Türkçe Öğretmeni

Dergi Yapım - Grafik Tasarım:
İleri Fikir Reklam Ajansı
Tel: +90 212 853 28 62
www.ilerifikir.com

Basım Yeri ve Tarihi:
İstanbul - 2023
Yayın Türü:
Yıllık

"Yüksek bir insan topluluğu olan Türk Milleti'nin tarihi bir özelliği de, güzel sanatları sevmek ve onda yükselmektir."

M. Atatürk

ALKEV'İM dergisinde yer alan öğrenci yazıları ve resimlerinin her türlü yayın ve kullanım hakkı ALKEV Özel Okullarına aittir. ALKEV'İM para ile satılmaz. ALKEV Özel Okulları Ortaokul öğrencilerinin edebiyat dergisidir.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ

DENEMELER
TOPRAĞIN İNSANLIK İÇİN ÖNEMİ 4
CAN SUYU 5
HAYALİMDEKİ RENKLER....5
KEDİ GÜCÜ....6
TEKNOLOJİ DÜNYAYI ELE GEÇİRİRSE 7
DUDU NİNE VE OYUKLAR 8-9
KİTAPLARIN KRALİÇESİ 10

HİKÂYE
RÜYALARIN İÇİNDE....12
BİR RÜYA 12
GÖKKUŞAĞI 13
KOCAMAN BİR TEŞEKKÜR 13
DÜNYA NE KADAR BÜYÜK 14
HUZUR 14
İLAYDA'NIN MACERASI 14
MARTI İLE KAPTAN 15
VAPURDA YAŞANAN DEĞİŞİK OLAY 15

RESİMLER
RESİMLER 16

ATATÜRK VE CUMHURİYET
ATATÜRK VE 29 EKİM 18
ATATÜRK VE CUMHURİYET....18
KAHRAMANIMIZ ATATÜRK....18
SENSİN ATA'M....19
ATATÜRK VE CUMHURİYET....19
EN İYİ LİDER....20
ATATÜRK 20
ATATÜRK'ÜM 20
ATATÜRK 21
ATATÜRK VE KURTULUŞUMUZ 22
ATATÜRK VE CUMHURİYET....22
ATA'M 22
ÖZGÜRLÜĞÜN ADI CUMHURİYET....23
ATATÜRK VE 29 EKİM 24
ATATÜRK VE CUMHURİYET....25
ATA'M 25
YAŞASIN CUMHURİYET 25
CUMHURİYET,
EN ANLAMLI YÖNETİM BİÇİMİ 26
İNANCIN MİRASI....27
CUMHURİYET YAŞAMDIR 27
BENİM ATA'M....28
ATATÜRK 28
ÖYLE BİR SEVMEK....29
ATA'M 29
SENİN İZİNDEYİZ....29
UNUTMA ATA'NI 30
YAŞASIN ATATÜRK....30
YAŞAYAN ATATÜRK 30
ATATÜRK'E SESLENİŞ....30
YAŞAYAN ATATÜRK 31
SENİN SAYENDE....31
BENİM ATA'M....32
ATA'M 32
YAŞAYAN ATATÜRK 32
ATA'M 33
SARI SAÇLI, MAVİ GÖZLÜ KAHRAMAN 33
DENİZ GÖZLÜ ATA'M....33
İSTİKBÂL 34
GÖZLERİNİ YUMAN ATA 34
YAŞAYAN ATATÜRK 34
ATAMIZ DEMİŞ Kİ....34

UMUT ÖYKÜLERİ
UZUN ARAYIŞ 36
BENİM YOLCULUĞUM 36
HAKİME GİZEM HANIM....37
HAYAT DEVAM EDİYORDU 37
ÇALIŞMAK BAŞARIYI GETİRİR....38
UMUTSUZLUĞA YER YOK....38
YAŞAM VE UMUT 39
UMUT IŞIĞI....39
BÜYÜLEYİCİ PARK....40
UMUT....40

AFORİZMALAR
AFORİZMALAR 42-45

DEYİMLERLE HİKÂYELER
AĞZI AÇIK KALMAK 46
GÜZELİM BAHÇE 46
ÖLÇÜYÜ KAÇIRMAK 46
BİR ÇUVAL İNCİRİ BERBAT ETMEK....47
ZEYNEP VE DOĞUM GÜNÜ....47

ÖNERİYORUM
ÖNERİYORUM....48

MEKTUP
NEFESİM AĞAÇ....50
SEVGİLİ SU 51
CANIM ELMA AĞACI....52
SEVGİLİ SU 52
DEĞERLİ SUYUM 53
SEVGİLİ SU 53
SEVGİLİ SU 54
SEVGİLİ AĞAÇ....54

GEZİ YAZISI
ADIM ADIM İNGİLTERE'YE 56
RENKLİ BERLİN 57
VİYANA'NIN GÜZELLİKLERİ 57
EĞLENCENİN ADRESİ DISNEYLAND....58
ACILI BİR GEZİ YAZISI 58
HAYVANLARIN YUVASI AFRİKA....59
TARİH GÜZELİ ATİNA....60
MAVİ ALAÇATI....60
DENİZDEKİ KULE....61
BULGARİSTAN,SOFYA 61

FABL
BİR AZİM HİKÂYESİ 64
SİNCAP İLE TAVŞAN 64
DAVETSİZ ÇÖPLER 65
OKYANUS VE YUNUSLAR 65
LÂLE İLE KAKTÜS 66
SAFTİRİK AVCI....66

ŞİİR
BİR UMUT YETER....68
UMUT....68
BÜTÜN DÜNYA BİR OLSA....68
BARIŞ OLALIM....68
BARIŞA BİR BİLET 69
BARIŞIN YOLU 69
DÜNYA BARIŞI....69
NE FAYDASI VAR....69
BARIŞA ÇAĞRI....70
O GÜN....70
BARIŞSAK HER ŞEYLE....70
BARIŞA BİR BİLET 70
BİR BİLET 71
BARIŞA BİR BİLET 71
GELECEĞE DAİR....72
TEK KİŞİLİK BİLET....72
UMUT VE HAYAL....72
HAYAL DEFTERİM 72
FARKINDALIK....72

Alman Liseliler Geleneği ile Güçlü Bir Geleceğe...

“Hadi uyan,
Aydınlığa çık da çil gözlerin ışısın
İlkyazlar sıcağı biriksin yüreğine.
Yoksul olsan da uyan
Garip olsan da uyan
Mademki güzelsin, güzeli yaşatmak için
Mademki iyisin, iyiliği yaşatmak için
Mademki umutlusun, umudu yaşatmak için.”

Uyan – Metin ELOĞLU

Bahar... Yeni bir başlangıcın adıdır, Bir uyanıştır bahar.

Yaşamın, doğanın, insanın ve diğer tüm canlıların gözlerini her gün yeni bir umuda açarak uyandığı mevsimdir.

Yaşama sevincidir. Mutluluk kaynağıdır bahar.

“Mutluluk ise elin erişebileceği çiçeklerden bir demet yapma sanatıdır.”

Çocuklarımızın kaleminden dökülen çiçeklerden bir demet olan bu dergi, her birimize mutluluk ve umut olsun. Unuttuğumuz tüm güzelliklerin tohumunu eksin kalplerimize. Okudukça sizin hayatınızda da bin bir renkte çiçekler açsın.

TÜRKÇE ZÜMRESİ

DENEME

TOPRAĞIN İNSANLIK İÇİN ÖNEMİ

Toprak; insanlığın tarıma başlamasından beri çok büyük bir öneme sahip olmuş, günümüz medeniyetinin oluşmasına vesile olmuştur. İnsan hep besin ihtiyacını topraktan karşılamıştır. Tarımdan önce bile toprakta yetişen ağacın meyvesinden beslenmiştir. Daha sonra tarım icat edildi ve serüven başladı.

Tarım ile birlikte insan buğdayı yetiştirmeyi, yönetmeyi öğrenmiş. Hatta toprağı yönetmeyi öğrenmiş. Toprağa su vermiş, buğday büyümüş. Tabi buğday büyüyünce birinin bunu topraktan alması gerekiyor. Ama nasıl? İşte insan böylece yeni aletler icat etmiş. Saban, çapa, kürek... Buğday topraktan alınmış. İnsan ihtiyacını gidermiş ama bakmış ve görmüş ki daha çok buğday var elinde. İnsan hepsini tüketemez o yüzden bunu verme ihtiyacı duymuş. Böylece ticaret başlamış. İnsan alıp vermeyi öğrenmiş, insan kazanç sağlamayı öğrenmiş, insan pazarlamayı öğrenmiş. Ayrıca ticaret sayesinde başka kültürleri de tanımış.

Ticaret ile birlikte insan bir sürü kazanım sağlamış oldu. İnsan ilk başta ticarette takas yöntemini kullandı fakat bu yöntem bir zaman sonra artık yerini başka bir şeye bırakacaktı: Para. Lidyalıların parayı bulması ile ticarette yeni bir dönem başladı. İnsan parayla birlikte açgözlü olmaya başladı. Sonuçta artık parayla istediğini elde edebilirdi. Menfaatlerini ön planda tuttu, gerektiğinde kendi müdafaasını yaptı. Para belki de günümüz medeniyetinin en önemli şeylerinden biri olabilir ancak günümüz medeniyetini de bozacak şeylerden biri de paradır. Para, medeniyetin oyunbozanıdır. Toprak para sağlayınca insanın açgözlülüğü arttı. Savaşlara daha istekli oldu.

Kendi çıkarlarını ön planda tutunca insanlık yavaş yavaş ölmeye başladı. Savaşlar arttı; yeni krallıklar, yeni imparatorluklar kuruldu.

Her biri toprak için canlarını verdi. İnsanlar arası çatışmalar arttı. Bu sırada insanlık gelişmeler gösterdi. İlim gelişme gösterdi, yeni buluşlar ortaya çıktı. Tabi her olumlu şeyin olumsuz yönleri de olduğu gibi bazı insanlar bu buluşları kendi menfaatleri için kullandı. O buluşlar amacından saptı. Yakın tarihten örnek verirsek: Einstein'ın keşfettiği bilgiler ve yaptığı çalışmalar sonucunda atom bombası bulunmuştu. Einstein bunun üzerine "Böyle olacağını bilseydim ayakkabı tamircisi olurdum." sözünü söylemiştir.

Medeniyet gelişme gösterirken tarım da gelişiyor, toprağın önemi de artıyordu. İnsanlık yeni ürünler, yeni yetiştirme yöntemleri öğreniyor ve kendini geliştiriyordu. Gelişen teknolojiyi bunun sebebi olarak gösterebiliriz. İngiltere'de başlayan Sanayi Devrimi ile makineleşme başladı ve bir sürü icat ortaya çıktı. Bu icatlar tarımı da etkiledi. Tarımda hayvanlara duyulan ihtiyaç azaldı ve yavaş yavaş toprağı makineler yönetmeye başladı.

Tarım dışında hammadde ihtiyacı için yeraltı kaynaklarının önemi de arttı. Mesela demir ile buharlı makine, bakır ile iletken teller... Devletler yeraltı kaynakları için düşman oldular. Özellikle yakın tarihte gerçekleşen "II. Dünya Savaşı" sırasında Almanya yeraltı kaynakları için SSCB (Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği) ile savaşa girdi ancak başarısız oldu. Diğer bir örnek ise Almanya ile Fransa arasındaki Alsace-Lorraine (Alsas-Loren) bölgesi çatışmasıdır. İki ülke bu bölgedeki kömür yatakları için savaşmıştır.

Kısacası toprak, insanlığın varoluşundan beri önemli bir madde olmuş hatta onun için kanlar dökmüştür. Toprak; insana yeni icatlar vermiş, yeni sorunlar vermiş. Günümüzde bu sorunların çözümü için her şey beyhudedir. Ancak toprak olmasaydı günümüz medeniyet sorunları da olmazdı, insan da olmazdı. Buna rağmen toprak hayatın temel taşıdır.

"Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sadık yârim kara topraktır"
Âşık Veysel

Kadir ERDEN 8/B

Can Suyu

Geçmişteki yaşanmışlıkların kafesine kilitlenmiş günümüz toplumunun en büyük sorunu hayalsizliktir. Hayal kuramamak, hayal nedir bilmemek, umudu yitirmiş olmaktır.

Yapılması gereken geçmişe yoğunlaşmak yerine geleceğe umutla bakabilmek, geleceğimizi iyileştirmek için çabalamaktır. Bu çabaların başında gelecekte dünyayı emanet edeceğimiz çocuklara umudu, sevgiyi öğretmek gelir. Benim en çok istediğim bunu gerçekleştirmektir. Küçük bir çocuk düşünün. Geleceğiyle ilgili umutlara, hayallere sahip olan. Benim en büyük umudum tüm dünyadaki böyle çocukların umutlarını daha da artırmalarını sağlayabilmek için ihtiyaçları olan bir dünya yaratma gücünün bizde bulunması. Daha neşeli umutla yaşayabilecekleri bir dünya yaratmak isterim onlara bu güç elimdeyken. Anlayışlı insanlarla dolup taşan, sevgiyle büyüyen, umutla gelişen bir dünya. Küçüklere umutsuz anlarında kapkaranlık bir mağaranın sonunda görünen ışığı hatırlatacak bir dünya istiyorum. Ayrıca zaman da hayaller için çok önemlidir. Tüm hayallerin gerçekleşmesini sağlar çünkü. Bundan yüzyıllar önce kim düşünürdü uzaya gitmeyi ya da kim görüntülü konuşabilirdi uzaktaki dostuyla? Zaman tüm hayallere ortaklık etti bu doğrultuda.

Aslında tüm gerçekler bir zamanlar kurulan hayallerdir. Bizler de gelecek nesillerin hayallerini gerçekleştirebilecekleri bir dünya için çalışmalı, geleceği hayal ederek dünyamızı umut ışığıyla aydınlatmalıyız. Gelecek nesillerimizin hayallerini en önemli umut kaynağı olarak görebilecekleri, düşleriyle dünyayı aydınlatabilecekleri bir yaşam bırakmak için çalışmalıyız. Neden mi? Çünkü hayaller, umut ve isteklerle doğan sonsuzluklardır. Bu sonsuzluklar zaman içinde gerçeğe döner. Umut ve isteklerinden yoksun bir çocuğun hayallere sahip olması mümkün değildir. Çünkü gelecekte yeşermesi umuduyla dikilmiş bir fidanın can suyudur hayal.

Sude EVREN 8/D

Hayalimdeki Renkler

Günümüz, sonbahardaki yapraklar gibi sararıp solmuş umutlar, kırılmış bir ayna gibi paramparça olmuş hayaller ile dolu. Oysa gelecek, umutla dolu bir ışık kaynağı; hatta insanların hayallerini tekrar yeşertebilecek bir dünya. Dünyamızı inşa ve muhafaza etmek ise bizim elimizde.

Sait Faik gelir aklıma ''Yazmazsam çıldıracaktım.'' der ben de yaşamazsam çıldıracaktım. Tekdüze olan yaşama bıçak vurup sivrilmiş yerleri yontmazsam kara bulutların arasındaki ışığı bulamayacaktım. Rüzgârı hissedemeyecek, kayalıklara vuran dalgaların sesini duyamayacaktım. Düğümü çözülmek üzere olan hayallerime sıkı sıkıya sarılmayacaktım. Lakin ben, yaşamayı seçtim. Önce kulak vermeyi öğrendim. Durdum, bekledim ve dinledim gelecek bana neler söylüyor diye. Sonra yarınların bana vadettiklerinin sonu olmadığını, kuracağım hayallerde özgür olduğumu kendimi bir kutunun içine sığdırmak zorunda olmadığımı anladım. O zamandır ki ben, yaşıyorum.

Tükenmeyecek düşlerimin şarkısını, kalabalık sokaklarda gür bir sesle söylüyorum. Körü körüne bağlı olduklarımı bir yana bırakıp farklı bir rengin farklı bir tonunda yaşıyorum günlerimi. Böylece farkına varıyorum yaşamın her bir renginin. Günü geliyor dalıyorum maviliklerin içine, bazense sarıyla tekrar parlıyor kalbimdeki umut. Elbet siyahı da seçiyorum, şaşıyorum bu koyuluk karşısında. Sonra siyahı hayal ediyorum bir çocuğun resmindeki martı gibi. Süzülüyorum havada, gelecekteki güzel günlere doğru. Bazen kanadım kırılıyor ama yılmıyorum, daha alçaktan uçuyorum sadece. Bu sırada anlıyorum ne kadar yükseğe çıkarsam varmak istediğim yerin bana o kadar yakın olduğunu. Düşlerimi atıyorum bir çuvalın içine ve bu sefer beyazı alıyorum yanıma. Bir heykeltıraş gibi düşünceli ama emin olarak atıyorum adımlarımı hemen yanı başındaki düşler sokağına...

Nehir GÖREN 8/C

KEDİ GÜCÜ

Leyla 11 yaşında bir çocuktu. Annesi ve babasıyla birlikte sevimli bir evde yaşıyorlardı. Leyla kendi bildi bileli bir kedisi olsun istiyordu. Evde bir kedisi olmadığı için nerede bir kedi görse onunla oynuyor, seviyor ve sarılıyordu. Ama bu yaşına kadar evinde bir kedisi olması için anne ve babasını ikna edememişti. Aslına bakarsanız anne ve babası da kedileri çok seviyorlardı. Ama evde bir canlı bakmak fikrine kendilerini alıştıramamışlardı.

Leyla'yı bir hayvan bakması konusunda en çok destekleyen tabi ki annesiydi. Onun hayvanlarla dostluk kurması bu karşılıksız sevgiyi tatmasını çok istiyordu. Leyla'nın doğum günü yaklaşıyordu. Leylaların evinde doğum günleri çok özeldi. Herkes birbirine maddi değerinden çok onu özel hissettirecek bir şeyler armağan etmek konusunda özen gösteriyordu. Annesinin aklına Leylayı belki her şeyden çok mutlu edecek bir hediye fikri gelmişti. O hafta sonu annesi Leyla'yı gezmeye çıkarmıştı. Leyla AVM'ye gidip kendisine bir hediye bakacaklarını düşünmüştü. Sabah uyandığından itibaren acaba annem bana ne hediye alacak diye fikirler geçirdi kafasından. Evden çıktıklarında Leyla kadar annesi de çok heyecanlıydı. Acaba bu sürpriz Leyla'yı mutlu edecek miydi? Arabaya binip yola koyuldular. Bir süre araba ile seyahat ettikten sonra bir yere vardılar. Leyla'nın birden gözleri parladı. Gittikleri yer karşısında şaşkınlığını gizleyemedi. Ve arabanın içerisinde bir sevinç çığlığı attı. Evet geldikleri yer bir hayvan barınağıydı. Tabi Leyla durur mu hemen annesini soru bombardımanına tuttu. Israrla annesinden barınağa neden geldiklerini öğrenmek istiyordu. Ama annesi ona cevap vermedi. Beraber barınaktan içeri girdiler. Ve annesi Leyla'ya hadi tüm hayvanlarla tek tek konuşabilir tanışabilirsin dedi. Birden karşısına sarı yavru bir kedi çıktı. Leyla'nın hayallerinde olan sarı bir kediydi.

Birbirleri ile bakıştıkları o anda annesi seslendi:

-Leyla hangi kediyi istediğine karar verdin mi?

Leyla cevap verdi:

-Sanırım şu sarı renkli olan.

Zaten annesi daha girer girmez anlamıştı Leyla'nın o kediyi isteyeceğini.

Leyla annesine sordu:

-Anne neden bir kedi alıyoruz? Siz evde kedi olmasına izin vermiyorsunuz ki?

Annesi hemen cevap verdi:

-Sana sürpriz yaptım. Artık eve bir kedi alabiliriz.

Leylanın ağzı kulaklarına varmış çok sevinmişti. Hemen minik kediyi kucağına alarak arabaya bindi. Artık Leylanın aklındaki en önemli soru bu sevimli sarı kedinin adının ne olacağıydı. Adını Lila koymaya karar verdi.

Gel zaman git zaman Leyla artık tüm vaktini Lila ile geçirir olmuştu. Beraber oyun oynuyor, kitap okuyor, film izliyor, yemek yiyorlardı. İkisi birbirine o kadar alışmıştı ki. Leyla yatağına yatar yatmaz Lila da ayağının dibine kıvrılıyor sabaha kadar birlikte uyuyorlardı.

Bir gün yatmadan önce Leyla bir şey söyledi:

-Keşke Lila ile konuşabilsem, keşke onun söylediklerini anlayabilsem.

Zaten bütün gece birlikte uyuyan Leyla ve Lila sabah da birlikte kalkıyorlardı. Tabi ki oyun isteyen Lila miyavlaması ile her sabah Leyla'yı uyandırıyordu. O sabah Leyla yine miyavlama sesi beklerken kulaklarında bir ses duydu:

-Hadi Leyla kalk artık. Biraz oyun oynayalım!

Leyla ilk başta annesinin sesi sandı. Ama annesi sabahın bu saatinde onu oyuna çağırmazdı ki. Leyla yataktan kafasını kaldırdı. Oda da sadece ona bakan Lila'dan başkası yoktu. Leyla gözlerini ovuşturdu, tekrardan yatağa yatacaktı ki.

-Günaydın!

Evet evet bu Lila'ydı. Sanırım Leyla'nın dün akşam yatarken dilediği dileği gerçekleşmiş ve artık Lilanın söylediklerini anlayabiliyordu. Çünkü çok sevdiği kedisi ile artık konuşabilecekti. Hemen başından geçenleri ve bu özelliğini annesine anlattı. Annesi böyle bir şeyin mümkün olamayacağını söyledi. Leyla biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Biraz hayal kırıklığına uğrasa da umudunu kaybetmedi.

Lila Leyla'ya bu süper gücü sayesinde tüm kediler ile de konuşabileceğini söylemişti. Leyla sahip olduğu bu özel gücün çok önemli olduğunun farkındaydı. Düşündü ve bu gücü kedilere ve tüm hayvanlara zarar veren insanlara karşı kullanmaya karar verdi. Başı sıkışan birinden kötülük gören kedi ve hayvanlar artık Leyla'dan yardım istiyor, Leyla da onlara yardımcı olmak için tüm gücü ile çabalıyordu. Meşgul olduğu zamanlarda yardımcısı Lila'dan yardım istiyordu. Leyla ve Lila ihtiyacı olan tüm hayvanlara yardım ediyordu. Leyla zaman zaman bu durumu büyüklerine anlatmaya çalışsa da büyükleri ona inanmıyor ve hayal kurduğunu söylüyorlardı. Artık Leyla da onlara aldırış etmiyor gücü yettiğince tüm hayvanlara yardım ediyor, Lila'yla birlikte dertlerini çözmeye çalışıyorlardı. Leyla kendisine verilen bu gücü barınaktaki hayvanlar için de kullanıyor, Leyla tüm hayvanları sahiplendiriyor ve onların sıcak bir yuvalarının olmasını sağlıyordu. Böylece zamanla kötü insanların sayısı da azaldı ve iyi insanlar arttı.

Haydi görev başına Leyla ve Lila! Yapılacak daha çok iş var. Sıra nesli tükenme tehlikesi yaşayan hayvanları kurtarmaya.

Eda ERDOĞ 5/C

TEKNOLOJİ DÜNYAYI ELE GEÇİRİRSE

MAHALLE GARİPLEŞİYOR

Bir gün Doruk her zamanki gibi Şeker Mahallesi'nde dolaşıyordu. Fakat mahallede bir gariplik vardı. Normalde bu mahalle çok neşeli ve kalabalık olurdu. Doruk, bu duruma çok şaşırdı. Annesiyle babası hiç evden çıkmıyor, sürekli telefonla uğraşıyorlardı. Bunun yüzünden Doruk ile hiç ilgilenmiyorlardı. Doruk, sadece kendi evinde böyle olduğunu düşünmüştü. Bu yüzden dışarı çıktı ve en sevdiği arkadaşı olan Melis ile konuşmaya gitti. Melis'in evine gittiğinde kapıyı insan şeklinde bir robot açtı ve gitti. Doruk, şok olmuştu. Daha önce Melislerin evinde böyle bir şey yoktu. Melis'in odasına gitti. Melis, mesajlaşmaktan Doruk'u görmemişti. Doruk, Melis'e seslendi.

Doruk: Melissss nasılsın?

Melis, "Evet" demişti. Doruk bir sürü soru sormuştu fakat Melis, hepsine evet diyordu. Doruk, Melis'in de aynı duruma düştüğünü yani teknoloji bağımlılığına yakalandığını anlamıştı. Bu yüzden Melis'in evinden ayrıldı.

TEKNOLOJİ Mİ ÇİÇEK Mİ?

Doruk, bu seferde çiçekleri olmadan yaşayamayan Pelin teyzesinin yanına gitti. Normalde teyzesi çiçekleri sulamak ve onlarla konuşmak için hep bahçede olurdu. Fakat bu sefer içerideydi. Doruk, kapıyı çaldı. Pelin teyzesi kapıyı açtı. Doruk, çok şaşırdı. Pelin teyze elinde internet ile çalışan, bir ev kadar büyüyebilen, insanla konuşabilen bir çiçek tutuyordu. Doruk, içeri girdi. Sanki eve değil de teknoloji odasına girmişti. Evde robot kedi bile vardı. Eve ne dersen seninle konuşuyor ve yapıyordu. Evin duvar rengini bile değiştirebiliyordu. Doruk, teyzesine "Teyze teknoloji mi, çiçek mi?" diye sordu. Teyzesi normalde bu sorunun cevabına çiçek derdi. Normal hâlde olmadığı için Pelin teyze şunu söyledi.

Pelin teyze: "Tabi ki teknoloji". Niye çiçekleri seçeyim ki onlar bir gün sonra kuruyan, bize hiç katkı sağlamayan varlıklar.

Doruk, bu cevabı beklemiyordu. Resmen donup kalmıştı. Dışarıdaki normal çiçeklere baktı, hepsi kafasını aşağı indirip solmuştu. Kimisinin dalları kopmuştu. Doruk, bu teknolojinin gerçekten çok ileriye gittiğini ve her şeyi berbat ettiğini anlamıştı. İnsanların arasından bir tek o normaldi. Bunu düzeltmeliydi. Hiç kimsenin kitap okumanın ne olduğunu bilmediğini bile öğrenmişti buna bir "dur" denmeliydi.

MAHALLE'NİN İSMİ DEĞİŞİYOR

İnsanlar Şeker Mahallesi'nin ismini bile değiştirmişti. Mahallenin ismi "Teknoloji Mahallesi" olmuştu. Mahallede bir tek Doruk teknolojiye bağımlı kalmamıştı. O gün okulda da garip şeyler oldu. Okulda kendi kendine açılan kapılardan dolaplara kadar her şey vardı. Doruk, Türkçe dersinde kitap okuyacaklarını hatırladı. Bunu arkadaşlarına söylediğinde "Kitap ne?" gibi sorular duyuyordu. Öğretmenine söylediğinde ise "Oğlum şaşırdın mı sen, kitap ne? Bugün projek okuyacağız." Doruk daha projek ne diye düşünemeden, herkes projeği okuyup, bitirmişti. Doruk, mahallenin isminin değişmesine şaşırmamalı diye düşündü. İnsanlık ölmek üzereydi, teknoloji herkesi esir almıştı. Bu teknoloji yüzünden insanlar işe gitmiyor, işlerini robotlara yaptırıyorlardı. Kısacası dünya robotlar tarafından ele geçirilmişti.

DORUK TEKNOLOJİYE EL KOYUYOR

Doruk, bu işe bir el koymanın vakti geldi, diye düşünüyordu. Bu yüzden bir plan yapıp teknolojiyi tüm dünyada kesmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu. Bir gün herkes evde oturup, işleri robotlara yaptırdığını düşünerek elektrik kontrol merkezine gitmişti. Gördüğü bütün kabloları kesmişti. Kabloları kestikten iki saat sonra "Teknoloji Mahallesi'ne geri döndü. Mahallenin girişinde 'Şeker Mahallesi" yazdığını gören Doruk sevinçten havalara uçmuştu. Annesiyle babasının yanına gitti. Doruk'u görür görmez sarıldılar ve onunla gurur duydular. Daha sonra Doruk en sevdiği arkadaşı Melis'in yanına gitmişti. Melis kendine gelmişti. Doruk buna çok sevinmişti. En sonunda Doruk, Pelin teyzesinin yanına gidip evin içine girmişti. Ev gayet normaldi. Olağanüstü bir şey yoktu. Kedi robot da gitmişti. Doruk, bahçedeki solmuş çiçeklerin tekrar hayata döndüğünü, dalları kopmuş çiçeklerin daha iyi dallara sahip olduğunu gördü ve sevinçten havalara uçtu. Doruk, teyzesine tekrardan "Teyze teknoloji mi çiçek mi?" diye sordu. Teyzesi, "Tabi ki çiçekler onlar bizim nefes almamızı sağlar" dedi. Doruk, ertesi gün okula gittiğinde öğretmenine kitap okuyacaklarını hatırlattı. Doruk, her şeyin düzeldiğini düşündü fakat daha yeni kitap okumaya başlamışlardı. O olaylardan sonra "Şeker Mahallesi" teknoloji bağımlısı olmaktan kurtuldu ve herkes mutlu bir şekilde yaşamına devam etti.

Serra KAYA 5/D

DUDU NİNE VE OYUKLAR...

Babası gece boyunca araba kullanmıştı. Yorgundular ve acıkmışlardı. Biraz dinlenip, bir şeyler yiyebilecekleri bir yer ararken saptıkları patika yol onları şirin bir köye getirmişti.

Köy meydanına giden yol boyunca ağaçların üzerine bağlanmış korkuluklar karşılamıştı onları. Köy meydanında ise dallarına renkli çaputlar bağlanmış yaşlı bir zeytin ağacı vardı. Köy evleri rengarenk boyalıydı. Ne tuhaf bir köydü bu. Her evin kapısında korkuluklar asılıydı.

Korkuluklardan birine gelinlik giydirilmişti, diğerine damatlık. Biri rengarenk yemenisiyle bir genç kızdı, diğeri saçları dökülmüş bir dede. Biri dişsiz bir nine, diğeri kucağında bebeğiyle bir anne, biri de oyuncak bebeği elinde saçları yanlardan örgülü küçük bir kız çocuğu... Çeşit çeşit, renk renktiler. Sanki her bir ev kendi sakinlerinin bir benzerini oluşturmuştu bu korkuluklarla ve asmıştı kapısına.

Arabalarını boş buldukları bir alana park edip yürümeye başladılar. Hava sıcaktı. Köpekler köy kahvesinin önündeki çınar ağacının dibine uzanmıştı. Bir ağaç gölgesinde uyuyor olmanın huzuru vardı üzerlerinde. Ortalıkta korkuluklardan başka kimsecikler görünmüyordu. Yeşil bir bankın üzerinde '' İkimiz birden sevinebiliriz, hadi göğe bakalım. '' yazıyordu. Patlak araba lastikleri rengarenk boyanıp üst üste konmuş, içine de bir sarmaşık dikilmişti. Eski ayakkabılar, botlar içlerine toprak doldurulup birer saksıya dönüştürülmüştü pencere pervazlarında. İçlerinden rengarenk çiçekler uzanıyordu.

Bir evin bahçe kapısında ''Çat Kapı- Umduğunu değil bulduğunu ye! '' yazıyordu.

Kapıyı aralayıp bahçeye geçtiler. Zeytin ağaçlarının altlarında küçük ahşap masalar ve sandalyeler vardı. Tıpkı bu köy gibi rengarenk bir bahçeydi burası. Yan yana dizilmiş teneke kutulardan çeşit çeşit çiçekler fışkırıyordu. Bu küçücük bahçede toprağın her köşesi değerlendirilmişti. Salkım salkım domatesler, sivri biberler, süs kabakları, taş duvara tutunmuş mor sümbüller, asmadan üzerlerine sarkan kırmızı üzümler...

Limon ağacının dalına asılı kocaman çanın ipini çektiler kimse var mı dercesine. Mavi yemenili, sarı şalvarlı genç bir hanım '' Hoş gelmişsiniz köyümüze... '' diyerek karşıladı onları.

-Yorgun musunuz? Kalacak yer ve yemeğe ihtiyacınız var mı ?

-Programımızda yokken tesadüfen bulduk köyünüzü. Çok acıktık, ne yiyebiliriz ?

-Ot kavurmamız, taze ayranımız ve peynirli gözlememiz var. Öğle yemeğimiz bu. Size de ikram edebilirim isteseniz. Olur dercesine başlarını salladılar.

Zeytin ağacının altındaki masada dinlenirken etraflarını incelemeye devam ettiler. Derken iki genç kız gözlemeleri ve ayranları getirdi. Hızlıca sofrayı kuruverdi. Her şey ne kadarda lezzetliydi. Babası ''Borcumuz nedir?'' diyecekken evin sahibi hanım yanlarına oturdu.

Adı üstünde ''Çat Kapı'' burası. İhtiyacı olan ''çat kapı'' girer bahçemize, evimize. İhtiyacı olan yemek yer, yemeğimizin masrafını bölüşür bizimle. Kalacak yer lazımsa her zaman misafirlerimize verecek bir odamız var.

Ve başladı köyün hikayesini anlatmaya....

Bir zamanlar bu köyde DUDU Nine isminde bir yaşlı kadın yaşarmış. Dude Nine doğup büyüdüğü köyünün içine düştüğü duruma çok üzülürmüş. Gençler birer ikişer okumak için köyü terk etmeye başlamış. Kalanlara bağı bahçeyi ekip dikmek zor gelmiş. Günler geçtikçe güzelim köy iyice bakımsızlaşmış. Ağaçlar küsmüş meyve vermez olmuş, zeytinlerin bereketi azalmış...Tarlalarda mahsül azalmış, kıtlık baş göstermiş. Pervazlardaki çiçekler bile kuruyup solmuş çünkü insanlar çiçeklere bir su vermeye bile üşenir olmuş. Herkes köyü temelli terk etmekten bahsediyormuş. İnsanlar sürekli şikayet ediyor ama hiçbir şey yapmıyormuş. Dudu Nine her sabah güneş doğmadan meydandaki zeytin ağacının yanına gider dertleşirmiş onunla. Bir gün zeytin dile gelmiş. ''Üzülme Dudu demiş. Köylüyü uyandırmalısın. Çarenin yine toprakta olduğunu anlatmalısın. Emek vermeden ürün vermez toprak ana. Bir yılgınlık, bir miskinlik çökmüş bu köyün üzerine. Çalmadık kapı bırakma. Köyümüz tümüyle elimizden kayıp gitmeden el ele vermeli herkes. Her ev kendi korkuluğunu yapsın elinde olanlarla ve assın kapısına. Gün doğarken bir yel gelecek şu tepelerden, korkuluklar dağıtacak bu yılgınlık, umutsuzluk bulutunu üzerinizden...''

Dudu Nine'yi zeytinle konuşurken görenler gülüp geçmişler, deliliğine vermişler.

Kapı kapı gezmiş Dudu Nine. Hadi el verelim canlar demiş herkese. Her canı yaşatalım, bağımızı bahçemizi sulayalım, yeniden yeşertelim tarlalarımızı, asalım korkuluklarımızı...

Her ev eskilerini bulmuş buluşturmuş, içlerini pamuklarla doldurmuş; gönlünce, hayalince yapmış korkuluğunu. Elbirliğiyle asmışlar ahşap kapılarına. Sonra birde karşısına geçip gururlanmışlar ne güzel de oldu dercesine.

Sabah güneş doğarken bir gürültüyle uyanmış köylüler. Evlerinin pencerelerinden baktıklarında bir de ne görsünler. Kapılarına bağladıkları korkuluklar köy meydanındaki yaşlı zeytin ağacının çevresinde toplanmış omuz omuza vermiş şarkılar söylüyor. Ortalarına da Dudu Nine'yi almışlar.

'' Köylü bizi unuttu, hatırlatma vaktidir kendimizi...

Toprağı sev, yeşili koru...

Topraktır anamız, canımız, kanımız...

Ne ekersensen onu biçersin...

Umudunu kesme sakın topraktan...''

Bir anda kuvvetli bir rüzgar esmiş, ortalık toz duman içinde kalmış. Köylü ne olduğunu anlamaya çalışırken derin bir sessizlik çökmüş köye. Köylüler bir de ne görsün meydan boşalıvermiş. Az önce köy meydanında şarkılar söyleyip dans eden korkuluklar kapılara bağlandıkları yere dönüvermiş. Rüzgar köyün üzerine çöken yılgınlık ve miskinliği sürükleyip götürmüş. Sadece küçük bir çocuk kapıdaki korkuluğu kendisine göz kırparken yakalamış.

Gördüklerinin gerçek mi yoksa hayal mi olduğunu anlayamayan köylüler yaptıkları hatayı fark etmişler. O günden sonra bağı bahçeyi, ağacı, çiçeği yaşatmak için ellerinden geleni yapmışlar.

Yedikleri bir meyvenin çekirdeğini dahi çöpe atmayıp ekivermişler. Okumaya büyük şehirlere giden gençler, köyüne dönmüş. Her biri ata evine sahip çıkmış.

Korkuluklarına OYUK ismini vermişler. Her yıl ''OYUK FESTİVALİ'' düzenlemişler. O gün bugündür oyuklar eksik olmamış köylünün kapısından. Köye bir gelen bir daha gelmek istemiş. Bir gören bir daha görmek istemiş. Köyde köylü de kalkınıp gitmiş....

Ayşe Zeynep SOYSAL 5/D

KİTAPLARIN KRALİÇESİ

Bir zamanlar bir ağaç varmış. Ağacın ismi "Kitapların Kraliçesi" olarak bilinirmiş. Bu ağaç bütün kitapların kaynağıymış çünkü bu ağacın her bir yaprağı okunmuş bir kitabı temsil edermiş. Ağaç o kadar büyükmüş ki üzerinde trilyonlarca yaprak varmış. Ağacın bulunduğu ormanda babası ile birlikte yaşayan bir kız varmış. Kızın babası oduncu olduğu için aralarında pek anlaşamıyorlarmış. Kız "Ağaçlar kesilmemeli" diyormuş ama babası ''Bu bizim geçim kaynağımız" diyerek karşılık veriyormuş.

Kız ormanda dolaşırken ağacı görmüş. Ağaç büyüleyici bir güzelliğe sahipmiş ve görenin gözünü alıyormuş. Kız hemen ağacın yanına gitmiş ve üzerine tırmanacağı bir dal aramış. Dalların ağacın üzerinde kase gibi bir şekil oluşturmuş olduğunu görmüş. Ağaca dokununca birden ortasından bir merdiven çıkmış. Merdiveni tırmanarak ağacın üstüne çıkmış.

Yukarıda bir ağaç ev varmış ve ağaç evin içinde bir bilgisayardan diğer bilgisayarlara koşan bir cüce görmüş. Kız küçük bir çığlık atmış ve geri geri gitmeye başlamış. Cüce, bir an durup kıza bakmış ve ''Sen de kimsin ve işimi niye bölüyorsun?" demiş. Kız ''Pardon işinizi böldüğüm için. Ağacı gördüm ve ona dokundum bu yüzden karşıma bir merdiven çıktı. Meraklandığım için çıktım yukarıya. Adım Lia sizin adınız ne?" diye sormuş. "Benim adım Mimi" demiş cüce. ''Kitapları Sevdirme Ofisine hoş geldiniz." demiş Mimi. Lia bu isme şaşırmış ama ayrıca ismi sevmiş. ''Siz burada ne yapıyorsunuz?" diye sormuş Lia.' 'Ben burada bütün insanların kitap okuyup okumadığını kontrol ediyorum. Maalesef bu aralar insanlar (daha çok çocuklar) kitap okumayı aksatıyor. Ben de bunun nedenini araştırıyordum. Haydi sen de bana yardım eder misin?" diye sormuş Mimi. "Tabii ki yardım ederim." demiş Lia ve hemen bir bilgisayarın önüne geçip kitap okumayı azaltan olasılıkları araştırmaya başlamış. Karşısına hep ''Bilgisayar oyunları ve cep telefonu yüzünden kitap okuma oranı düşüyor." diyen profesörler çıkıyormuş. Bu durumu Mimi'ye söylemiş ve ikisi beraber bu durum üzerine bir araştırma yapmış. Sonunda uzun süre çalıştıktan sonra yoruldukları için işleri bırakıp dinlenmişler. Bu sırada kız saate bakmış ve telaşla sandalyesinden inip kapıya koşmuş. Mimi ''Niye gidiyorsun?" diye seslenmiş Lia'nın arkasından. Lia ''Babam evde beni bekliyor. Eğer geç kalırsam çok kızar. Sen araştırmaya devam et. Yarın yine gelirim. Görüşürüz!" diye cevap vermiş Lia ve hemen eve doğru koşmaya başlamış. Eve gelince babası niye geç kaldığını sormuş. Lia ormanda dolaşıyordum diye şeyler gevelemiş. Ertesi sabah uyanır uyanmaz Mimi'nin yanına gitmiş ve aklına gelen güzel bir fikri anlatmaya başlamış. Fikri şöyleymiş:

Çocuklar için bir bilgisayar oyunu yapacaklarmış. Bu oyun beş aşamalı olacakmış.

1. Aşama: Hayalindeki üç hediyeyi birer kağıda yazıp en yakın ağaca asmak.

2. Aşama: Belirlenen eğlenceli bir kitap okumak.

3. Aşama: Kitabı okuduktan sonra kitap hakkında eğlenceli ve maceralı soruları cevaplamak.

4. Aşama: Kitaptaki bilmediği kelimeleri işaretleyip anlamlarını öğrenmek.

5. Aşama: Kitap hakkında sorularla dolu olan eğlenceli bir test çözmek.

6. Aşama: Bu aşamaların hepsini başarıyla tamamlayan çocuklar dileklerini astıkları ağacın yanına gidecekler. Dileklerinden bir tanesinin hâlâ kâğıt olarak asılı olduğunu görecekler ve kağıdı oradan aldıklarında ellerinde bir hediye paketi olduğunu fark edecekler.

Mimi bu oyuna bayılmış ve hemen oyunu kurmaya başlamışlar. Oyunu kurduktan sonra birlikte oyunlarını oynamaya başlamışlar. Oyun çok eğlenceliymiş. Oyunu yayınlamışlar ve bir süre sonra oyun çok beğeni kazanmış. Bu oyunun bulunmadığı bir tablet artık yokmuş. Mimi ve Lia bu duruma çok sevinmiş. Ayrıca ağacın üzerinde daha çok yapraklar yeşermeye başlamış. Sonunda birçok insana kitap okumayı sevdirmeyi başarmışlar.

SON

Kayranil DÜZEL 5/D

HiKÂYE

Rüyaların İçinde

Uzun bir zaman önce fakir bir kadın yaşarmış. Kadının bir ailesi yokmuş. Ayrıca yaşadığı yerde savaş varmış. Kadın bu duruma çok üzülüyormuş çünkü her yerden o üzücü savaşın sesi yükseliyormuş.

Kadın bir gece evinde uyurken güzel bir rüya görmüş. Rüyasında çok güzel bir elbise giyiyormuş. Normalde elbiseleri eski olurmuş. Bulunduğu yerden bakınca güzel, masmavi, durgun bir deniz görmüş. Denizin ortasında güzel bir saray varmış. Sarayı çevreleyen çok güzel bir park görmüş. Manzarayı izlerken birden uyanmış. Kadın bu duruma çok üzülmüş ama kendisini iyi hissediyormuş. Bu rüya her gece devam etmiş. Kadın, artık gecenin gelmesini iple çekiyormuş. Çünkü rüyasında gördüğü sarayın yanına gidiyormuş ve sarayın bahçesinde özgürce dolaşıyormuş.

Sonunda savaş bitmiş. İnsanlar rahatlamış. Artık herkes yeni ve güzel bir hayata merhaba demeye hazırlanıyormuş. Kadın da bunca zamandır onu hayatta tutan şeyin o büyüleyici rüyaları olduğunu anlamış ve gerçek olan güzel manzaralara ulaşmak için uzunca bir yolculuğa çıkmış.

Kayranil DÜZEL 5/D

BİR RÜYA

Jennifer adında genç, henüz on beş on altı yaşlarında olan bir kızmış. Okulda zorbalığa uğrarmış. Ailesi de ona sınavlarından yüksek not alsın diye baskı yaparmış. Ama Jennifer bunların hiçbirine kulak asmazmış. Sadece akşam olmasını beklermiş. Çünkü rüyasında istediği hayatı yaşayabiliyormuş.

Jennifer bir gün dışarıda yürüyüş yapmak için hazırlanmış. Hava çok güneşliymiş. O yüzden dışardaki bütün insanlar kısa kollu giyinmişler. Bunu gören Jennifer, odasına elbisesini giymeye gitmiş. Kapıya geldiğinde üstünde kırmızı gül deseni olan, aralarında mor petunya deseni olan krem bir elbise varmış. Başında da örgülerden oluşmuş açık kahverengi, üstünde pembe fiyonk olan bir şapka takmıştı. Yanına da kahverengi bir kol çantası almıştı. Yürürken parka doğru ilerledi. Parka girdi ve gül bahçesine doğru ilerledi. Sonra bir anda ona bir mesaj geldi. Mesajda "Jennifer, lütfen gül bahçesinin sonundaki oturma yerlerinin olduğu göle bakan yere gel." yazıyordu. Jennifer meraklı biri olduğu için gül bahçesinin sonuna kadar koştu. Gül bahçesinden çıktığında banklardan birindesınıf arkadaşı olan Isac onu bekliyordu. Isac, Jennifer'ı gördüğünde ona doğru koştu. Jennifer'in ellerini tuttu, tam Jenni'ye bir şey söyleyecekken bir ses duyuldu. Bu jennifer'ın alarmıydı. Aslında bütün bu olanlar Jennifer'in rüyasıydı. Jennifer bunu normal karşıladı.

Uyandı, üstünü giyindi ve okula gitti. Sonrasında yine akşamı bekledi ve bütün gün akşam rüyasında neler göreceğini düşündü.

Deniz Ada ÇELİKOBA 5/B

GÖKKUŞAĞI

Güzel ve küçük bir şehirde Fatıma isimli birisi yaşarmış. Fatıma, sudaki yansımaları ve gökkuşağını izlemeyi çok severmiş.

Yağmurlu bir sonbahar günü Fatıma yine yağmurun dinmesini ve gökkuşağının belirmesini bekliyormuş. Bu sırada göl kenarındaki bir bankta oturuyormuş. Sonundan gökkuşağı belirmiş. Fatıma hayranlıkla gökkuşağını izlemiş. Tam fotoğraf makinesiyle gökkuşağının fotoğrafını çekmek için çantasındaki fotoğraf makinesine uzanırken fotoğraf makinesini evde unuttuğunu fark etmiş. Çekemeyecekmiş gökkuşağının fotoğrafını. Üzülmüş ama hemen kendini toparlamış, evine dönmüş. Fotoğraf makinesini çantasına koymuş ve yanına biraz para alıp gölün yanındaki otel gitmiş. Orada konaklayacakmış.

Birkaç gün sonra gökkuşağı tekrar belirmiş. Bu kez hazırlıklıymış, Fatıma hemen gökkuşağının fotoğrafını çekmiş. Evet, başarmış. Fatıma böylece sabırlı ve kararlı davranarak istediğine ulaşmış.

Boren ÖZKAN 5/A

KOCAMAN BİR TEŞEKKÜR

Melisa diye 21 yaşında genç bir kız vardı. İsviçre'de kardeşiyle yaşıyordu. Kardeşi 8 yaşındaydı. Bir de yanlarında sekiz aylık Daisy isimli köpekleri vardı. Maalesef anne ve babalarını kardeşi üç yaşındayken, Melisa da on altı yaşındayken savaşta kaybetmişlerdi.

Okyanusa kıyı olan şirin bir kasabada yaşıyorlardı. Bazen ormanda dolaşırlar, tepelere çıkıp manzarayı izlerlerdi. Bazen de katil balinaları izlerlerdi. Moli adında bir arkadaşları vardı. Kendisi bir katil balinaydı. Moli'yi her görmeye gittiklerinde ona yemek verip onu severlerdi. Bir gün kardeşi Moli'yi beslerken soğuk okyanusa düştü. Moli, hemen Melisa'nın kardeşini küçük bir adaya götürdü. Melisa, kardeşinin bağırdığını duyunca hemen Daisy'le okyanusa doğru koştu. Kardeşi ortada yoktu ama Moli'yi gördüler ve hemen bir bot alıp onu takip ettiler. Sonunda Moli'ye yetiştiler. Melisa hemen kardeşini alıp geri döndüler.

Daisy, Moli'ye havladı, o da korkup kaçtı. Melisa hemen kardeşini kuruladı. Kardeşi ağlıyordu ama mutluydu. Ablasına teşekkür etti ve ona sarıldı. Sonra da yorgun oldukları için uyudular.

Ömer Selim GÜZELOĞLU 5/D

DÜNYA NE KADAR BÜYÜK?

Bir gün dünyayı keşfetmek isteyen ama bir o kadar da korkan bir kız varmış. İsmi Ela'ymış. O gün hava bulutluymuş ama yağmur yokmuş.

Evinin penceresinden bakarken dışarıda bir bina görmüş. Oraya gitmeyecekmiş ama orayı yakından görmek istiyormuş. Annesi ve babası, ona çok uzaklaşmaması gerektiğini söylemiş. Ela, tamam demiş ve evden çıkmış. Ela, aslında dünyanın sadece o bina ve bahçelerinden ibaret olduğunu sanıyormuş. Evden çıkıp ilerlemiş, ilerlemiş... Binaya yaklaşmış ancak sadece eski bir bina olduğunu görmüş. Aslında onun istediği dünyanın devamını görmekmiş. İnanmıyormuş ama devam etmiş. Kaybolduğunu hissetmiş ve ağlamaya başlamış. Annesinin şefkatli sesini duyunca rahatlamış. Annesi, "Kızım nerelerdeydin?" demiş. Ela soruya cevap vermemiş. Sadece "Anne, dünya bizim bahçeden ibaret değil." demiş. Annesi "Tabii ki kızım, dünya çok büyüktür." Ela "Anne, neden dünya bu kadar büyük?" diye sormuş. Annesi ise " Biz içinde küçücük kalalım." diye demiş. İkisi yıldızları izlerken yanlarına bir tavşan gelmiş, sanki korkuyla dünya ne kadar büyük dermiş gibi.

Annesi ve Ela, tavşanı eve götürüp biraz tavşana havuç vermişler. Sonra dünyayı keşfetmesi için tavşanı ormana bırakmışlar.

Serra ÖRÜK 5/C

HUZUR

Bir turist kadın, İstanbul'un güzelliklerini görmek için uçağa bindi ve soluğu İstanbul'da aldı. Hemen bir otel bulmuştu. Kadın otele girip eşyalarını bıraktıktan sonra uzun, beyaz elbiseyle kırmızı bir çantayı omzuna atıp İstanbul'un güzelliğini görmek için otelden ayrıldı.

Turist kadın gezinirken bir dondurmacıya rastladı. Dondurmacıdan bir top dondurma aldı. Dondurması ile tekrar yürümeye başlayan kadın yürürken bir göl gördü. Bu, çok uzun bir göldü. Kadın gölün kenarındaki banka oturup biraz dinlenmek istedi. Kadın, dinlendikten sonra tekrar yürümeye devam etti. Kadın çok güzel bir manzarayla karşılaşınca derin bir nefes aldı, kadın hayatında kendisini hiç bu kadar huzurlu hissetmemişti. Bu yolu yürümek ona iyi gelmişti. İçinden "Bu yolculuğa iyi ki çıktım." diye geçirdi. Turist kadın buradan hiç ayrılmak istemedi ama artık gitmesi gerekiyordu. Kadın artık acıkmıştı ve bir restoran bulup karnını bir güzel doyurdu. Sonra otele gelip uyudu. Kadının ertesi gün saat 9.30'da uçağa binmesi gerekiyordu.

Kadın, sabah 07.00'de uyandı. Eşyalarını hazırlayıp çıkmayı planladı ve planladığı gibi saat 7.30'da otelden ayrıldı. Kahvaltı yapmamıştı. Bir simit alıp taksiyle havalimanına ulaştı. Kadın buradan ayrılmak istemese de ayrılmak zorundaydı. Pasaport ve bilet kontrollerinden sonra biletinde yazan koltuk numarasını bulup yerine oturdu. Uçağın tam zamanında kalktı, uçağın penceresinden son bir defa İstanbul'a baktı ve dünkü huzuru düşünüp tebessüm etti.

Zeynep Eylül ÖZGÜR 5D

İLAYDA'NIN MACERASI

İlayda, denize bakarken buraya nasıl geldiğini düşünüyordu. Her şey Yunanistan'a gitmek istemesiyle başlamıştı.

Biletini aldıktan sonra uçağa bindi. Yunanistan Havalimanı'ndan taksi ile otele gitti. Otelde ilk gün her şey normaldi. İkinci gün yaşlı bir adamla tanıştı. İlayda çok akıllı ve hoş sohbet biriydi. Adam da öyleydi ve birlikte sohbet ettiler. Adamla sohbetlerinde konu işe geldi. İlayda, üniversiteden yeni mezun olduğunu, burada bir iş teklifi aldığını söyledi. Bir süre daha arkadaşlıkları sürdü.

Bir sabah İlayda, arkadaşının oteli terk ettiğin haberini aldı. Vasiyetinde kendisine bir şey bıraktığını öğrenince çok şaşırdı. Yaşlı dostu ona bir not ve bir madalyon bırakmıştı. Notta " İlayda, sen çok akıllı bir kızsın, benim kimsem yok. O yüzden bu madalyonu sana bırakıyorum." yazıyordu. İlayda, madalyonu açtığında içinden bir tomar para ve bir de taşınabilir bellek çıktı. İlayda, çok şaşırdı ve dostunun gidişinden şüphelenmeye başladı. Taşınabilir belleği bilgisayarına taktı ve videoyu izledi. Oradaki adam ona hemen Marmara'ya gitmesi gerektiğini söyledi. İlayda videodaki görüntü ve konuşmaları biraz daha araştırınca taşınabilir belleğin içinde uçak bileti buldu. İlayda, şüphelerine karşın merakına yenik düşüp Marmara'ya gitti. Deniz kenarındayken telefonuna bir mesaj geldi. Mesajda bir konum vardı. Ona çok yakın bir yeri işaret ediyordu. İlayda, mesajdaki konuma gitti ve boş bir barakayla karşılaştı. İçeride bir kutu vardı. Kutunun üstünde Pandora'nın kutusu yazıyordu. İlayda, Pandora masalını hatırlayıp kutuyu yanına aldı.

İlayda deniz kenarına gitmişti yine. Denize bakmak onu rahatlatıyordu. Belki de bu yaptıkları bir hiç uğrunaydı. İlayda, kutuyu açtı ve içinde sabıka kayıtları buldu. Şaşkınlık içinde kayıtlara bakarken ilginç bir şey buldu.Bu annemin!..

Nil Rengin KURT 5/B

Martı ile Kaptan

Bir gün Marmara'nın nazlı nazlı dalgalanan denizinde bir kaptan sarı beyaz vapuru ile yol alıyordu. Kaptan yolcularını bırakıp geldiği iskeleye dönerken bir martı gördü, martı gemiyi takip ediyordu. Kaptan iskeleye yaklaştı ve durdu. Vapurdan indi, martı onun kafasına kondu. Kaptan "Aaa! Ne istiyor bu martı benden?" diye söylendi. Kaptan o sırada martıyı kafasından kovdu ama martı onu hâlâ takip ediyordu. Kaptan artık direnmekten vazgeçti ve en sevdiği çaycıya gitti.

Çayını söyleyip en sevdiği defterini ve kalemini çıkardı, martı masanın ucunda onu izliyordu. Kaptan kalemi eline almış martı ile ilgili bir şiir yazıyor. Bu fark eden kaptanın yüzünde bir tebessüm oluştu. Sanki kendisi değil başkası yazıyormuş gibiydi. Şiir şöyleydi:

Gidiyorum vapurumla,
Marmara'nın soğuk denizinde.
Bir de baktım bir martı
Takip ediyor beni
Sanki seçtiği benmişim gibi.
Bir de baktım omuzumda
Birkaç ekmek parçası verdim ona.

Kaptan eve gittiğinde camdaki martıyla bakıştı. Ona gülümsedi, martı da ona. Artık kaptan martıyı her gün görüyordu ve onunla çok iyi arkadaş olmuştu.

Serra ÖRÜK 5/C

Vapurda Yaşanan Değişik Olay

Kadir Kaptan için sıradan bir gündü. Yine yalıya yaklaşmış, kendisine sunulan bir fincan kahveyi içiyormuş. Ta ki iskeleye yaklaşıp yolcuları alıncaya kadar.

Vapura acele ile binen yolculardan biri martının kuyruğuna basar ve martı uçarak kaçıp gider. Bu yolcu yerine oturduktan on dakika sonra kadının çevresini bir martı sürüsü sarar ve kadını gagalamaya başlar. Kadın yara bere içinde vapurdan inerken Kadir Kaptan kadını fark eder ve der ki:

-Hanımefendi size ne oldu böyle?

Kadın, olan biten her şeyi telaş ve kaygıyla kaptana anlatır. Kaptan buna çok güler ve onunla beraber vapurdan iner.

Kadını kızının yanına götürüp ona bu martının canının yandığı için böyle bir olay yaşayabilmiş olacağını ama bu sevimli hayvanların da bu kadar akıllı olamayacağını düşündüğünü söyler. Kaptanın kızı, kadına temiz kıyafetler verir ve birlikte sahile yürüyüşe çıkarlar. Kadın, o gün bazen hayvanları görmezden geldiğimizi içselleştirerek sahildeki martılara simit verir. Bir sonraki gün ise vapurla denize açılır ve tüm martıları izler.

Eda ERDOĞ 5/C

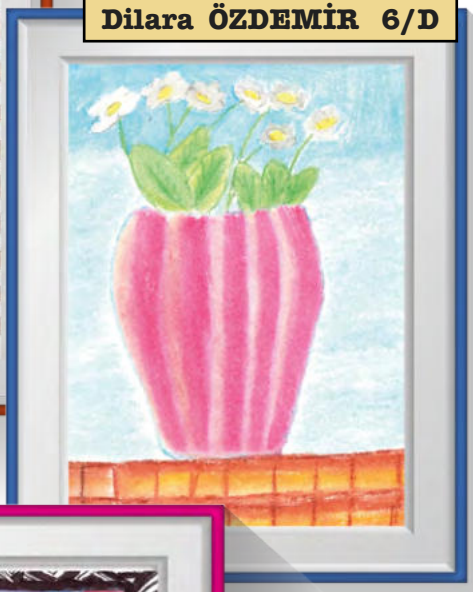
RESİMLER

Ada ŞİRE 6/D

Ceren YÜZBAŞIOĞLU 6/A

Dilara ÖZDEMİR 6/D

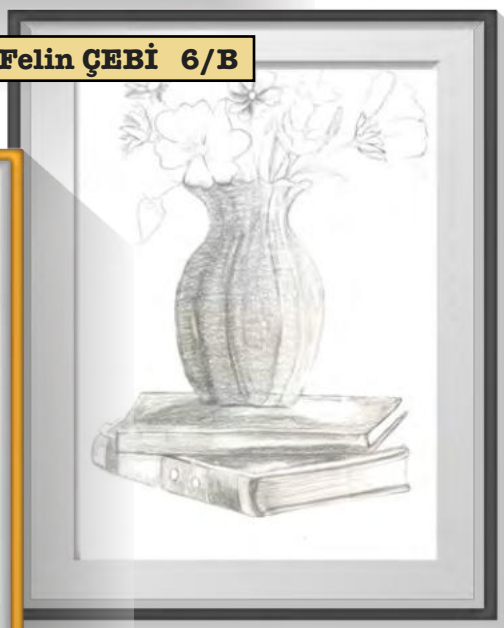
Doruk KAĞITÇI 6/A

Duru UZUN 6/B

Duru IĞDIR 6/D

Felin ÇEBİ 6/B

Zeynep BAK 6/B

ATATÜRK
ve
CUMHU-
RiYET_

ATATÜRK VE 29 EKİM

Türk milleti için 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı çok önemlidir. Çünkü 29 Ekim 1923 yılında bağımsızlığımızın resmi olarak kâğıda döküldüğü tarihtir. Bugün şanlı bayrağımızın gökte dalgalandığı, ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk milletinin başına geçtiği gündür.

Hepimiz camlarına Türk bayrağını asmalı ve saygı duruşunda bulunmalıdır. Eğer şu anda istediğimizi yapabiliyor, istediğimizi giyebiliyor, kimsenin esiri olmayıp köle olarak çalıştırılmıyorsak bu ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları sayesindedir. Bu yüzden Atatürk ve silah arkadaşlarına çok şey borçluyuz.

Herkes 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nı coşkulu bir şekilde kutlamalıyız, Atatürk ve silah arkadaşlarını rahmet ile anmalıyız.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlu olsun!..

Sude Naz ŞENAY 5/B

KAHRAMANIMIZ ATATÜRK

Ulu önderimiz ve ülkemizin özgürlüğünü kazanmasını sağlayan Mustafa Kemal Atatürk, zekâsı ve doğruluğuyla bütün dünyaya örnek olmuş bir liderdir.

Mustafa Kemal Atatürk, hayata hep umutla baktı ve el ele verirsek her şeyin mümkün olduğuna inandı. İşte bu bakış açısı sayesinde kazandı bu büyük zaferi. "İstikbal göklerdedir." diyerek hep hürriyeti istedi ve umut etti. Cumhuriyeti kurmak ve kimseye muhtaç olmadan yaşayabilmek için bütün halk onunla el ele verdi. Ata'mız, bu mücadeleyi engellemek isteyenlerin hepsine vatanın gücünü gösterdi.

Atatürk, gençlerdeki ışığı gördü ve bize bu vatanı emanet etti. Biz de kahramanımızın emanetini koruyacak ve onu yükselteceğiz. Onu her zaman gururlandıracak ve yaşatacağız.

Melis OKUTURLAR 7/A

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Bir imparatorluk son günlerini yaşıyor. Parçalamak ve yok etmek isteyen düşmanlar dört bir yanda, pusu kuruyor. Son padişah yalnız ve çaresiz. Bu kaosun içinde kurtuluşu kendi halkına dönerek ve düşmana ölümüne direnerek gerçekleştirmek isteyen yürekli askerlerin fısıltıları duyuluyor. Özgürlük, bağımsızlık; bedel ödemeden kazanılmıyor. Her şeyden önce bağımsızlığı istemek gerekiyor. Liderler ise işte böyle zor zamanlarda ortaya çıkıyor.

Böyle bir yangın yerinin ortasında filizleniyor bağımsızlık düşüncesi. Güvendiği silah arkadaşlarıyla yola çıkan Mustafa Kemal, Anadolu'da yakıyor bu ateşi. Varını yoğunu ortaya koyan bir halk... Açlık, yokluk günleri... Şüphesiz bir inanç, sabır, kanaat, bolca acı ve yitirilen nice vatan evlatları... Tarihe kanla yazılan ibret dolu Kurtuluş Savaşı Destanı...

Kurtuluş Savaşı'nın zaferle taçlanmasının ardından yeni kurulacak devletin yönetim şeklinin belirlenmesi gerekiyor. ''Cumhuriyet" diye haykırıyor Mustafa Kemal. 29 Ekim 1923'te egemenliğin kayıtsız şartsız halka ait olduğu Cumhuriyet alkışlarla ilan ediliyor.

Bizler kolay kazanılmamış bir cumhuriyetin çocuklarıyız. Ülkemizi yıkmak isteyen düşmanlar bugün de iş başında. Üstelik daha cesur, donanımlı ve pervasızlar. Öyle bir korumalıyız ki dedelerimizin emaneti olan bu vatanı kimsenin göz dikecek cesareti olmamalı. Bizi biz yapan değerlere; dilimize, inancımıza sahip çıkarak korkusuzca ''YA İSTİKLAL YA ÖLÜM!.."diye haykırarak, daha çok üreterek, çalışarak, Türk olmaktan gurur duyarak...

Ayşe Zeynep SOYSAL 5/D

SENSİN ATA'M

Bizi düşmanın elinden kurtaran,
Cumhuriyeti ilan eden,
Bize haklarımızı veren,
Bize yaşamayı öğreten sensin Ata'm!

Düşmana savaş açan,
Vatan için savaşan,
Gece gündüz çalışan,
Sensin Ata'm!

İzinden yürüyorum,
"Türk'üm, doğruyum!" derken.
Kalbim her attığında,
Adını anıyorum.

1881'de,
Güneş gibi doğdun.
Küçücük yüreğime,
Sığmayan gururum oldun.

Defne AKSOY 7/C

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Atatürk'ü hepimiz tanıyoruz. Onun düşüncelerini, gerçekleştirmek istediği yenilikleri anlamaya çalışıyoruz. Atatürk iyi bir gelecekte yaşamımız için durmadan çalıştı. Cumhuriyet onun ve onunla birlikte bu zaferi kazananların eseridir. 29 Ekim 1923'te ilan edilen Cumhuriyet'le özgürlüğe ve pek çok yeniliğe kavuştuk.

Cumhuriyet bizim için çok önemli bir yere sahip. Seçme ve seçilme hakkı, Arap alfabesini kaldırıp yerine daha kolay ve akıcı okunan Latin alfabesinin kabul etmesi, kadının haklarına kavuşması, kılık kıyafette yenilikler ve daha pek çoğu Ata'mızın sayesinde elde edilmiştir. Bence en önemli kazancımız düşünce ve ifade özgürlüğüdür. Çünkü herkesin duygu ve düşüncelerini ifade etme hakkı vardır.

Cumhuriyet, bize yaşama hakkı, seçme ve seçilme hakkı kazandırmıştır. Atatürk bunca yeniliği getirdiği için özgürlüğümüzü verdiği için ona minnettarız. Atatürk cumhuriyeti kurduğu için çok mutluyum.

Bilge Ekin ONAY 5/A

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Mustafa Kemal Atatürk 29 Ekim 1923 tarihinde cumhuriyeti kurdu ve o zamandan bu zamana 99 yıl sonrasına yani bize çok özel ve paha biçilmez bir hediye bıraktı.

Her yıl 29 Ekim'de cumhuriyetin kuruluşu için kutlamalar yapıyor ve ülkenin dört bir yanından sokaklara dökülüyoruz ama tabii bu yaşadığımız özel anlar bundan yaklaşık 100 yıl önce şu anda gözüktüğü gibi değildi. Bu yüzümüzdeki gülümsemeyi ve bu özgürlüğü Mustafa Kemal Atatürk'e borçluyuz. Bizim, özellikle genç nesillerin mutluluğu için uğraşıp başarmış. Tüylerimizin diken diken olmasını sağlayacak savaş hikâyeleri ve dökülen kan her anlatıldığında gözlerimizi doldurur. Yaşlı, yetişkin, genç, çocuk demeden o yoksullukta savaşıp bize bu ülkeyi ve Cumhuriyet'i bırakmışlar. Mustafa Kemal Atatürk '"Bütün ümidim gençliktir." diyerek Türk gençlerine olan inancını dile getirmiştir.

Bu cumhuriyeti devam ettirmek için, bu güzel ülke için ben ve arkadaşlarım sonuna kadar çabalayacağız, Atatürk'ü ve cumhuriyeti sonuna kadar koruyacağız. Atatürk'e saygı göstereceğime tüm kalbimle söz veriyorum.

Deniz KÜÇÜK 5/B

EN İYİ LİDER

Her milletin tarihinde unutulmaz bir kahraman olduğu gibi bizim kahramanımız da Mustafa Kemal Atatürk'tür. Bu dünyada milletine en çok değer veren liderdir Atatürk. Tüm varını yoğunu Türk milletine adamış, vatanı uğruna her fedakârlığı yapabilecek biridir. Biz Türk milleti olarak Atatürk'e ne kadar teşekkür etsek az kalır. Onun sayesinde sahip olduğumuz cumhuriyetimiz sayesinde fikirlerimizi özgürce ifade edebilmekte ve bağımsız bir ülkede yaşamaktayız.

Mustafa Kemal Atatürk, ülkemize birçok şey kazandırmıştır. Bunların en önemlilerinden biri cumhuriyettir. Türk tarihindeki en önemli ve değerli günlerden biri olan 29 Ekim cumhuriyetimizin ilan edilme günüdür. Cumhuriyetimizin olmadığını, özgür ve bağımsız bir ülkede yaşayamadığımızı düşünmek bile acı verici. İnsanların fikrini açıkça belirtemediği, kadınların oy verme hakkını olmadığı, sanat ve bilimin yeterince gelişmediği, tüm bunlara önem verilmeyen bir ülkede yaşamak ne zor olurdu...

Şu an kendi ülkemizde huzur ve mutluluk içinde yaşayabiliyorsak hepsi Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk sayesindedir. Her zaman, her şartta izinde olduğumuz Ata'mızı her gün saygı, sevgi ve minnetle anmaktayız.

Derin COŞUT 7/D

ATATÜRK

Seni görmedim,
Duymadım sesini,
Sana dokunmadım.
Ama seni hep,
Gönülden sevdim.

Sen cumhuriyeti kurdun,
Umudumuz ve ışığımız oldun.
Milletimizle bir bütün olduk,
Hürriyetimizi kurduk.

Unutmadık seni,
İzinden gidiyoruz.
Sayende yarınlara,
Daha aydın bakıyoruz.

Sen Türk'ü ölümden kurtaransın,
Sen Türklüğü yüceltensin.
Kurduğun ordu düşmanı kovdu,
Milletimize aydınlığı verdi.

Meryem KURT 7/A

ATATÜRK'ÜM

Nereden bilebilirdim 1881'de onun doğacağını?
Nereden bilebilirdim
Adını tarihe kazıyacağını,
Cumhuriyeti ilan edenin sen olacağını?

Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduğunu,
Millete yol gösterdiğini,
Nereden bilebilirdim Atatürk'üm?
Bu vatan bu millet için,

Ne kadar savaştığını,
Ne kadar acı çektiğini,
Nereden bilebilirdim Atatürk'üm,
Kadınlara seçme ve seçilme hakkını verenin sen olduğunu?

Sayende bizlerin okula gittiğini,
Nereden bilebilirdim Atatürk'üm?
Seni bu kadar seveceğimi,
Nereden bilebilirdim Atatürk'üm?

Elif Naz EROĞLU 7/A

ATATÜRK

**Yıl 1881, bir bebek açtı gözlerini bu dünyaya,
O derin, masmavi bakışlarıyla gördü güzel ülkemi,
O zaman tabii kimse bilmezdi,
Bu minik bebeğin yurdumu özgürleştireceğini.**

**Yıllar sonra sınavlara girdi gizli saklı,
Tabii kimse bilmezdi bu sınavların
Gelecekte yurdum için kazanacağı önemi,
Fakat o başardı, Harp Okulu'na girmeyi.**

**Yıllar sonra gizli kongrelerle başladı harekete,
O sırada düşman ele geçirmiş, özgürlüğünü almış ülkemin,
Herkesin gözü yaşlı, herkes umutsuzluğa kapılmış,
Ama başımızda umut vadeden, ileri görüşlü bir lider varmış.**

**Yurduma barışı, özgürlüğü kazandıran,
İnsanlara din, dil, ırk ayrımı yapmadan
Özgürlükler ve haklar tanıyan,
EY, YÜCE ATATÜRK!..**

Gökçe ARSLANCA 7/C

ATATÜRK

Atatürk, milletini ve vatanını canından çok seven, milleti için her şeyi göze alacak bir liderdir. Atatürk; cumhuriyetin kurucusu, özgürlüğün savunucusu ve liderlik yeteneği ile çok zor durumda olan Türk milletine yeniden canlanma imkânı tanıyan bir kahramandır.

Atatürk bize birçok hak sundu, bize nesiller boyunca gururla kutlayacağımız bayramlar ve özgür bir ülke bıraktı. Bize bambaşka bir hayat sundu. Bu değerleri bizlere sunmak için savaşırken yanında bizim ilerde güzel bir yaşam sürmemiz için canlarını feda eden birçok asker de vardı. Canını millet pahasına veren, savaştan savaşa giden her askere ödeyemeyeceğimiz kadar büyük bir manevi borcumuz vardır.

Vatanına bu şerefi ve bu gururu tattırmış olan Atatürk ve cephe arkadaşları için her zaman manevi borcumuzu ödemek adına tüm varlığımızla elimizden geleni yapmalı; Atatürk'ün görkemini ve geçtiği zorluklara rağmen pes etmediğini gelecek nesillere de anlatarak Ata'mıza duyduğumuz saygı ve sevgiyi göstermeliyiz.

Kaan Manav 7/D

ATATÜRK VE KURTULUŞUMUZ

Bir şehir var uzakta,
İstilanın hüznü vurmuş Samsun'a.
Çevrilmiş dört bir yanı acımasız düşmanla,
Ne olacak bu şehrin hali?

Mavi gökyüzünü kaplamış kara bir bulut,
Güneşin ufacık bir ışığı bile görünmez olmuş.
Cesaret kıvılcımını çakacak bir kahramana,
Onları bu esaretten kurtaracak bir kahramana muhtaçmış halk.

Bir ışık var ufukta,
Yılların ardından güneş mi doğuyor yoksa?
Işığı gözlerimizi kamaştıran
Varlığı içimizdeki ateşi körüklemeye yeten kurtarıcı mı yoksa?

Bugün yağmur yok, belli.
Deniz masmavi, gökyüzü parlak.
Nereden geliyor bu ışık,
Ulusu tek bir sözüyle cesaretlendirecek büyük liderin ışığı mı bu yoksa?

O altın rengi saçlar güneşe ışıltısını veren,
Gökyüzünün mavi olması o boncuk gözlerden.
Bir gemi geliyor ufuktan,
Sessiz ama emin adımlarla.

Bir adım atılıyor Samsun Limanı'na,
Cumhuriyetin ilk adımı, kurtuluşun ta kendisi.
Küçük bir ordu iniyor gemiden,
Kalabalık değil ama sesi koca ulusu uyandırıyor.

İşgal çoktan başlamış, direniş artık kapıda,
Kurtuluş Savaşı bu ilk adımla başlamakta.
Samsun'da doğdun sen cumhuriyetle beraber,
Buradan yakıldı özgürlük ateşi.

Kaan Çelik TUNCER 7/C

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk cumhuriyetimizin kurucusu ve Kurtuluş Savaşı'na önderlik ederek namını tüm dünyaya duyurmuşbir kahramandır. Cephede geçen zorlu günlere rağmen umudunu kaybetmemiş ve savaşı kazanmıştır.

Atatürk Türkiye'ye özgür ve bağımsız bir gelecek sunmuştur. Atatürk, Arap harflerinden Latin harflere geçiş yaparak dilimizin ülkemizde kolay bir şekilde yazımını sağlamış, geometrik şekillerin Türkçe karşılığını bulmuştur. Türk Dil Kurumunun kurulmasını, kızların okula gitmesini, erkeklerle kadınların eşit haklara sahip olmasını, kadınların özgürce giyinmesini ve demokrasinin kurulmasını da sağlamıştır. Kurtuluş Savaşı boyunca çeşitli illerimizde kongreler gerçekleştirmiş ve halkı bilinçlendirmiştir. Aynı zamanda tarım ve tohumun önemini de dile getirerek Atatürk Orman Çiftliği'ni kurmuştur. Eğitime ve öğretmenlere de çok değer veriyordu.

Bence Atatürk'ün başarısının temelinde çok yönlü düşünebilmesi ve birçok alanda devrim niteliğinde yenilikleri hayata geçirebilmesidir. Bizlere de bu değerleri korumamız için üstümüze düşen görevler Atatürk gibi çok yönlü düşünmek ve bu değerlere sahip çıkarken katılımcı bir vatandaş olmaktır.

Ezgi İKİZLER 5/D

ATA'M

"Ey yükselen nesil! Gelecek sizsiniz. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz." diyerek bizlere en büyük eserim dediği cumhuriyeti miras bırakan Atatürk'e teşekkür ederek yazıma başlamak istiyorum.

Henüz 12 yaşındayım. Okudukça, öğrendikçe, dinledikçe Atatürk'ün mücadelesini ve bize bıraktıklarını düşünüyorum. Bir ülke var ki padişah tarafından yönetiliyor, demokrasi yok, okuma-yazma yok, yok, yok... Atatürk, bir devlet kuruyor. İstese belki bugün sahip olduğumuz tüm bu hakları getirmeyip eski düzeni devam ettirmek varken cumhuriyeti ilan ediyor. Bizim için; ülkemiz, geleceğimiz, yarınlarımız için. Üstelik savaşlar, mücadeleler, hastalıklar ve yoksulluk içinde başarıyor bunu. Düşünüyorum, bize bıraktıklarını gerçekten yükseltip yaşatıyor muyuz? Seneye 100. yılını kutlamaya hazırlanırken sanki bir şeyleri eksik ya da yanlış yapıyoruz gibime geliyor.

Önceki yıllarda da birkaç yazı yazmıştım 29 Ekim ve Atatürk ile ilgili. Tuttuğum kalem için, bize kazandırdığı haklar için, okuyabildiğim için, özgürlüklerimiz için minnetimi ifade etmiştim. Ancak 100. yıla girerken öncekilerden daha farklı duygular yaşıyorum. Artık minnet etmenin yanında çalışmalıyız da. Atamız'ın da dediği gibi yorulmamalıyız. Üzerimizde büyük, taşıması gurur verici bir emanet var. Yarının büyükleri olarak cumhuriyeti sözle değil; gerçekten inanarak, çalışarak, yorulmayarak yükseltmeli ve yaşatmalıyız. Yoksa onu anlatmaya, onun yaptıklarını yazmaya, ona minnetimizi ve teşekkürümüzü belirtmeye yetecek bir kelime bulunmuyor bu dünyada. Ben yine de eğer hissediyorsa yazdıklarımı, açtığı yolda cumhuriyeti sonsuza dek yaşatmaya söz veriyorum. Rahat uyu ATA'M.

Can İSKENDER 7/A

ÖZGÜRLÜĞÜN ADIDIR CUMHURİYET

Cumhuriyet, ulusun egemenliğini kendi elinde tuttuğu bir yönetim biçimidir. Türk tarihi için dönüm noktasıdır. Cumhuriyet halk demek, özgürlüğün adı demek. Özgürce aldığımız nefes ve yaşamak demektir.

Cumhuriyet ile birlikte söz artık bizim yani Türk milletinin olmuştu. Cumhuriyet ile birlikte baskılar kalkmış, herkesin kendini özgürce ifade etme dönemi başlamıştı. Çok zor dönemlerden, savaşlardan, zorluklardan geçmişti Türk milleti. Türk milletinin birlik ve beraberliği Mustafa Kemal Atatürk'ün zekâsı, ileri görüşlülüğü ve güçlü olmasıyla birleşince Cumhuriyet'i kazanmak ve elde etmek Türk milleti için kaçınılmazdı. Ne demişler atalarımız "Birlikten güç doğar." Bu güç ve birlik ile yurdumuzu düşmanlardan kurtarmak, özgürlüğümüzü kazanmak çok zor olamazdı. Çünkü "Türk milleti zekidir, çalışkandır." diyordu Ulu Önder Atatürk'ümüz. Milletini hep yücelten ve güçlendiren bir liderdi.

Bildiğiniz gibi eskiden Cumhuriyet yerine padişahlık sistemi vardı. Bu dönemde insanlar özgür değildi. Düşüncelerini dile getiremiyorlardı. Düşünsenize hep padişahların sözü geçer, insanlar ise verilen emirleri yerine getirirlerdi. Bazı haklar kullanılamazdı. Örneğin kadınların hakları ve kadınlar hiçbir şekilde söz sahibi olamazdı. Söz hakkı hep erkeğindi ve erkeğin dediği olurdu. Mustafa Kemal Atatürk'ün 23 Nisan 1920 yılında TBMM'yi açmasıyla ve ardından 1923'te "Efendiler yarın cumhuriyeti ilan ediyoruz." dedi ve ardından Türk devletinin yönetim şekli cumhuriyet oldu. Ve Cumhuriyet bize özgürlük ve demokrasiyi sağladı. Cumhuriyet ile birlikte ülkemize eşitlik, adalet, özgürlük, hak ve hukuk hakkı, kadına özgürlük geldi. Bize hayat verdi. O günden bu yana artık cumhuriyete sahibiz ve haklarımızın hepsini kullanabiliyoruz. Çok şanslıyız ki Cumhuriyet ile beraber ilk Cumhurbaşkanımız Mustafa Kemal Atatürk olmuş. Atatürk Türk milletine, ordusuna çok önem veren bir liderdi. Birçok yenilikler getirdi ülkemize. Ülkemizdeki kadınlara söz hakkı verdi, hatta 23 Nisan'ı biz çocuklara armağan etti. Daha sayamadığımız bir çok yenilikler kattı hayatımıza. Bugün rahat ve huzurlu yaşayabiliyorsak, herkes eşit ve özgürse bu cumhuriyet sayesinde olmuştur.

Bize bırakılan bu büyük armağana cumhuriyete sahip çıkmalıyız. Cumhuriyet ile birlikte insanlar özgürce yaşayabilir. Bugün sahip olduğumuz her şey için Mustafa Kemal Atatürk'e ve silah arkadaşlarına borçlu olduğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız. Mustafa Kemal Atatürk'ün izinden ayrılmadan her zaman ileriye doğru adımlar atarak yürümeliyiz. Bize bıraktıklarına sahip çıkarak korumalıyız. Unutmamlıyız ki bize bırakılan her şey bir çok zorluk sonrası olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk "Cumhuriyet'i biz kurduk, onu yaşatacak olan sizlersiniz." dedi. Ve sahip çıktığımız Cumhuriyet'e bundan sonrası da daha çok sahip çıkmalıyız.

Serra KAYA 5/D

ATATÜRK VE 29 EKİM

Türk milleti için 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı çok önemlidir. Çünkü 29 Ekim 1923 yılında bağımsızlığımızın resmi olarak kâğıda döküldüğü tarihtir. Bugün şanlı bayrağımızın gökte dalgalandığı, Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk milletinin başına geçtiği gündür.

Herkes camlarına Türk bayrağını asmalı ve saygı duruşunda bulunmalıdır. Eğer şu anda istediğimizi yapabiliyor, istediğimizi giyebiliyor, kimsenin esiri olmayıp köle olarak çalıştırılmıyorsak bu ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşları sayesindedir. Bu yüzden Atatürk ve silah arkadaşlarına çok şey borçluyuz.

Hepimiz 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nı coşkulu bir şekilde kutlamalıyız, Atatürk ve silah arkadaşlarını rahmet ile anmalıyız.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlu olsun!..

Sude Naz ŞENAY 5/B

EGEME
KAY
Mİ

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Atatürk'ü hepimiz tanıyoruz. Onun düşüncelerini, gerçekleştirmek istediği yenilikleri anlamaya çalışıyoruz. Atatürk iyi bir gelecekte yaşamımız için durmadan çalıştı. Cumhuriyet onun ve onunla birlikte bu zaferi kazananların eseridir. 29 Ekim 1923'te ilan edilen cumhuriyetle özgürlüğe ve pek çok yeniliğe kavuştuk.

Cumhuriyet bizim için çok önemli bir yer sahip. Seçme ve seçilme hakkı, Arap alfabesini kaldırıp yerine daha kolay ve akıcı okunan Latin alfabesinin kabul etmesi, kadının haklarına kavuşması, kılık kıyafette yenilikler ve daha pek çoğu Ata'mızın sayesinde elde edilmiştir. Bence en önemli kazancımız düşünce ve ifade özgürlüğüdür. Çünkü herkesin duygu ve düşüncelerini ifade etme hakkı vardır.

Cumhuriyet; bize yaşama hakkı, seçme ve seçilme hakkı kazandırmıştır. Atatürk bunca yeniliği getirdiği için özgürlüğümüzü verdiği için ona minnettarız. Atatürk, Cumhuriyeti kurduğu için çok mutluyum.

Bilge Ekin ONAY 5/A

YAŞASIN CUMHURİYET!

Bu umut, onun masmavi gözlerindeki kararlılık ile başladı. Toz bulutlarının arkasında önderliğinin yolunda onun aydınlattığı bir yol vardı. Kurulan bu cumhuriyet bizlere armağan ve ayrıca bu yolun devam ettirileceğinin kanıtıdır. Toplumun çağdaşlaşacağı, bağımsızlığın, özgürlüğün başladığı gündür cumhuriyet.Olmaz denilenin imkansızın gerçekleşmesidir.

Bir bağımsızlık öyküsüdür cumhuriyet, ulusun özgürlüğünün başladığı noktadır. Türk milletinin birçok zaferi olmuştur. Bu zaferler düşüncelerini her bir zaferde özgürleştirmiştir. Bu zaferler nesilden nesle aktarılmakta ama bu emanet ayrıca yükseltilmelidir. Atatürk "Türkiye Cumhuriyeti halkıyla, düşüncesiyle, zihniyetiyle uygar olduğunu göstermek ve kanıtlamak zorundadır." demiştir. Türk milletinin karakterinin yüksek olduğunu ve zeki bir millet olduğunu hatırlatmıştır. Çizdiği bu yolda nice yenilikler bizi bekliyor. Atatürk'ün her bir sözü umutlandırıyor biz cumhuriyet çocuklarını.

"Ey Türk gençliği! Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir." Atatürk'ün bu sözü ile bu yolda ilerlemektir. Cumhuriyet ilelebet...Yaşasın cumhuriyet.

Begüm ALDAĞ 6/B

ATATÜRK VE CUMHURİYET

Mustafa Kemal Atatürk 29 Ekim 1923 tarihinde cumhuriyeti kurdu ve o zamandan bu zamana 99 yıl sonrasına yani bize çok özel ve paha biçilmez bir hediye bıraktı.

Her yıl 29 Ekim'de cumhuriyetin ilanı için kutlamalar yapıyor ve ülkenin dört bir yanından sokaklara dökülüyoruz ama tabii bu yaşadığımız özel anlar bundan yaklaşık 100 yıl önce şu anda gözüktüğü gibi değildi. Bu yüzümüzdeki gülümsemeyi ve bu özgürlüğü Mustafa Kemal Atatürk'e borçluyuz. Bizim, özellikle genç nesillerin mutluluğu için uğraşıp başarmış. Tüylerimizin diken diken olmasını sağlayacak savaş hikâyeleri ve dökülen kan, her anlatıldığında gözlerimizi doldurur. Yaşlı, yetişkin, genç, çocuk demeden o yoksullukta savaşıp bize bu ülkeyi ve cumhuriyeti bırakmışlar. Mustafa Kemal Atatürk '"Bütün ümidim gençliktir." diyerek Türk gençlerine olan inancını dile getirmiştir.

Bu cumhuriyeti devam ettirmek için, bu güzel ülke için ben ve arkadaşlarım sonuna kadar çabalayacağız, Atatürk'ü ve cumhuriyeti sonuna kadar koruyacağız. Atatürk'e saygı göstereceğime tüm kalbimle söz veriyorum.

Deniz KÜÇÜK 5/B

ATA'M

O sadece bir lider değildi. O bir liderden daha fazlasıydı. O farklıydı, o nazikti, o umut doluydu, o bilgeydi, o önderdi. O bir kelimeye sığdırılamayacak kadar eşsizdi.

Onun gözlerinde denizler dalgalanıyor, sapsarı saçlarında güneş sırmalar saçıyor, her bir bakışı umut veriyordu. O geçmişe takılmıyordu, gelecekle yaşıyordu. Ne olursa olsun pes etmemeyi onun sayesinde öğrendik biz. Umudu onun bakışlarında gördük. O bakışlar bir devrim yarattı dünyada. Aç, susuz, gözün gözü görmediği toz bulutlarının altında ne savaşlar kazandık. Biz öyle bir millettik ki Atatürk'ün önderliğinde tek bir sözle mutlu olmayı da umut dolmayı da öğrendik. Artık umutlarımız tükendiğinde o gözler, o saçlar, o bakışlar sayesinde umut bulduk biz. Her sözüyle dokundu kalplere. İyileştirdi açılmış yaraları. Bir güneş gibiydi o. Kapkaranlık bir tünelin içinde savaşlarla geçmiş bir yolun sonundan gelen bir ışık gibi aydınlattı herkesi. Bize gökyüzünü sevdiren Ata'm. Seni unutmadık, unutturmayacağız.

Cumhuriyet meşalesini elimize alacağız ve onu hiçbir zaman söndürmeyeceğiz. Senin çizdiğin yolda dimdik adımlarla yürüyeceğiz. Unutmadık, unutturmayacağız. Biz Atatürk çocuklarıyız.

Elif Serra YAKAR 6/B

NLİK
TSIZ, SARTSIZ
LLETİNDİR

BENİM KAHRAMANIM

Her milletin bir kahramanı vardır, bizim kahramanımız ise Atatürk'tür. Atatürk deyince aklıma sadece bir kahraman gelmiyor. Çünkü Atatürk kelimesi kahramandan daha fazlasını barındırıyor. Savaş meydanında sadece canını ortaya koymamış, tüm cesaretini v e enerjisini çağdaş bir millet yaratmaya harcamıştır.

Cumhuriyetin ilanı ise bu kahramanın zaferinin tepe noktasıdır. Mileti için hayal ettiği tüm her şeyin başlangıcıdır. Cumhuriyet deyince aklıma özgürlük, özgürlük deyince ise aklıma Atatürk geliyor. Çünkü cumhuriyetin ilan edilmesi sadece ülkenin düşman işgalinden kurtarılması demek değil, aynı zamanda zihinlerimizin ve yaşamlarımızın özgürleşmesi demektir. Tüm esaretlerden kurtulduğumuz, millet olarak çağdaş dünyada yer almamız demektir.

Atatürk ve Atatürk'ün ilan ettiği cumhuriyet beni bir çocuk olarak değerli kılmıştır. O kadar ki bu çok kıymetli cumhuriyeti Atatürk çocuklara emanet etmiştir. Onun milletin her ferdine verdiği değer, her alanda ilerleme için bitmeyen çabası onu eşsiz bir kahraman yapmıştır. O, tüm dünyanın hayran olduğu ve saygı duyduğu bir kahramandır.

Sonuç olarak böyle bir kahramana ve onun cumhuriyetine sahip olduğumuz için çok şanslıyız. Ne zaman kendimizi yorgun ve umutsuz hissedersek hep onu hatırlamalıyız.

Metin AYDIN 6/D

İNANCIN MİRASI

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması hiç de kolay olmadı. Cumhuriyet'imizi kuran Mustafa Kemal, okyanus gözlerindeki inanç ve halkın çok önemli yardımlarıyla ulusal hayatı, bitmiş sanılan bir milleti bağımsız ve çağdaş bir Türkiye'ye kolay dönüştürmedi. Kurtuluş Savaşı ve öncesi halk için hiç kolay geçmedi. Onların savaştaki onca zorlu zamanları atlatabilmelerinin ve canlarını dişlerine takarak savaşabilmelerinin en önemli sebebi komutanlarının Mustafa Kemal olmasıydı... Atatürk hiç umutsuzluğa düşmedi. Her zaman kendisine ve milletine büyük bir inanç duydu. Mustafa Kemal'in gözlerindeki inancın ışığının sönmemesinin nedeni buydu.

Birinci Dünya Savaşı'nda halk sarsılmış durumdaydı. Eli silah tutan herkes savaşa gidiyordu. Tek kazanılan cephe olan Çanakkale Cephesi'nde gösterdiği cesaret liderlik ve vatanseverlik özellikleri onu kurtuluşumuzu kazandığımız savaş olan Kurtuluş Savaşı'nda lider yaptı. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından İtilaf Devletleri'yle imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması sonucunda Osmanlı'nın cephanelerine ordusuna silahlarına el kondu ayrıca Mondros'un 7. maddesi Osmanlı'yı, İtilaf Devletleri'nin herhangi bir nedenle yapabilecekleri bir işgale açık hale getirmişti. Osmanlı Hükûmeti ise sessiz kalmıştı, onlar artık bir kurtuluşun olmadığını Osmanlı'nın yok olduğunu düşünmekteydiler. Osmanlı hükûmetinin gelişmelere sessiz kalması üzerine Mustafa Kemal kendisinin bir şeyler yapması gerektiğinin farkına vardı, çalışmalarına başladı. Çünkü biliyordu ki Türk halkı yok olmamış ve olmayacaktı. Onun gözlerindeki hiç sönmeyen inanç ışığı ile halk birleşecek ve bir bağımsızlık zaferi elde edilecekti. Bağımsızlık savaşının ilk adımı olan Samsuna çıkışının ardından Havza Genelgesi yayınlandı, milli bilinç uyandı artık halk olanların farkındaydı ve Osmanlı'nın kurtulmasını istiyordu. Ardından 22 Haziran 1919 da imzalanan Amasya Genelgesi ile Kurtuluş Savaşı'mızın gerekçesi ve amacı belirlendi. Genelgenin ardından Mustafa Kemal halkı bütünleştirmeyi başarmıştı herkes tek hedefe odaklanmış bir biçimde bağımsızlık mücadelesi veriyordu. Kurtuluş Savaşı başlamıştı eli silah tutabilen herkes vatanını koruma yolunda savaşıyor, evlerinde kalması gerekenlerde askerlere yemek battaniye çorap gibi şeyler götürüyor vatanı uğruna savaşanlara destek çıkmaya çalışıyordu. Bu süreçte Atatürk'ün inancı tamdı. Bazıları pes ediyor yapabileceklerine inanmıyorlardı. Birçok şehit verildi bu mücadelede. Ancak ne olursa olsun inanç hiç eksilmedi. Mustafa Kemal'in halka ve asker arkadaşlarına inancı, güveni tamdı. O, halkının başarabileceğini biliyordu. Onun gözleri her şeyden önce inanç doluydu. O, Cumhuriyet'in ne kadar önemli ve değerli olduğunu biliyordu, bir milletin kendine ait bir bayrağının, bağımsızlığının olmasının öneminin farkındaydı. Ama onun tüm bunların yanı sıra farkında olduğu tek bir şey vardı: İnanç. Atatürk inandı halka, asker arkadaşlarına güvendi onlara. O inkılapçı cesur teşkilatçı ve vatansever lider sadece Kurtuluş Savaşı'nı kazanmakla kalmadı ayrıca birçok ilke ve inkılap ile bize nasıl bir lider olunması gerektiğini gösterdi. Harf, kılık kıyafet, şapka gibi daha birçok alanda inkılaplar gerçekleştirip ülkemizi çağdaş bir medeniyet seviyesine taşımayı başardı ve böylece ''Hasta Adam'' olarak bilinen Osmanlı'dan laik, sosyal, çağdaş demokratik ve bağımsız bir devlet kurdu. Cumhuriyet'i kurarken yaptığı ilke ve inkılaplar ise onu çağdaş medeniyetler seviyesine taşıdı. Cumhuriyet'in temeli olan bu ilkeler ve inkılaplarını ise bizlere yol gösterici olarak emanet etti.

Böylece Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmayı başardı, işte bu yıl 99. yılını kutladığımız bu güzel ve bir o kadar da değerli Cumhuriyet'imizi, biz Türk gençlerine emanet etti ve şöyle söyledi: Ayrıca Gençliğe Hitabe'sinde: ''Ey Türk gençliği! Birinci vazifen; Türk istiklalini, Türk Cumhuriyeti'ni, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin en kıymetli hazinendir.'' diyerek Türk milletine en uygun yönetim şeklinin Cumhuriyet olduğunu ve onun kurduğu Cumhuriyet'imizin bizlere ait olduğunu vurguladı.

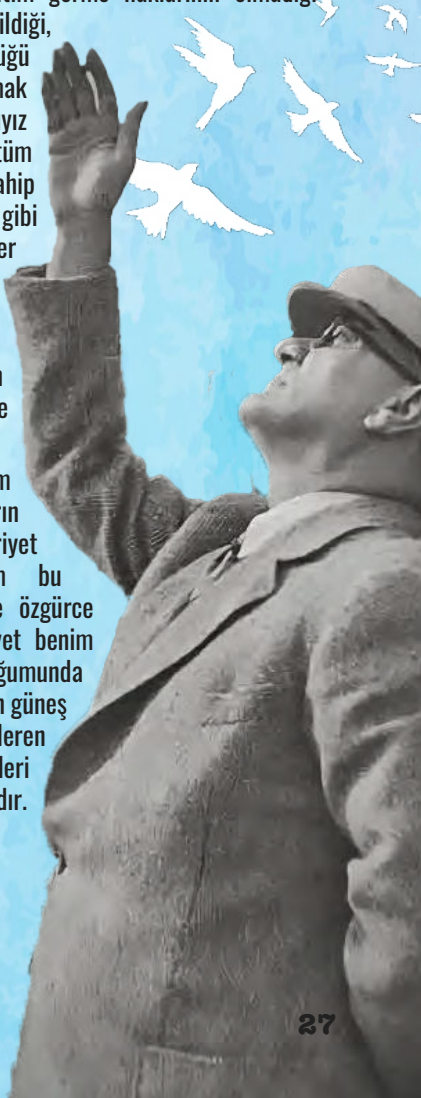
Bizler sorumluluğumuzun bilicinde olarak geleceğe yönelmeli, Cumhuriyet'imizi, bağımsızlığımızı korumak için elimizden geleni yapmalı, Atatürk'ümüzü her zaman yaşatmalıyız. Unutulmamalıdır ki, Cumhuriyet'imiz yok olduğu düşünülen bir milletin yeniden adeta Anka kuşunun küllerinden doğuşu gibi doğuşunun hikâyesidir. Atatürk'ün okyanus gözlerindeki tükenmeyen inancın, kurtuluş zaferinin mirasıdır.

Sude EVREN 8/A

CUMHURİYET YAŞAMDIR

Ben doğduğum ilk günden beri cumhuriyet çocuğuyum. Ata'mızın bize 1923 yılında hediye ettiği cumhuriyet sayesinde aydınlık bir Türkiye'de huzur içinde yaşıyoruz. Ne kadar şanslı olduğumu cumhuriyet ile yönetilmeyen ülkeleri gördüğümde daha iyi anlıyorum.

Kendimi şanslı hissediyorum çünkü cumhuriyet sayesinde eğitim görme hakkım var, diğer çocuklar gibi bende öğrenebiliyorum. Bu sayede ileride istediğim mesleği yapabileceğim. Düşünce özgürlüğüm var. Düşündüklerimi, hissettiklerimi, önemli konulardaki fikirlerimi ve tercihlerimi dile getirebiliyorum. Varsa farklılıklarımdan ötürü cezalandırılmıyorum. Bir insanın düşündüklerini özgürce dile getirebilmesi kadar güzel bir şey yoktur diye düşünüyorum. Cumhuriyet sayesinde yaşadığım ülkede basın özgürlüğü var bu sayede ülkemizde olan önemli olaylar hakkında doğru ve tarafsız bilgiler alabiliyoruz. Bunu bilmek bana huzur veriyor. cumhuriyet ilan edilmeden önce ülkemiz padişahlar tarafından yönetilir ve yönetim babadan oğula geçerdi. Cumhuriyetin ilanı ile din ve devlet işleri birbirinden ayrıldı, laik bir yönetim şekli kabul edildi ve hepsinden önemlisi kadınlara seçme ve seçilme hakkı verildi. Bu sayede bizi yönetecek olan kişileri kendi özgür irademizle seçebiliyoruz. Medeni tüm devletlerde olduğu gibi kadınlar ve erkekler birbirlerine eşit özgürlüklere sahip olarak hayatlarını sürdürebiliyorlar. Kadınların araba kullanmasına izin verilmeyen, istedikleri şekilde giyinmelerinin mümkün olmadığı, küçük kızların eğitim görme haklarının olmadığı ve küçük yaşta evlendirildiği, erkeklerin üstün görüldüğü bir ülkede nefes bile almak istemezdim. Ne kadar şanslıyız ki cumhuriyet sayesinde tüm bu hak ve özgürlüklere sahip olarak normal bir insan gibi yaşayabiliyoruz. Büyük önder Atatürk bize cumhuriyeti armağan ederek bizi nefes bile almak istemeyeceğimiz bir ülkeden kurtardı. Bundan dolayı ona ne kadar şükran ve minnet duysak azdır.

En büyük dileğim dünyadaki tüm insanların benim Atatürk ve Cumhuriyet sayesinde sahip olduğum bu imkânlara sahip bir şekilde özgürce yaşayabilmeleridir. Cumhuriyet benim için aldığım nefestir, gün doğumunda penceremden girip içimi ısıtan güneş ışınlarıdır, susuzluğumu gideren içtiğim su gibidir, geceleri yolumu aydınlatan ay ışığıdır. Cumhuriyet yaşamdır!

Parla KORAY 6/C

BENİM ATA'M

Bir resim, bir fotoğraf ya da gerçek biri... Onu her gördüğümde gözümün önünde bir güneş gibi doğuyor. Gök mavisi gözleriyle mavi göğe bakan resmi. İşte o resim beni daha da yüreklendiriyor.

Onun her bir bakışı, her gülüşü bir hayat... Bizim ona yaptıklarımız, ona bir nefes... Yok olmadan, ruhumuzda olan. Ata'm benim!

Benim Ata'm cesur, benim Ata'm zeki. Ben ve tüm Türk gençliği,

Ata'mızın izinde ülkemiz için yorulmadan emek veren birer canız. Onun mavi gözlerini göğe doğrulttuğu her an bizler, umutla ve güçle dolarız.

Benim Ata'm güçlü bir önder ve adaletli bir liderdir. Benim Ata'm cesaretli, yüreklidir.

Onu andıkça özlemden içim sızlar, duygulanırım. Onu sever, sayarım. O benim için sadece ülkemizi kurtaran ve cumhuriyeti, özgürlüğü getiren kişi değildir. O benim babam, öğretmenimdir!

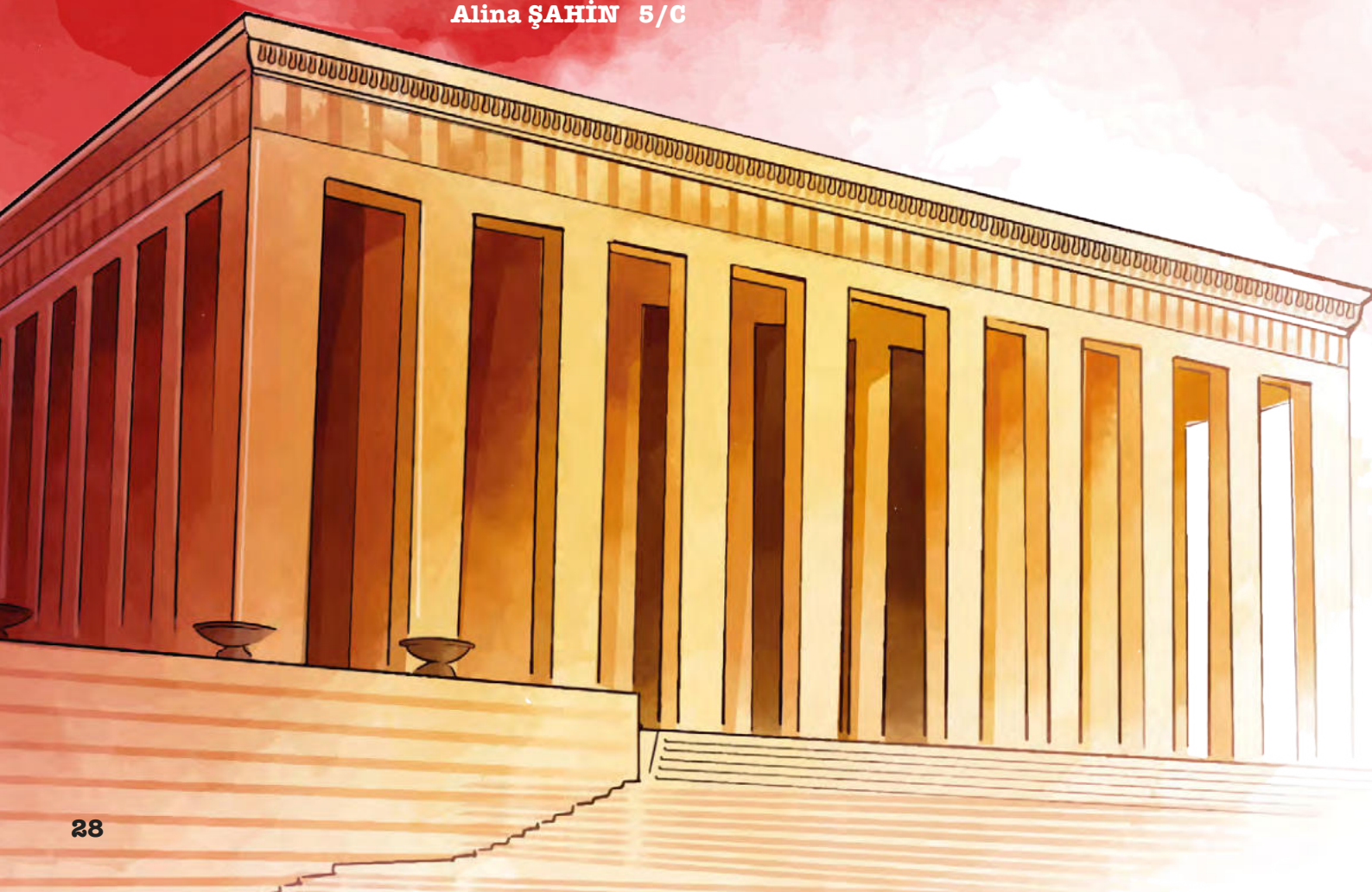
Ece BARÇIN 7/B

ATATÜRK

Ey yüce Mustafa Kemal Atatürk!
Seninle var oldu bu millet Türk.
Senin eserlerinle doldu taştı bu vatan,
Şehitler huzurla yerinde yatan.

Ey yüce Mustafa Kemal Atatürk!
Yaptığın devrimlerle ilerleyen bu millet Türk.
Hedeflerinin ardından koşan bu millet Türk.
Gelmedi yüz yıldır başka bir Atatürk.
Dolmayacak yerin Mustafa Kemal Atatürk.

Alina ŞAHİN 5/C

ÖYLE BİR SEVMEK...

Ninem anneme anlatırmış,
Öldüğün gün Dolmabahçe önünde gözyaşları içinde yolcu etmişler,
Son görüşüymüş bu seni çocuklarının...

Ben ise hiç karşılaşmadım mavi gözlerinle,
Ama biliyorum işte!
Hiç görmediğim, hiç tanımadığım seni seviyorum çocuk kalbimle...

Çocukları çok sevdiğini biliyorum mesela,
"Küçük hanımlar, küçük beyler ..." diye sesleniyorsun onlara
Tüm fotoğraflarında tutuyorsun minicik avuçlarından
Ve "çocuk" diye sesleniyorsun tüm sevdiklerine...

Gençlerle sohbet etmeyi sevdiğini biliyorum,
En büyük eserim dediğin,
Türkiye Cumhuriyeti'ni nasıl onlara emanet ettiğini...

Çiftçileri sevdiğini biliyorum mesela,
Üreten, alınteri ile toprağı işleyen
Elleri güneşle kavrulmuş yurdumun güzel insanlarını,
''Köylü efendisidir bu milletin'' diyorsun...

Okumayı çok sevdiğini biliyorum,
Eline aldığın kitabı bitirmeden bırakmadığını,
Binlerce kitabına gözün gibi baktığını...

Yüzmeyi sevdiğini biliyorum engin maviliklerinde denizin,
Göklere nasıl sevdalı olduğunu,
''İstikbal göklerdedir '' deyişini...
''Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir ''deyişini...

Doğayı sevdiğini biliyorum,
Yeşile, çiçeğe, ağaca duyduğun hayranlığı,
Bozkırı nasıl ağaçlandırdığını...

Öyle büyük bir sorumluluk ki seni sevmek,
Seni sevmek sana ve bu emanete layık olmak demek
Ah! Şimdi uzaklardan çıkıp geliversen,
"Çocuk, hadi tut elimi" desen...

Ayşe Zeynep SOYSAL 5/D

ATA'M

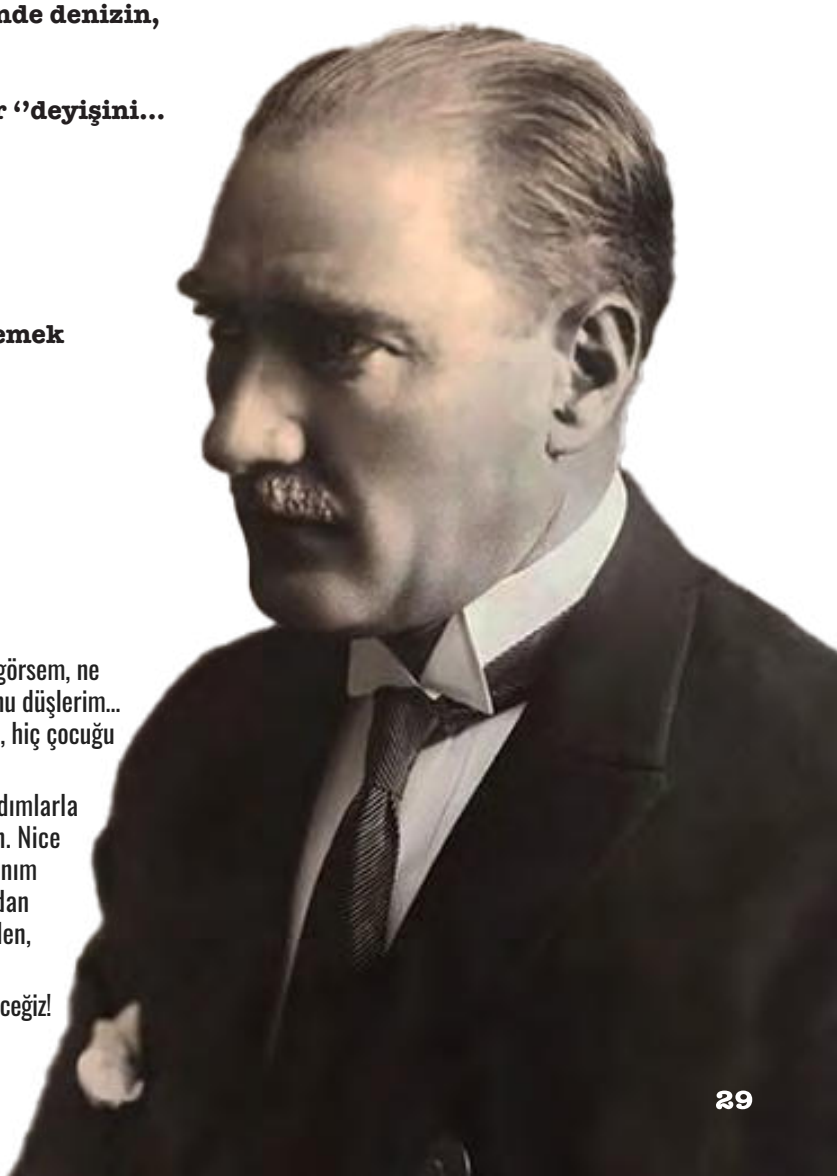
Göklerde dalgalanır,
Kırmızı beyaz deniz.
Sonsuza dek yüksekte,
Bayrağımızı indirmeyiz.

Gurur duyuyoruz,
Vatanımız ile.
Bir yandan da üzgünüz,
Seni kaybettik diye.

İlim meşalelerini yakıp,
Yol gösterdin bize.
Bu yolda ilerleyeceğiz,
Senin izinde.

Özgürce yaşıyoruz şimdi,
Senin sayende.
Gururumuzu haykırabiliyoruz:
"Ne mutlu Türk'üm diyene!"

İpek AR 7/D

SENİN İZİNDEYİZ

Bilir misiniz ne zaman gök yüzünde özgürce uçan bir güvercin görsem, ne zaman bir kadının kendi hakkını savunabildiği aklıma gelse hep O'nu düşlerim... Derim ki ey yüce Atatürk! Sen bize ne de güzel bir gelecek bıraktın, hiç çocuğu ayırmadan hepimize kucak açtın.

Şimdi biz geleceğin umut ışıkları olarak senin izinden emin adımlarla yürüyebiliyoruz. Sen ülkemizi kalkındırdın, daha yaşanabilir kıldın. Nice genç kızın hayallerinin peşinden koşmasına sen öncülük ettin. Canım Ata'm! Senin yüzünü görmek değil mühim olan, senin yaptıklarından ders çıkarıp bunları hayata dökmektir asıl olan. Gençlik hep senden, inkılaplarından konuşuyor.

Sana söz Ata'm açtığın yolda gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğiz!

Aren KABATAŞ 6/A

UNUTMA ATA'NI

Unutma Ata'nı o kurtardı vatanı
Barış getiren mavi bir kuş gibi

Unutma Ata'nı o kurtardı vatanı
Asıl özgürlüğün kendisi gibi

Unutma Ata'nı kalplerde yaşadı
Ölümsüz bir umut ışığı gibi

Unutma Ata'nı zincire vurdurtmadı
Ölene kadar savaşacakmış gibi

Unutma Ata'nı pes etmedi
Ecel ile burun buruna geldiğinde bile

Nil Rengin KURT 5/B

YAŞASIN ATATÜRK

Ata'm Selanik'te doğdu,
Memlekete umut oldu,
Zor günlerden ışık gibi doğdu,
Vatanımızı bize cumhuriyetle kurdu.

Geleceğe ışıksın sen,
Varlığınla bizi yücelten,
Tüm dünyanın takdiri,
Kalbimizdeki en derin sevgisin SEN.

Cumhuriyetimizi kurdun,
Bizi medeniyete taşıdın,
Uygarlıktır senin yolun,
Adın her kalpte duyulsun.

Sarven ÜÇKARDEŞ 5/C

YAŞAYAN ATATÜRK

Kalp atışı mıdır yaşamak?
Yoksa her kalpte atmak mıdır?
Nefes almak mıdır yaşamak?
Yoksa her nefeste var olmak mıdır?
Yollarda yürümek midir yaşamak?
Yoksa her Türk'ün attığı adım mıdır yaşamak?

Yaşamak, çoğalmak...
Yaşamak, yaşatmak...
Yaşamak sen olmak...
Yaşamak 85 milyon olmak demek.
İyi ki varsın
Çok yaşa Atatürk.

Arda Bülent BAYRAK 5/D

ATATÜRK' E SESLENİŞ

Sen Çanakkale'de
Destanlar yazansın.
Düşmana
Dünyayı dar edensin.

Sen Samsun'da
Güneş gibi doğansın.
Bizlere
Umut verensin.

Sen Afyon'da
Yıldız gibi parlayansın.
Türk'ün gücünü
Cihana haykıransın.

Sen bir milleti
Yeniden ayağa kaldıransın.
İlkelerinle bize her zaman
Yol gösteren ATATÜRK'sün !

Ceren YÜZBAŞOĞLU 6/A

YAŞAYAN ATATÜRK

Canımızdır Ata'mız,
Bu vatanı armağan etmiştir bizlere.
Güneş gibi parlayarak
Özgür bir yaşam sunmuştur bize.

Her kalbimiz attığında
Onu hissediyoruz.
Vatanımızda özgürce yaşıyoruz.
Onu hiç unutmayacak kadar seviyoruz.
Saygıyla ve minnetle anıyoruz.

Ateş ÖNEL 5/B

YAŞAYAN ATATÜRK

Bir neşedir Mustafa Kemal;
Neşe vermesi ile eder,
İnsanları kendine özel,
Aynı zamanda güzel.

Bir kahramandır Mustafa Kemal;
Kahramanlık etmesi ile eder,
İnsanları kendine özel,
Aynı zamanda güzel.

Bir atadır Mustafa Kemal;
Ata'mız olması ile eder,
İnsanları kendine özel,
Aynı zamanda güzel.

Azra Su ŞİMŞEK 5/B

YAŞAYAN ATATÜRK

Ata'm, ilkelerin hep yaşayacak.
Tüm Türkiye seni unutmayacak.
Adın ve yaptıkların her zaman anılacak.
Türk Cumhuriyeti ilelebet var olacak.
Ülkemin ilk cumhurbaşkanı
Rahat uyu Ankara'da.
Korkmadan, yılmadan gençlik yolunda çalışacak.

Bilge Ekin ONAY 5/A

SENİN SAYENDE

Yine güz geldi, hüzün sardı.
Nasıl söylerim öldüğünü Ata'm?
Fikirlerimde, yüreğimde yaşıyorken
Yolundan gitmek için çalışırken

Bayrağımız özgürce dalgalanıyorsa
Nasıl alındı bu topraklar biliyorsak
Emanete sarılmış bakıyorsak
Senin sayende Ata'm

El ele beraber çalışarak
Daha güzel günlere
İlkelerinle ve hep seninle
Nasıl söylerim öldüğünü Ata'm

Nil Silivri 5/A

BENİM ATAM

Düşmanları mavi gözlerinin denizinde boğan,
Aydınlığı sarı saçlarında taşıyan,
Vatanı uğruna canını ortaya koyan,
İşte odur benim Ata'm!

Yılmadan, yorulmadan çalışan,
Bin bir zorlukla karşılaşan,
Asla pes etmeyen bir kahraman
İşte odur benim Ata'm!

Liderliği kanında taşıyan,
Adaleti sağlayan,
Modern ve laik cumhuriyeti kuran
İşte odur benim Ata'm!

Atatürk ölmedi, ölmeyecek
Biz gençlerin kalbinde yaşayan
Devrimleri ile yolumuzu aydınlatan
İşte odur benim Ata'm!

Dora BAYKAL 6/B

ATAM

Küçücükken tanıdım seni,benimle birlikte büyüdün
Sayende ülkemde özgürdüm
Mavi gözlerinle gökyüzümsün
Ata'm,varlığınla geleceğime ödülsün

Sanma ki azalır birgün değerin
İlkelerin fenerim,sevgin nefesim
10 Kasım yalnızca bir tarih derim
Kalbimde ölümsüzsün Ata'm,selam veririm.

Zeynep Buğlem BOZLAR 6/A

YAŞAYAN ATATÜRK

Sensin bu devleti kuran,
Bizi kötü emellerden kurtaran,
Sensin bu milleti umutlandıran

"Yurtta sulh, cihanda sulh!" sözünle
Sensin halkları birleştiren Ata'm
Sensin bu devleti yaşatan ey Ata'm!

Umut ERYILDIZ 5/D

YAŞAYAN ATATÜRK

Hayvanları seven,
İnsanlara saygı duyan,
Çevreyi koruyan
Kişidir Atatürk.

Vatanını seven,
Başka milletlere saygı duyan,
Barışı koruyan
Kişidir Atatürk.

Yaptığın iyilikler ile
İleri görüşlülüğün ile
Ülkeni severek
Atatürk olabilirsin.

Atatürk hâlâ yaşıyor.
Onlarca devrimi ile
Atatürk her zaman var:
Biz bir oldukça, durmadan ürettikçe...

Eda ERDOĞ 5/C

YAŞAYAN ATATÜRK

Yurdumuzu vatan yapan
Bir kahramansın sen.
Vatan için savaşan
Bir askersin sen.
Sen ulusumuzu kurtaran,
Adını göklere yazdıran,
Cumhuriyet'i kuran,
Ata'mızsın sen.
Vatanını canından çok seven
Çanakkale Savaşı'nda,
Kurtuluş Savaşı'nda
Kahramanımızsın sen.
Biz gençler olduğumuz sürece
Gözün arkada kalmasın.
Sen ölmedin Ata'm
Ölemezsin...

Berke BOZACI 5/A

ATAM

Rüyalarımı güzelleştiren,
Mavi gözlü, koca yürekli ATA'M
Sevgin sonsuz, özlemin büyük.

Bize bıraktığın emanetin değerli
Her daim seni yaşatacağımıza
Ve unutturmayacağımıza söz veriyorum.
Rahat uyu mavi gözlü, koca yürekli ATA'M

Nil BULU 5/C

SARI SAÇLI, MAVİ GÖZLÜ KAHRAMAN

Düşmanlar kuşattı yurdumuzun her yerini,
Bir kahraman çıktı yurdumuzdan,
Savaştı kılıcıyla gözünü hiçbir şeyden sakınmadan.
Sarı saçlı, mavi gözlü kahraman.

Kovdu düşmanları yurdumuzdan,
O oldu geleceğimize ışık tutan.
Her zaman hatırlarız onu kalbimizde,
Sarı saçlı, mavi gözlü kahraman.

O var olmasaydı acaba ne yapardık biz,
Nasıl yaşardık olmadan Mustafa Kemal'imiz.
Kim bilir hangi milletin esiriydik şu an?
Sarı saçlı, mavi gözlü kahraman.

İyi ki varsın, hep kalbimizde olacaksın.
Yılmadan bu millet için savaştın,
Bizleri bu günlere kadar getirdin,
Sarı saçlı, mavi gözlü kahraman.

Hayra Nilgün AKINCI 7/A

DENİZ GÖZLÜ ATA'M

Bakıyorum deniz mavisi gözlerine,
Bakıyorum umut veren o yüreğine,
Bakıyorum bereketli başakların sarısı,
Güneşin aydınlığı gibi saçlarına Ata'm.

Ata'm, resimlerde gözlerindeki bakışı görünce
Küçük bir çocuk gibi heyecanlanıyorum.
İçinde dünyaları sakladığın gözlerin,
Aydınlık yarınların ışığını saçıyor dünyaya.

Sanırlar ki Ankara'da deniz yok...
Denizlerin en derini vardır orada.
Bilmeyenlere Anıtkabir'i gösterir,
İşte orada deniz;
"Deniz, Ata'mın gözleri!" derim.

Zeynep Aden ALTUNEL 7/B

İSTİKBAL

Yer kırmızı,
Gök kırmızı...
Savaş var yurdun dört bir köşesinde!
Bayrağıma rengini vermiş kırmızı.

Göğün mavisi de girmiş araya,
Gözleriyle.
Gözleri hep göklerde,
Güzel günlerde.

Hayaller gerçek olmuş sayesinde.
Beyaz hilal ile yıldız,
Vatanı kurtarmak uğruna,
Doğmuş kırmızının üzerine.

Bir sözü vardı:
"İstikbal göklerde."
O sözün kıymetini bilenlerin,
Gözü hep aydınlık bir gelecekte.

Can İSKENDER 7/A

GÖZLERİNİ YUMAN ATA

Dünyamıza yumdu,
O masmavi gözlerini,
Yerine bıraktı
Değerli sözlerini.

Herkes biliyordu ki
Ayrılmıştı dünyadan bedeni
Ama Ata'mızın yeri
Her zaman kalbimizde baki.

Can AKDAĞ 5/D

YAŞAYAN ATATÜRK

Bu hayata gözlerini yummuş olman sorun değil,
Biz senin yolundayız, şüphen olmasın senin.
Merak etme sen, zirvedeyiz her zaman,
Göklerden inmez ay yıldızımız, dalgalanır durmadan.

İlelebet korkmayız biz kimseden.
Bizden alamazlar hür düşüncemizi.
Yanımızda olmasan bile içimizdesin sen.
Gönlümde yaşıyorsun Mustafa Kemal'im bir bilsen...

Melis NUR 5/C

ATA'MIZ DEMİŞ Kİ...

Ata'mız demiş ki bizlere,
"Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli kültürdür"
Ata'mız demiş ki bizlere,
"Türk vatanı ayrılmaz bir bütündür."
Ülkemize gelen davetsiz misafirlere,
Rastladıkları en büyük dersi verdik.
Kanımızın son damlasını feda ettik.

Gizem Bahar PÖGE 5/D

UMUT
ÖYKÜLERİ

UZUN ARAYIŞ

Her zamanki gibi bir sabah mıydı acaba, dünya küresel ısınmanın kurbanı olmuş durumdayken... İnsan soyu neredeyse bitme noktasına gelmişken. Dünya üzerinde farklı ülkelerde yaşayanlar birbirini unutur oldu. Bizim karaktere gelirsek insanlıktan umudunu kesmeyen belki de tek kişi oydu. İnsan soyunu düzeltip her soruna bir çare arayan tek kişi... Amacına ulaşmak için uzunca çabalar gösterdi. Yeryüzünde hiç bitki, bitkiyi bırakın; neredeyse zar zor birkaç böcek vardı. Doğal afetler dünyayı âdeta kapladı. İşte o uzun arayış o zaman başladı.

Artık hiç kimse herhangi başka birinin yaşadığına inanmadığı için herkes yolculuğunda tek başınaydı. Dünyayı yeniden yeşillendirme çabaları boşa çıkmamalıydı! Kahramanımız daha önce defalarca küçücük dahi olsa bir tohum, herhangi bir bitki yetiştirmeye çalışmıştı. Ama hiçbirinde başarılı olamamıştı. Yeterince sağlıklı toprak yoktu. Yiyecek ve suya ihtiyacı olmasına rağmen bu ihtiyaçlarını göz ardı ederek dünyayı dolaşmaya devam etti. Dolaştı, dolaştı... İstediğini elde edene dek asla durmayacaktı. En azından öyle düşünüyordu. Eninde sonunda mutlaka bir insan daha bulurum, diyordu kendine.

Bir gece yarısıydı, artık yorgunluktan yürüyemiyordu. Belki de kimse kalmamıştı, belki de pes etmeliydi. Galiba başka çaresi de yoktu. Yaşamak için dinlenmesi ve beslenmesi gerekiyordu. Ertesi gün yolculuktan vazgeçip eve dönmeyi düşündü ancak o an bir şey fark etti: Yerde ufak bir filiz vardı. Ansızın yolculuğunun boşa olmadığını ve pes ederek bir yere varamayacağını anladı. Filizi köküyle alıp bir avuç toprakla koşmaya başladı. Belki biri duyar diye bir yandan da bağırıyordu. Mucizeler peş peşe gerçekleşiyordu. Uzaktan da bir bağırma sesi geldi. Daha hızlı koşmaya başladı, ta ki bir insan topluluğu görene kadar. İçindeki sevinç gözlerinden yağmur gibi boşanıyordu.

Sonunda aylardır ilk defa birilerini görüyordu. Diğerlerine doğru hızlıca koşup elindeki filizi gösterdi. Acaba bu tek filiz, bütün dünyayı düzeltebilecek miydi? Konuşup, tartışıp arayışa topluluk olarak devam etmeye karar verdiler. Aylarca devam ettiler ve başka topluluklar buldular. Daha başka birçok bitki fidanı ve tohumu da buldular. Tüm bunların ardından bitkilerine gerekli suyu, besini, kaliteli toprağı sağlayabilecekleri bir yer bulup hep birlikte oraya yerleştiler. Tohumları ekip ellerindeki tüm fidanları diktiler. Her gün sevgi ve umutla büyüttükleri yaşamlara el birliğiyle baktılar. Sonunda bu kadar çaba boşa çıkmadı. Çünkü umudun olduğu yerde hayat da vardı...

Ece Bennu AKDOĞAN 7/D

Benim Yolculuğum

Benim adım Arni. Arkadaşlarım bana Ari derler. Bir kırlangıç kuşuyum. Az sonra anlatacaklarım, yolculuğumun hikâyesidir.

Bir gün sürümle göç ederken yanmış bir orman gördük. Yangın bitmişti ama maalesef orman da yok olmuştu. Sürüm beni yanmış dalların, kavrulmuş yaprakların arasında güç bela seçebildiğim tohumları toplarken gördü ve onlar da bana yardım etmek istedi. Toplayabildiğimiz kadar tohumu alıp çaresiz, yola devam ettik.

Günler geçti... Yanan ormandan topladığımız tohumları, her gün üzerinden geçtiğimiz topraklarla kavuşturduk yılmadan. Ektiğimiz her tohumdan kocaman bir ormanın büyümesini ümit ettik ki bize ve tüm canlılara yuva olsun.

İlkbahar olunca yeni bir yuva için tekrar göç etmeye hazırlandık. Kendimize neşe içinde yaşayacağımız, yemyeşil bir yuva ararken yol bizi o zavallı yanmış ormanın yakınlarına kadar getirdi. Üzerinden geçerken bir anda o umutsuzluğa kapılmayarak ektiğimiz tohumların yeşerdiğini ve kül olan yerlerin büyük bir ormana dönüştüğünü gördük. Burası bizim yeni yuvamız oldu.

Demem o ki: "Bir yerde yaşam varsa orada umut vardır."

Ata Berk KAYA 7/A

HÂKİME GİZEM HANIM

Gizem, her sabah olduğu gibi sabahın karanlığında okula gitmek için uyandı. Türkiye'nin en doğu ilinde bir köyde yaşıyordu.

Üç kardeştiler. Sabah okula gitmek için epeyce uğraşmaları gerekiyordu. Her sabah kahvaltı eder, bir saatlik uzunca bir yürüyüşten sonra çok sevdikleri okullarına ulaşırlardı. Üç kardeş, okula gelene kadar birbirlerinin elini sıkıca tutarlardı. Karşılarına tehlikeli bir hayvan çıkmaması için dua ederlerdi. O gün de okula gelene kadar oldukça üşümüşlerdi. Okulda öğretmenlerinin sıcacık sesiyle karşılandılar. Bu, hepsinin içini ısıtmaya yetti.

Gizem çok çalışkan bir çocuktu. Çalışmaktan haz alırdı. Çalışmak umuttu, güçtü onun için. Her dersin sonunda ileride nasıl bir hâkim olacağını düşünürdü. Yıllar boyunca Gizem bu hayalinden asla vazgeçmedi. Sonunda suçluların korktuğu, haklıların umudu olan "Hâkime Gizem Hanım" olmuştu. Gizem bugünlerin hayalini, henüz küçücük bir çocukken defalarca kurmuştu.

Umudunu asla yitirmemiş, kendinden küçük iki kardeşinin de umudu olmuştu. Çünkü Hâkime Gizem biliyordu ki umut, yaşamın ta kendisiydi...

Asel YAVUZ 7/D

HAYAT DEVAM EDİYORDU

O gün yakın bir arkadaşımla bir konuda tartışmıştık. Akşamüstü de bir akrabamızdan pek de iyi olmayan bir haber almıştım. Kendimi çok kötü hissediyordum. Sanki bir cendereye sıkıştırılmıştım da bir türlü rahatlayamıyordum. Akşama doğru üzgün bir şekilde dışarı çıktım. Sanki içimdeki enerjiyi, mutluluğu ve umudumu elimden almışlardı.

Dışarıda farklı insanlar görmek beni mutlu ediyordu. Şarkı söyleyen bir adam ve onun yanında gitar çalan bir kadın vardı. Gitar adeta konuşuyor, güzel bir şeyler anlatıyordu. Gitarın sesi ile adamın sesi anlaşmışlardı sanki... Birinin sesi alçalırken diğerininki yükseliyordu. Kafamın içindeki seslere benzetim bu durumu. Hepsi farklı şeyler düşünüyor ve sıraya girip kendi fikirlerini ısrarla bana anlatmak istiyorlardı.

Biraz daha yürüdükten sonra müzik sesleri azalmıştı. Etrafta bir sürü insan vardı ve gülüp birbirleriyle sohbet ediyorlardı.

O an fark ettim ki hayat beni beklemiyordu. Benim mutluluğa ara verip mutsuz olmam için bana ek süre vermiyordu. Beklemiyordu işte, devam ediyordu. Hem de hiç durmadan... Fark ettiğim an içimde bir ışık yandı: umut ışığı...

Olaylar düzelmeyecek diye umudumu yitirmişken hayata tekrar dönme umudumu artırmıştı o gün gördüklerim. Umut etmek, hayatın akışına ayak uydurmak için en güzel yoldu.

Duru Nergis DİLMEN 7/C

ÇALIŞMAK BAŞARIYI GETİRİR

Asena, fakir bir ailede doğmuştu. Bu nedenle çalışmak zorundaydı ve okula gidemiyordu. Hayatta en çok istediği şey ise bir şeyler öğrenmek ve başarılı olmak için okumaktı. On yaşındaydı fakat hâlâ öğrenim görememişti. Çok zeki biriydi, okuma yazmayı kendi çabasıyla evde öğrenmişti. Zamanla şansları yaver gittiği için ailesinin durumu daha iyi olmaya başlamıştı. Bu nedenle ailesi artık kızlarını okula göndermeye karar vermişti.

Asena önce okula ikinci sınıfla başladı ama öğretmeni diğer çocuklardan büyük olduğu için onu özel olarak çalıştırarak arkadaşlarına akademik olarak yetişmesini sağlamak istedi. Bu sayede Asena 5. sınıfa başladı. Önceleri sınıftaki diğer çocuklara yetişmekte biraz zorlandı fakat çalışmayı hiç bırakmadı ve gereken duruma geldi.

Liseye geçene kadar sınavları çok iyiydi. Liseye geçtiğinde biraz zorlandı ama yine çok çalıştı ve üniversiteyi kazandı. Üniversite bitince dünya genelinde çok başarılı bir doktor oldu. Ailesine de her zaman yardım etti ve bu sayede maddî durumları düzeldi. Kendi hayatından yola çıkarak maddi durumu kötü olanlardan hiçbir karşılık istemeden her zaman onlara yardım etti. Hikâyesiyle de bir sürü çocuğa örnek oldu.

Gökçe ARSLANCA 7/C

UMUTSUZLUĞA YER YOK

O; genç, akıllı ve yetenekli bir kadındı. Kendi işini kurmuştu, düzenli bir hayata sahipti. Fakat bir gün işlerinde düşüşler başladı. Çalışanları birer birer onu terk ediyordu. İşleri düzelmeye çok çalıştıysa da başaramadı. İş yeri iflas etti. O gün onun da hayatı batmıştı. Yeni iş yerlerine başvurdu, bir sürü kişiyle görüştü fakat hiçbirinden sonuç alamadı. Birkaç ay iş aramaya devam etti. Hiçbir umudu kalmamıştı. Parası azalıyordu ve çöküşe girmişti.

Bir pazartesi günü tekrar yeni bir iş görüşmesine gidecekti. Sabah geç uyanmıştı ve uykuluydu. Aceleyle evden çıktı. Otobüs durağına gitmesi gerekiyordu. Zar zor bir taksi buldu. Fakat zaman biraz geç olmaya başlamıştı. Hava yağmurluydu. Durağa geldi fakat otobüsü kaçırmıştı. Kendine sinirlendi çünkü bu son şansıydı. Otobüs gitmiş, diğer otobüsün gelmesine ise bir saat vardı. Artık umudu tamamen kesilmişti. Ama o yine de bekledi. Sabırla diğer otobüsün gelmesi için dakikaları sayıyordu. Ama ikinci otobüs gelene kadar iş görüşmesini kaçıracağını biliyordu. Bu yüzden vazgeçti ve sadece kafa dağıtmak için oraya gitmeye karar verdi. Bir buçuk saat sonra ikinci otobüs geldi. Kadın bindi ve boş bir koltuğa oturdu. Kadın umutsuzca dışarıyı izliyordu. Otobüs farklı bir durağa yolcuları almak için durdu. Biri yanına oturmuştu fakat kadın fark etmedi. Sonra kafasını bir döndürdü ki bu üniversite arkadaşıydı. Beraber yol boyunca dertleştiler. Tabii, birbirlerini görünce şaşırmışlardı. Fakat kadın başına talih kuşu konduğunu bilmiyordu. Çünkü üniversite arkadaşının iş yerinde tam onun pozisyonuna uygun bir açık vardı ve uygun bir aday bulmakta zorlanıyorlardı. Arkadaşı hemen ona teklif yaptı ve tabi ki o kabul etti. Kadın mutluluktan uçacaktı. İçindeki umutsuzluğun yerini heyecan kaplamıştı. Ona nasıl teşekkür edeceğini bilemedi. O gün içi huzur ile kaplı bir şekilde uyudu. Çünkü yarın yeni işine başlayacaktı. Hem de arkadaşı ile birlikte...

O günden sonra her umutsuzluğun içinde bir umut olduğunu anlamıştı. Yaşama sevinci küçük bir tesadüf sayesinde geri gelmişti.

Ceren YAĞCI 7/B

YAŞAM VE UMUT

Sevimli mi sevimli, güzel kiraz ağacı, bir sürü arkadaşıyla ormanda mutlu mesut yaşıyormuş. Arkadaşlarıyla bizim kiraz ağacı, yağmurlar sayesinde bol bol sulanıyorlarmış. Çiçekleri de çıkmaya başlamış.

Bir gün şiddetli bir dolu yağmaya başlamış. Ağaçların tüm dalları kırılmaya başlamıştı. Dolu bittiğinde ağaçların tek dalı bile sağlam kalmamış. Tüm ağaçlar umutlarını yitirmiş, bir daha dallarımız çıkmayacak diye. Bizim kiraz ağacı demiş ki: "Umudumuzu yitirmeyelim. Umut her şeydir. Belki de umudumuz olmadığı için dallarımız yeniden çıkmıyor arkadaşlar." Ağaçlar umutlanmışlar ve bakmışlar ki dalları zamanla güzelce çıkıp yeşillenmeye başlamış.

Hatta yeniden çiçekleri bile açmış. Tüm ağaçlar kiraz ağacına teşekkür etmiş. Kiraz ağacı da demiş ki: "Asla umudunuzu yitirmeyin." Böylece ormandaki tüm canlılar umudun önemini anlamış.

Ecrin Gül POLAT 7/B

UMUT IŞIĞI

Yıllarca beklediği, iple çektiği o gün gelmişti. Durmadan çalışmış ve her şeyini bugüne adamıştı. Ailesinin ve arkadaşlarının sesleri geliyordu salondan ama o onları çok net duyuyordu, oradalarmış gibi... Bu anın geldiğine hâlâ inanamıyordu. Geçmişte yaşadığı o bir yıl gözünün önünden geçiyordu. Ailesine ve arkadaşlarına verdiği o büyük sözü tutacaktı.

Koridorda yavaş yavaş yürümeye başladı ve koridorun sonuna yaklaştıkça kalbi daha hızlı atıyordu. Terlemeye başlamıştı. Cebinden bir mendil çıkartıp alnını sildikten sonra derin bir nefes aldı ve ailesinin bulunduğu salona girdi. Sessizlik... Herkes ondan gelecek ilk cümleyi bekliyordu. O anda bir yıl öncesini düşündü. Üniversite sınavına girmeden bir gece önce babası bir trafik kazası geçirmişti. Durumu çok ağırdı. Komaya girmişti. Senelerce hazırlandığı sınava gireceği saatlerde hastane koridorlarındaydı. Bütün hayatının mahvolduğunu düşündü. Ama babası pes etmedi. O da babasından aldığı bu güçle tekrar sınava hazırlanmaya başladı. İşte bugün aynı kazanın üzerinden 15 ay geçmişti. Babası ve tüm ailesi ondan gelecek haberi bekliyordu. O ise gülümsedi... "Kazandım!" diye bağırdı. "Doktor olacağım." dedi. O daha cümlesini bitirmeden tüm ailesi sevinç çığlıklarıyla ona sarıldı.

Babası ile göz göze geldi. "Tebrik ederim oğlum." dedi. "Teşekkür ederim. Senin bana verdiğin umut ışığı sayesinde... Yaşama tutundukça ve kendimize inandıkça o umut ışığının her zaman parlayacağını bana öğrettiğin için."

Derin Ateş KARABOĞA 7/D

Büyüleyici Park

Alya'nın çok sevdiği bir park varmış. Güzel mi güzel çiçekler, yeşil mi yeşil ağaçları varmış bu parkın. Güzelliğiyle adeta büyüleyiciymiş. Alya boş zamanlarında hep o parka gidermiş. Mutlu olduğunda kutlamak için, üzgün olduğunda oturup düşünmek için, kızgın olduğunda sakinleşmek için soluğu o parkta alırmış. Parkın güzelliği ona hep yardımcı olup rahatlatırmış onu. Bazen de arkadaşlarıyla gidip piknik yaparlarmış.

Bir gün Alya önemli bir sınavı geçemediğini öğrenip çok üzülmüş ve kafasını toparlamak için o parka gitmiş. Gittiğinde gözlerine inanamamış: O koklamaya doyamadığı çiçekleri söküp atıyor, gölgesinde oturduğu ağaçları yıkıyorlarmış. Alya görevlilere bunun neden yapıldığını sorunca onlardan park alanını yıkıp, yerine bina yapacaklarını öğrenmiş. Alya, "Dünyamızdaki doğal güzellikler gittikçe azalıyor, bu parkı da almalarına izin vermeyeceğim!" diye düşünmüş. Parkın yok olmasını nasıl engelleyebileceğini düşünmüş günlerce. Aklına protesto düzenleyebileceği veya imza toplayabileceği gelmiş. Planını arkadaşlarıyla konuşup kesinleştirmek üzere okul gününün gelmesini beklemiş.

Pazartesi sabahı Alya okula gitmek için çok büyük bir heyecan duyuyormuş. Parkı kurtarabileceğine dair umudu büyükmüş. Sabah erkenden kalkıp yola koyulmuş ve arkadaşlarına şahit olduğu olaydan bahsetmiş. Arkadaşları da o parkın yok olacağına çok üzülmüş ve Alya'ya bu parkı kurtarmak için yardım etmeye karar vermişler.

Parkın yıkılmasına karşı olan 100 kişiden imza toplamışlar ve imzaları dilekçelerle ilgili yerlere teslim etmişler. Böylece o çok sevdikleri, yeşiliyle huzur buldukları parkı kurtarmışlar. Hem bu olanlardan sonran pek çok insanın da parkın varlığından haberi olmuş. Parkta düzenlenen şenlikler, panayırlar çoğalmış. Yeşiliyle huzur veren park, artık aynı zamanda bir de mutluluk ve paylaşım noktası olmuş. Umudun yaşama etkisi, yaşamı sürdürmek olmuş.

Derin ÇOŞUT 7/D

UMUT

Nesrin çok başarılı çok yaratıcı bir çocuktu. Derslerine severek ve istekle çalışır, başarılı olmak için elinden geleni yapardı ama son zamanlarda çalışma düzeni biraz sekteye uğramıştı çünkü yeni başladığı çok heyecanlı bir diziyi izlemekten kendini alıkoyamıyordu. O gün okulda beklenmedik bir anda sınav yapılmıştı. Nesrin bu sınavda umduğu başarıyı yakalayamamıştı. Arkadaşları da sınavdan sonra bu konuda birkaç şaka yapınca Nesrin ne yapacağını bilemedi ve üzüldüğünü belli etmemeye çabalayarak oradan uzaklaştı.

En yakın arkadaşı Ebru onun yanına geldi ve onu teselli etmeye çalıştı. Ona eski çalışma temposunu tekrar yakaladığında bir dahaki sınavda başarabileceğini, umudunu asla kaybetmesi gerektiğini hatırlattı. Onu ayakta tutan şeyini umut olduğunu ve umudunu yitirmemesi gerektiğini söyledi. Bu konuşmadan sonra Nesrin biraz daha düşündü ve bir dahakine olabileceğini, başarabileceğini anladı. O sırada Ebru'yu da düşündü. Ebru'nun maddi durumu çok iyi değildi. Fakat ondan daha kötülerinin de olduğunu biliyordu. Ebru umudunu hiç yitirmezdi. Çünkü maddi durumu olmasa bile sağlığının yerinde olduğunu biliyordu. Bunun üzerine Nesrin sağlığının yerinde olduğunu ve birçok imkâna sahip bulunduğunu düşünerek ve daha fazla üzülmemesi gerektiğini fark etti. Sonra Nesrin ayağa kalktı ve Ebru'ya ona umudun gücünü hatırlattığı için sımsıkı sarıldı.

Zil çalınca derse girdiler. Dersin konusu ise umut ve yaşam arasındaki bağlantıydı. Derste çok güzel bilgiler öğrendiler ve Nesrin bir daha böyle bir şey için üzülmedi. Çünkü hiçbir insan umudu olmadan yaşayamazdı.

Duru BAL 7/A

AFORİZMA-
LAR_
ROYAL

8/A

Bir müsabakanın oynandığı statta çıkan ses, taraftar ne kadar çoksa o kadar güçlü ve etkilidir. — ÖYKÜ ADİLCE

Birlik ve beraberlik sizi göklere yükseltir. — DAMLA SU KALAYCIOĞLU

Bir bale performansının aynı senkronda hareketlerinin uyandırdığı ahenktir birlik. — EMİR DEMİRAY

Birlik ve beraberlik her zaman daha iyi olandır. — DEMİR GÜNSEL

Kurumuş bir vadiyi yeşerten, solmuş bir çiçeği hayata döndüren küçük damlalardan oluşan yağmurdur. — DERİN ERYALÇIN

Birlik, insanları birbirine bağlayan güçlü bir bağdır. — DEFNE AKÇAY

Bir olmak, zorlu yolları aşmayı kolaylaştırandır. — EMİNE KUZU

Sönmüş bir mumu yanan muma dönüştürmektir beraberlik. — ERDEM RENAS SAKAR

Uzun yolculuklarda pes etmeye yakındır insan; yorulur, bırakmak ister. Sizi hedefinize götüren yola birlikte çıktığınız yoldaşınızdır. — ADA SERÜL

Küçük damlaların bir araya gelerek oluşturduğu okyanustur beraberlik. — EFE PEKER

Bir bina tek başına inşa olmaz. — ENİS ERASLAN

Pas atacak takımın yoksa maçı kazanamazsın. — BORA ERDOĞAN

Beraberlik, bir işi takım hâlinde yapmaktır. — CEM ÖZORAL

Zamanı geldiğinde hepimiz bir olmalıyız. — DENİZ ENYÜCE

Kalem olmazsa silginin değerini kim bilecek? — DEMİR FETHİ DENİZERİ

Bazı askerler tek başına bir orduya bedeldir ama o askerin arkasını kollayacak bir kimsesi yoktur. — ELİF UYSAL

Kebap acısız, çikolata kakaosuz olmaz. — ÇINAR ÇAKIR

Sonbaharda solgun ve cansız görünen bir ağacın ilkbahar geldiğinde dallarında açan rengârenk çiçeklerle hayata bağlı olduğunun göstergesidir beraberlik. — SUDE EVREN

8/B

CAN ATEŞ Birlik ve beraberlik bence arkadaşlıktır.

ASYA AYŞE DEMİR Birlik ve beraberlik akla karanın oluşturduğu güçtür.

DERİN OĞUR Bazen en zıt olduğunu düşündüğümüz şeyler bile gece ve gündüz kadar yakın olabilir.

DEMİR BABATAŞ Tek kişilik bir takım, bir takım değildir.

OĞUZ BENLİOĞLU Birlik ve beraberlik bir ailenin mihenk taşıdır.

NİL SÜSOY Evrende her şey bir uyum içerisinde ve bu da birlik ve beraberliği sağlar.

KADİR ERDEN Bazı milletler vardır ki sadece kendilerini düşünür, başkalarının haklarına girer, özgürlük diye kandırır herkesi: bazı milletler vardır ki bu acımasız gerçeklikte birlik ve beraberlik sayesinde bu yalancılara karşı asırlarca dayanır.

DORUK SAVAŞ Bir kişinin umudu küçük bir kıvılcımken o kıvılcım birlik ve beraberlikle birleşirse panayır ateşine döner.

RECEP YAĞIZ MUTLU Ay tek başına geceyi aydınlatamaz.

MUHAMMED ALİ HAŞİMİOĞLU Birlik ve beraberlik demek tek yürek olmak demek bu yüreğin ise başaramayacağı şey yoktur.

ECE KALEMDAROĞLU Birlik, aynı yolda yürürken hissettiğin güvendir.

EYLÜL ERASLAN En uzak gezegenler bile bir uyum içerisindedir.

NAZ PEKER Birlik ve beraberliğin olmadığı yerde düzen de olmaz.

YİĞİT BAŞYİĞİT Sonbahar dışında her mevsim ayın 21. gününde başlar ama hepsi bir mevsimdir ve aynı yılda yer alırlar.

ARDA KARABACAK Birlik ve beraberlik olmadan yaşam olmaz.

ZEYNEP SU ŞAHİN Bir odun bin odundan daha kısa sürede yanıp kül olur.

MERT TEKİN Birlik ve beraberlik akademik veya psikolojik herhangi bir sıkıntıda bir olup arkadaşımıza, ailemize destek olmaktır.

İBRAHİM BARTU EREN Birlik ve beraberlik yaşamın izidir.

8/C

Bir oyunu kazanmanın kolay yolu takım olmaktır. — NİL ORUÇ

Bir fidan koca bir ormanı oluşturur beraberlikle. — SELİN ANASTASIA ARSLAN

Bir kurt asla yalnız gezmez, birlik olduğu bir sürüyle gezer. — BATU KAAN REİSOĞLU

Birlik ve beraberlik, bana küçük bir karıncanın taşıyamadığı yükü birçok karıncanın birlikte taşıyabildiğini çağrıştırır. — MEHMET ALİ KARAHAN

Birlik, orkestranın tek maestroyu aynı anda takip edebilmesidir. — TAHA ARAS KARTAL

Büyük bir odayı yeterli aydınlatamaz tek bir lâmba. — KAYRA İLHAN İNDİBAY

Beraberlik, bir işi takım hâlinde yapmaktır. — MERT OKTUĞ

Düşüncelerin, dertlerin, kahkahanın, hüznün ortaklaşa kurduğu bir dünyadır beraberlik. — ÇAĞAN DİLMEN

Anlamı olmayan harflerin bir araya gelerek diller, kültürler oluşturmasıdır beraberlik. — MEHMET REFİK KILIÇ

Bir çakıl taşı için bile milyonlarca atomun bir araya gelmesidir beraberlik. — ÜLKER DURU UZ

Bir kurtun ancak sürüsüyle avlanmasıdır birlik. — BUĞRA EFE SUBAŞI

Düştüğünde seni sorgulamadan kaldıran arkadaştır beraberlik. — DURU AYDEMİR

Birlik vücudumuzdaki organlar gibidir eğer biri durursa vücudun düzeni bozulur. — ELA DİNDAR

Beraberlik, nota adı verilen tek bir sesin bir araya gelip mükemmel bir harmoni oluşturmasıdır. — NEHİR GÖREN

İnsanlar bazen kendi düşüncelerinde kaybolduğunda pusuladır etrafındaki güzel kalpler. — ASLI KURU

Mikroskopla görülen hücrelerin bir araya gelip yaşam formu oluşturmasıdır birlik. — MELİS ÖZORAL

Bir arabanın bir değil dört tekerlekle gidebilmesidir birlik beraberlik. — HASAN PÜSKÜL

8/D

DERİN NAZ YİĞİT Tek kanatlı bir kuş uçamaz.

ARIN GORALI Birlik ve beraberlik aynı sırtlan gibidir, tek başlarına korkaktırlar ama birlikte her şeyi korkuturlar.

DEFNE AKKOÇ Birlik: gerektiği zaman insanların tek bir beden, tek bir zihin olmalarıdır.

ATEŞ DEMİRÇAPAR Kırmızı kart alan bir takım her anlamda eksiktir.

SERRA BENLİOĞLU Bazen tek ihtiyacın birine sırtını dayamaktır.

DENİZ PAMUKÇU Bazen toplumun tek ihtiyacı birlik ve beraberliktir.

EMİR BAZA Bir çubuk makarna bir tutam çubuk makarnadan daha kolay kırılır.

SARP SARIGÜL İyi olan çoğu şey birlikte güzeldir, zor olan çoğu şey birlikte kolay.

ZEYNEP DURU TOK Birlik ve beraberlik, ağaçların ormanı oluşturmasıdır.

ÖYKÜ DENİZ ERSOY Birlik, bir sürü çiçeğin bir araya gelerek farklılıklarıyla oluşturduğu büyüleyici bir bukettir.

SADIK ARDA DEĞER Birlik ve beraberlik yapaylığa benzemez, temel olmadan bina olmaz.

ELA DERİN AKAR Koparılan bir çiçek onu suya ulaştıracak kökleri olmadan yaşayamaz.

YİĞİT ÖNDER GÜL Beraberlik güneş ve ay gibidir, güneş olmazsa gündüz; ay olmazsa gece olmaz.

DENİZ ELİF ÖZER Birlik ve beraberlik, bir sürü küçük tuğlanın bir araya gelip kocaman bir duvarı oluşturmasıdır.

MELİNA YILMAZ Birlik, bazen uzaktan küçücük görünen bir ışıktır ama yaklaştıkça aslında ne kadar da büyük olduğu anlaşılır.

YAHYA YİĞİT PARMAK Birlik ve beraberlik yaşamın özüdür.

ZEYNEP ÖZDEN Yalnızlık karanlık bir odada karanlık düşüncelere dalmaktır, birlik ise karanlık bir odada bile rengârenk düşünceler içinde olabilmektir.

FARUK ALP KANTARCI Kalp insan yaşamı için ne kadar gerekliyse birlik ve beraberlik toplum yaşamı için o kadar gereklidir.

DEYİMLERLE HİKÂYELER

AĞZI AÇIK KALMAK

Annemin doğum günü iki gün sonraydı. O, bana hep güzel hediyeler alırdı. Bu sefer de ben ona güzel bir hediye almak istiyordum ama ne alacağımı bilmiyordum.

Babam hediyesini almıştı bile; şık, güzel bir elbise. Kardeşim ise anneme bir resim yapmıştı. Bunları düşünürken ödevimi yapmadığımı hatırladım. Bilgisayarımı ödevimin hangi sayfadan olduğunu öğrenmek için açtım ama şarjı yoktu. Gidip annemin telefonundan bakmaya karar verdim. Telefonda bir sayfa açıktı. Sayfada bir parfüm vardı, çok pahalıydı. Bu parfüm, anneme alacağım hediye olabilir diye düşündüm. Fakat parfümün fiyatına tekrar baktım, "Olamaz çok pahalı." dedim ama anneme bir hediye almam gerekiyordu. Aslında biriktirdiğim paralarımla harçlıklarımı bir araya getirince çok az açık kalıyordu. Bu açığı da limonata satarak kapattım. İnternet üzerinden parfüm siparişini verdim.

Annemin doğum günü geldi. Babam, kardeşim anneme doğum günü hediyelerini verdikten sonra sıra bana gelmişti. Annem verdiğim hediye paketini açınca annemin ağzı açık kaldı. Hediyemi beğendiği gözlerinden belliydi. "Bu, bu... Benim istediğim parfüm." dedi. " Ama bunu nasıl ödedin?" diye kaygılı gözlerle annem sordu. "Anne, benim için önemli olan şey para değil, önemli olan senin mutlu olman." deyince annem ağlamaya başladı.

Serra ÖRÜK 5/C

Güzelim Bahçe

Geçen yaz dedemlerin köyüne gitmiştim. Dedemlerin evi kocamandı. Bahçeleri de vardı. Bu bahçede domates, salatalık, biber ve patlıcan yetiştiriyordu. Her yaz yaptığım gibi bu yaz da dedemlere bahçede yardım ediyordum. Daha önce hiç dikkatimi çekmeyen bir şey görmüştüm. Dedemlerin yan komşularının bahçesi sapsarı otlar ve yabani bitkilerle doluydu. Dedeme sordum:

- Dede...

- Efendim kuzum.

- Yan komşunuz kim, neden bahçeleri bakımsız?

Dedem üzgün bir ses tonuyla açıkladı:

- Kemal Bey geçtiğimiz ay kalp krizi geçirdi ve hayatını kaybetti. Sonrasında da çocukları bu bahçeyle ilgilenmedi. Çocuklarına bu bahçeyle ilgilenmelerini, kendilerine yardım edebileceğimi söylediysem de her seferinde ipe un serdiler. Üstelik ara sıra buraya geldiklerinde bizim bahçeye bakıp iç geçirirler. Canım bahçeyi kuruttular.

Dedem, ellerimi tutup gözlerimin içine baktı ve "Kuzum, sen her zaman buraların kıymetini bil. Hep daha iyisini yapmaya çalış. Görüyorsun ya! Bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur." dedi.

Bilge Ekin ONAY 5/A

ÖLÇÜYÜ KAÇIRMAK

Bir arkadaşımın daveti üzerine annemle birlikte arkadaşımın evine gittik. Annem, birlikte yemek için kocaman bir pasta hazırlamıştı. Arkadaşım ve annesi bizi güler yüzle karşıladılar. Hediyelerimizi verdik ve ilerleyen saatlerde yemek üzere pastayı dolaba yerleştirdik.

Arkadaşım içinde pek çok ağacın olduğu bahçeli, sevimli bir evde oturuyordu. Biz çoktan ceviz ağacının dallarına oturmuştuk. Annelerimiz ise mutfakta sohbet edip kahvelerini içiyordu. Oynarken acıkınca aklımıza buzdolabındaki pasta geldi. Hemen aramızda bir plan yaptık. Ben annemleri oyalayarak bahçeye çıkaracaktım. Arkadaşım ise gizlice pastayı ve çatalları odasına çıkaracaktı. Çalıların arasındaki yavru kirpiyi gösterme bahanesiyle annelerimizi bahçeye çıkardım. Bu arada arkadaşım pastayı çoktan odasına çıkarmıştı bile. Kirpiye baktıktan sonra ben arkadaşımın yanına giderken annemler ise sofrayı hazırlamak üzere mutfağa geçti. Arkadaşımla pastayı yemeye başladık. Ancak pastadan o kadar çok yedik ki midemiz bulanmaya başladı.

Aşağıdan annelerimizin çığlıklarıyla irkildik. Pastadan geriye pek bir şey kalmamıştı. Kusmamak için kendimizi zor tutuyorduk. Gerçekten pastayı yiyelim derken ölçüyü kaçırmıştık.

Ayşe Zeynep Soysal 5/D

BİR ÇUVAL İNCİRİ BERBAT ETMEK

"Bir çuval inciri berbat etmek." deyimi gerçekte böyle mi ortaya çıkmıştır bilinmez ama ben yine de sizlere anlatayım.

Günlerden bir gün, yaşlı bir adam varmış. Adam geçimini zar zor sağlıyormuş. Bir gün para kazanmak için pazarda incir satmaya karar vermiş. Bunun üzerine her gün eşeğiyle ormanda topladığı incirleri pazara götürmeye başlamış. Birkaç gün sonra tam işler düzeliyor derken pazar yolunda eşek su içmek için duruvermesin mi? Eşeğin öylece durmasıyla birlikte tüm incirler suya düşmüş tabii. Suya düşen incirler akarsu yatağında gözden kaybolmuş, adam da eşeğe bağırmaya başlamış "Ah, ah!.. Bir çuval inciri berbat ettin aptal eşek!"

İşte belki de "Bir çuval inciri berbat etmek" deyimi böyle ortaya çıkmış ki günümüzde hâlâ düzelmekte olan bir durumu yersiz, yanlış davranışlarla bozanlara karşı bu söz kullanılmaktadır.

Boren ÖZKAN 5/A

Bir Çuval İnciri Berbat Etmek

Günlerden bir gün küçük bir aile ve bu ailenin iki güzel kız çocuğu varmış. Bu kızlar, o gün çok mutluymuş. Çünkü onlara anneleri "Akşama doğru babanızla beraber bir yere gideceğiz, evde bir süre yalnız kalacaksınız." demiş. Kızlar evde yalnız kalmayı çok sevdikleri için hemen kabul etmişler.

Öğle saatlerine doğru anneleri hazırlanmadan önce kızları yanına çağırmış ve şöyle demiş " Kızlar biz gidiyoruz, yaramazlık yapmayın. En önemlisi dolaptaki incirlere dokunmayın, onları babanız satacak. Sizlere güzel kıyafetler alacak." demiş. Kızlar evde yalnız kalacak olmanın heyecanı ve mutluluğu ile annelerini dinlememişler bile. Kızlar akşam saatlerinde anne ve babalarını uğurladıktan sonra acıkmışlar. Kızlar dolaptaki makarnayı ısıtıp yemeye karar vermişler. Dolapta incirleri gören kızlar hiç düşünmeden incirlerin çoğunu yemişler.

Ertesi sabah eve gelen anne ve babaları günün telaşı içinde ev işlerini yaparken kapı çalmış. Kızlara babası "Müşteri gelmiş olmalı, dolaptaki incirleri getirebilir misiniz kızlar?" diye seslenmiş. Kızlar çok korkmuşlar, incirlerin satılacağını bilmiyorlarmış. Daha doğrusunu annelerini dinlemedikleri için bu önemli ayrıntıyı atlamışlardı. Anneleri dolapta incirleri göremeyince kızların bu işte bir parmağı olduğunu anladı ve kızların bir çuval inciri berbat ettiğini kocasına söyledi. Böylece babaları müşteriye, kızlar da babalarına rezil olmuştu.

Gizem Bahar PÖGE 5/D

ZEYNEP VE DOĞUM GÜNÜ

Zeynep 5. sınıfa gidiyordu. O, matematiği ve kitap okumayı çok seviyordu. Her akşam kitap okumadan uyumazdı. Zamanının çoğunu derslerine ayırmasına rağmen bu yılki doğum gününü iple çekiyordu. Çünkü Zeynep on yaşına girecekti. Artık büyüyordu.

Annesinin ona doğum günü sürprizi hazırladığının farkında değildi. Annesi ve babası Zeynep'in doğum gününe şehir dışında yaşayan kuzenlerini davet etmişti. Zeynep'in bundan haberi yoktu. Zeynep için çok büyük bir sürpriz olacaktı. Çünkü Zeynep kuzenleriyle çok uzun zaman önce buluşmuşlardı. Yaklaşık üç sene olmuştu. Babası doğum günü için sihirbaz, palyaço bile çağırmıştı. Annesi evlerinin bahçesini rengârenk balonlarla, türlü türlü süslemelerle süsleyecekti. Zeynep'e çok güzel bir elbise almıştı annesi ile babası.

Doğum gününe bir gün kala annesi ile babası Zeynep'in doğum günü ile konuşurlarken balkonun kapısı açık kalmıştı. Zeynep bu konuşmaları hepsini duydu. Bütün sürpriz bozulmuştu. Annesi üzüldü, bir çuval inciri berbat ettiğini düşündü. Fakat Zeynep annesine ve babasına sarıldı ve "Hiç üzülmeyin asıl bu bana sürpriz oldu." dedi annesinin ve babasının üzüntülerini bir nebze olsun hafifletmeye çalışmıştı Zeynep.

Armanç Onur KESKİN 5/C

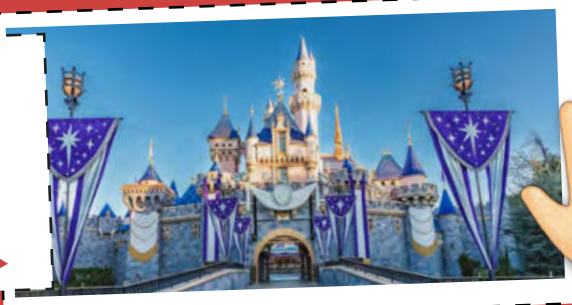
ÖNERİYORUM

Hepimizin birbirinden farklı zevkleri ve beğenileri var.
Bu doğrultuda kendi beğenilerimden bir öneri seçkisini sizlere sunmak isterim.

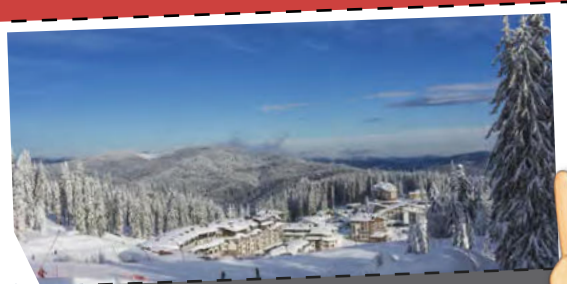
Yapıları ve eşsiz müzesi Louvre ile herkesi büyüleyen Fransa'ya gitmenizi öneririm. Çünkü bu müze dünya çapında tanınmış sanatçıların eserlerine kucak açmış, birçoğunu bir arada görme imkânını sunmuştur.

Bunun yanı sıra biz gençler ve yetişkinler için de çocukluk ruhumuzu daima yaşatacak olan DisneyLand'i görmelisiniz. Yalnız şunu unutmayın DisneyLand için bir gün gezmek yetersiz olacaktır. Tüm kahramanların geçit saatini de takip etmeyi unutmamanızı öneririm.

Harry Potter serisinin filmlerini izlemenizi ve kitaplarını okumanızı öneririm. Bu seride arkadaşlık ilişkilerinin ne kadar temiz duygularla anlatıldığını görüyoruz. Ayrıca kitaplarda betimleme o kadar kuvvetli yapılmış ki tüm sahneleri gözünüzün önünde canlandırabiliyorsunuz. Fantastik bir konusunun olması da bu seriyi daha ilgi çekici hâle getiriyor.

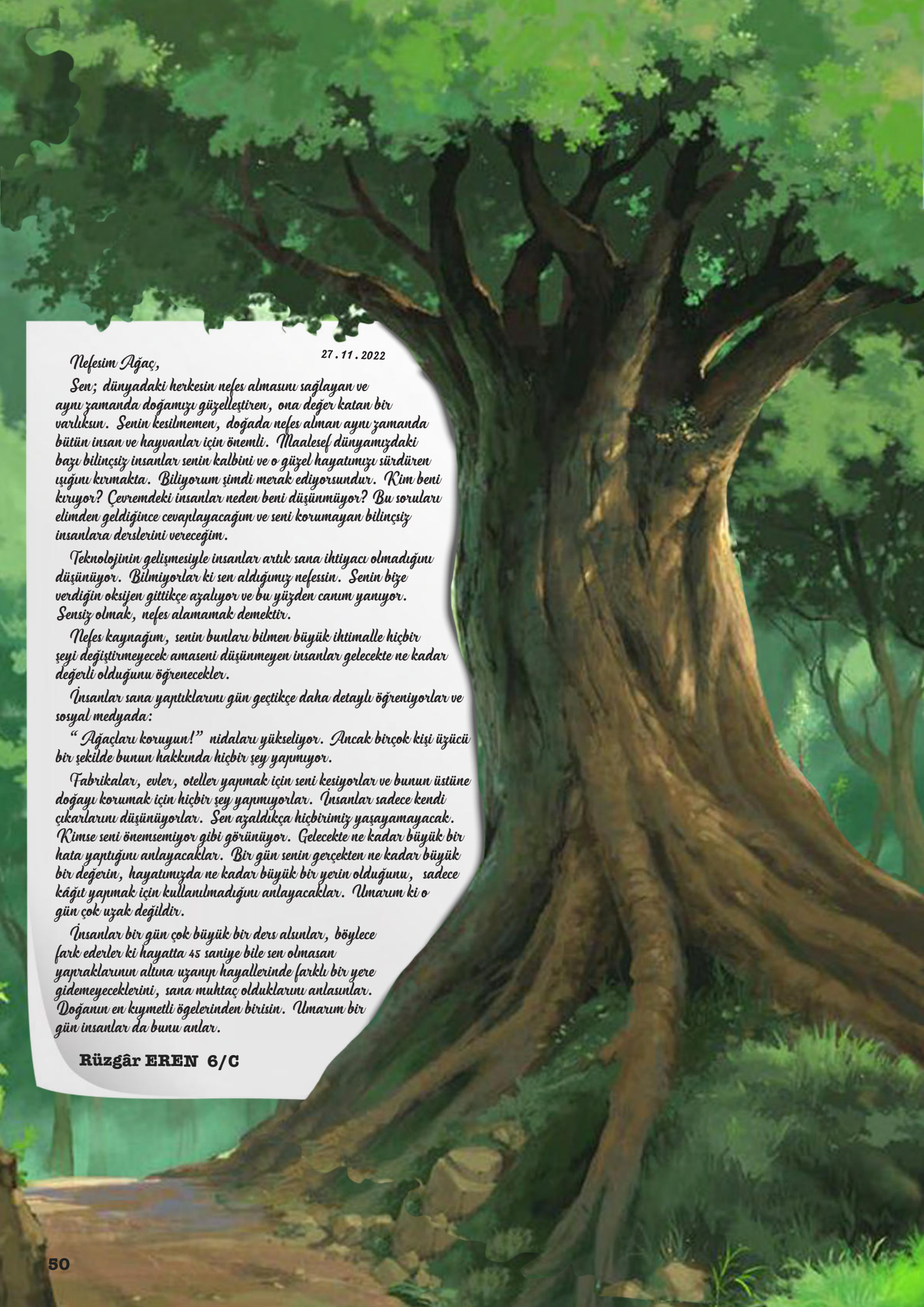
Kış sporlarından hoşlanıyorsanız mutlaka Bulgaristan'daki Pamporovo'yu ziyaret etmelisiniz. Hem balkan olmasından dolayı kar yağışı daha erken başlıyor hem de pistlere baktığımızda bu pistlerin birçok piste göre daha uzun olduğunu ve zorluk seviyelerine göre ayrılmış olduğunu görüyoruz. Yurt dışı olmasına rağmen ülkemize yakınlığı nedeniyle hafta sonlarında araba ile gidebileceğimiz bir yer aynı zamanda. Kalınabilecek otellerin yoğun olduğu bu bölgede, yemekler de damak zevkinize hitap edecek türden.

Sanata ve sanatçıya verilen değer tüm ülkelerin refah seviyesini artırır. Taksim'de yenilenen yüzüyle karşımıza çıkan Atatürk Kültür Merkezi'ne gitmelisiniz. Sahnesi ve orkestra çukurunun büyüklüğüyle adeta görsel bir şölen. Işık ve sesin uyumunun son derece görkemli olduğu bu sahnede bale, tiyatro, opera, müzikal izlemek estetik duyguları öne çıkarmada bir numara.

Ülker Duru UZ 8/C

MEKTUP_

27.11.2022

Nefesim Ağaç,

Sen; dünyadaki herkesin nefes almasını sağlayan ve aynı zamanda doğamızı güzelleştiren, ona değer katan bir varlıksın. Senin kesilmemen, doğada nefes alman aynı zamanda bütün insan ve hayvanlar için önemli. Maalesef dünyamızdaki bazı bilinçsiz insanlar senin kalbini ve o güzel hayatımızı sürdüren ışığını kırmakta. Biliyorum şimdi merak ediyorsundur. Kim beni kırıyor? Çevremdeki insanlar neden beni düşünmüyor? Bu soruları elimden geldiğince cevaplayacağım ve seni korumayan bilinçsiz insanlara derslerini vereceğim.

Teknolojinin gelişmesiyle insanlar artık sana ihtiyacı olmadığını düşünüyor. Bilmiyorlar ki sen aldığımız nefessin. Senin bize verdiğin oksijen gittikçe azalıyor ve bu yüzden canım yanıyor. Sensiz olmak, nefes alamamak demektir.

Nefes kaynağım, senin bunları bilmen büyük ihtimalle hiçbir şeyi değiştirmeyecek amaseni düşünmeyen insanlar gelecekte ne kadar değerli olduğunu öğrenecekler.

İnsanlar sana yaptıklarını gün geçtikçe daha detaylı öğreniyorlar ve sosyal medyada:

" Ağaçları koruyun!" nidaları yükseliyor. Ancak birçok kişi üzücü bir şekilde bunun hakkında hiçbir şey yapmıyor.

Fabrikalar, evler, oteller yapmak için seni kesiyorlar ve bunun üstüne doğayı korumak için hiçbir şey yapmıyorlar. İnsanlar sadece kendi çıkarlarını düşünüyorlar. Sen azaldıkça hiçbirimiz yaşayamayacak. Kimse seni önemsemiyor gibi görünüyor. Gelecekte ne kadar büyük bir hata yaptığını anlayacaklar. Bir gün senin gerçekten ne kadar büyük bir değerin, hayatımızda ne kadar büyük bir yerin olduğunu, sadece kâğıt yapmak için kullanılmadığını anlayacaklar. Umarım ki o gün çok uzak değildir.

İnsanlar bir gün çok büyük bir ders alsınlar, böylece fark ederler ki hayatta 45 saniye bile sen olmasan yapraklarının altına uzanıp hayallerinde farklı bir yere gidemeyeceklerini, sana muhtaç olduklarını anlasınlar. Doğanın en kıymetli ögelerinden birisin. Umarım bir gün insanlar da bunu anlar.

Rüzgâr EREN 6/C

27.11.2022

Sevgili Su,

Yaşamamız için olmazsa olmazların başında geliyorsun. Vücudumuzun dörtte üçü sensin. Yaşam için bu kadar değerli ve kıymetli olan seni biz insanlar nasıl koruyamıyoruz ve günden güne kirletiyoruz? Seni korumak için neler yapabiliriz? Bunları anlatmak istiyorum. Belki bu mektubu senden başka okuyan insanlar olursa onlara bazı gerçekleri hatırlatmış olurum.

Dünyamızda şu an tam bir tüketim çılgınlığı yaşanıyor. Tüketime karşılık yapılan üretimlerde ortaya çıkan atıklar denizlerimize kontrolsüz bir şekilde akıtılıyor. Çoğu fabrika atık arıtmaya yatırım yapmıyor, doğru düzgün altyapının olmadığı yerleşim yerlerinde kanalizasyonlar toprağa akıtılıp yer altı sularına karışarak oradan denizlerimize karışıyor. Betonlaşma arttıkça azalan yeşil alanlar, azalan oksijen üretimi, artan karbondioksit miktarı Dünyamızın ısınmasına ve iklim değişikliğine sebep oluyor. Bu yüzden artık eskisi gibi yağmurlar yağmıyor, barajlarımız dolmuyor. Temiz suyumuz gün geçtikçe azalıyor. Kuraklık yaşanan yerlerde su tüketimine sınırlama getiriliyor ama ülkemiz gibi henüz kuraklıkla tam olarak yüzleşmemiş yerlerde insanlar bu tehlikenin farkında olmadan, sanki su hiçbir zaman bitmeyecekmiş gibi suyu gereğinden fazla kullanmaya devam ediyorlar. Duş alırken sınırsızca akıtılan sular, diş fırçalarken kapatılmayan musluklar, bulaşık makinesinde az su ile yıkanabilecekken elde daha fazla su ile yıkanan bulaşıklar, bunların hepsi zaten azalmakta olan temiz su kaynaklarımızı iyice kurutuyor. Hem olan suyu gereğinden fazla ve hızlı tüketiyoruz hem de atıklarımızla sularımızı kirletiyoruz.

Bu gidişe bir dur demek için bence hâlâ geç değil. Ailelerde verilecek bilgiler, okullarda verilecek eğitimlerle desteklenerek küçük yaşta insanları eğitmeli ve bilinçlendirmeliyiz. Suyun önemini, nasıl kirletildiğini, nasıl korunabileceğini herkese gerek sosyal medya gerek okullar, gerekse devlet imkânları ile anlatmalıyız. Tüketim konusunda devletler evlere belli sınırlamalar bile getirebilirler. Devlet denetimleri arttırılarak, kirli atıkları ile temiz su kaynaklarını kirleten fabrikalar, iş yerleri, hatta evler apartmanlar tespit edilip ciddi cezalar verilebilir. Dünyanın en büyük problemi olan ve temiz su kaynaklarını etkileyen küresel ısınma ile savaşa hiç durmadan devam etmeliyiz.

Hayatın devamlılığı ve sağlıklı yaşamamız için senin ne kadar önemli olduğunu umarım hep hatırlarız. Her damlan değerli. Her damlasında hayat olan seni tasarruflu kullanmalıyız ve kirletmemeliyiz. Bunu insanlara hatırlatmak, öğretmek ve seni korumak için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum.

Sevgiler...

Parla KORAY 6/C

26.11.2022

Sevgili Su,

Hiç sana mektup yazacağımı düşünmemiştim. Öğretmenimiz senden bahsedince senin değerini fark ettim. Sen hayatımızın her yerindesin.

Aslında seni her gün haberlerde, gazetelerde görüyorum. Sen olmasan biz ne yapardık? Nasıl hayatımızı devam ettirirdik? Sen yediğimiz, içtiğimiz her şeyde varsın. Sabah gözümüzü açtığımız andan itibaren sana ihtiyaç duyuyoruz. Bu da sana olan ihtiyacımızın en güzel kanıtı.

Biliyorum eskiden sen bize daha yakındın, toprağı biraz kazsak en duru hâlinle karşımızdaydın. Şimdi seni kirlettik, kıymetini bilemedik. Biliyorum, bunların hepsi bizim hatalarımız. Seni sorumsuzca harcadık, küstürdük, bizden uzaklaşıp derinlere kaçmana sebep olduk. Seni kimyasal maddelere, atıklara boğduk. Toprağın üzerine koca koca binalar dikerek toprak ile buluşmana engel olduk. O saf, tertemiz hâlini koruyamadık, seni kirlettik. Bilemedik senin biz, bizim de sen olduğumuzu. Unuttuk dünyanın %70'inin senden oluştuğunu. Aslında biz seni kaybederken kendi geleceğimizi kaybettik.

Biz çocuklar, geleceğin büyükleri olarak sana söz veriyoruz ki aynı hataları tekrarlamayacağız. Seni yine eskisi gibi en yakınımızda, en temiz hâlin ile görmek üzere...

Hoşça kal.

Alya ÜNÜVAR 6/D

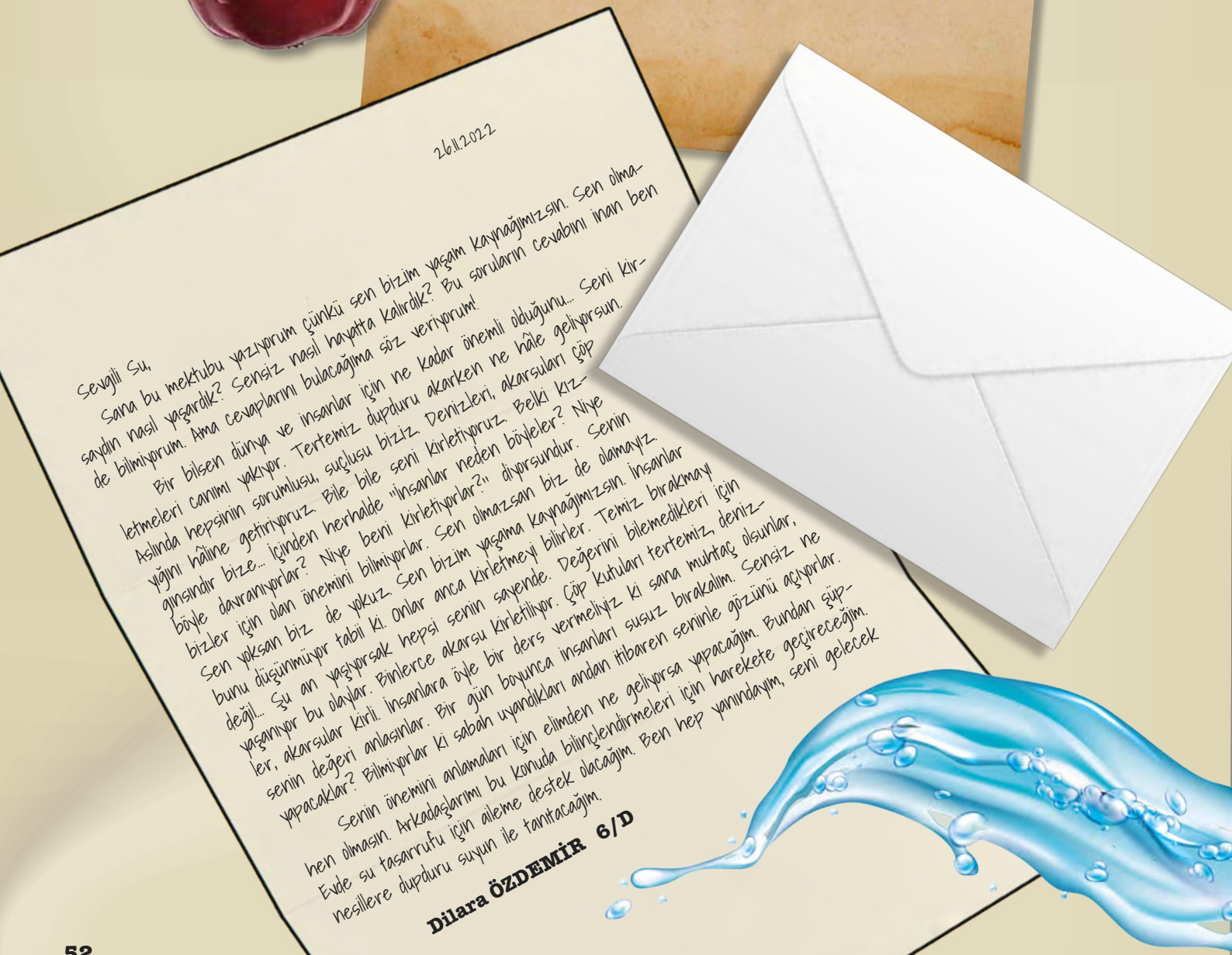
Canım Elma Ağacı, 25.11.2022

Sen bize bu dünyada meyve veren, gür dalların ve yapraklarınla hayvanlara yaşayacak yer veren, bizim o ciğerlerimize çektiğimiz aldığımız nefesi temiz ve o sıcak günlerde altına sığınıp uyuduğumuz tek yersin. Ama bilmiyorum neden insanlar sana zarar veriyor, niye senin gibi bir besin kaynağına zarar veriyorlar?

O insanlar seni alıyor ve yok ediyor, sana zarar veriyorlar. Ama ne kadar kişi sana muhtaç bilmiyorlar. Hayvanlar seninle yaşıyor, insanlar seninle oynuyor, nefes alıyor ama ne yazık ki seni kendileri için kullanıyorlar. Neden biz insanlar bu kadar kötü ve benciliz? Neden seni bilinçsiz kullanıp yok ediyoruz? O insanlar sana zarar verdiğinde benim canım çok acıyor. İçimde seninle yaşayan o hayvanların evsiz kalması ve senin o güzel sulu elmalarını yiyemeyince daha da çok acıyor. Belki de seni kurtarmak için toprağı, suyu korumamız gerekiyor. Senin beslediğin o su ve toprak senin yaşam kaynağın aynı senin de bizim yaşam kaynağımız olduğun gibi... Şanslıyım ki senin gibi bir ağaçtan yararlanabiliyorum.

Seni bu durumdan kurtarmak için insanları bilinçlendirmeye çalışıyorum. Etrafa fidanlar dikip suluyorum ve sana zarar verenleri uyarıyorum. Bir gün insanlar sana muhtaç olduklarını anlayacaklar. Dilerim o gün çok geç olmaz.

Poyraz MATARACI 6/D

26.11.2022

Sevgili Su,

Sana bu mektubu yazıyorum çünkü sen bizim yaşam kaynağımızsın. Sen olmasan nasıl yaşardık? Sensiz nasıl hayatta kalırdık? Bu soruların cevabını inan ben de bilmiyorum. Ama cevaplarını bulacağıma söz veriyorum!

Bir bilsen dünya ve insanlar için ne kadar önemli olduğunu... Seni kirletmeleri canımı yakıyor. Tertemiz dupduru akarken ne hâle geliyorsun. Aslında hepsinin sorumlusu, suçlusu biziz. Denizleri, akarsuları çöp yığını hâline getiriyoruz. Bile bile seni kirletiyoruz. Belki kız- gınsındır bize... içinden herhalde "insanlar neden böyleler?" diyorsundur. Niye böyle davranıyorlar? Niye beni kirletiyorlar. Sen olmazsan biz de olamayız. Sen yoksan biz de yokuz. Sen bizim yaşama kaynağımızsın. İnsanlar bizler için olan önemini bilmiyorlar. Belki kız- bunu düşünmüyor tabii ki. Onlar anca kirletmeyi bilirler. Temiz bırakmayı değil... Şu an yaşıyorsak hepsi senin sayende. Değerini bilemedikleri için yaşanıyor bu olaylar. Binlerce akarsu kirletiliyor. Çöp kutuları tertemiz, deniz- ler, akarsular kirli. İnsanlara öyle bir ders vermeliyiz ki sana muhtaç olsunlar, senin değeri anlasınlar. Bir gün boyunca insanları susuz bırakalım. Sensiz ne yapacaklar? Bilmiyorlar ki sabah uyandıkları andan itibaren seninle gözünü açıyorlar. Senin önemini anlamaları için elimden ne geliyorsa yapacağım. Bundan şüphen olmasın. Arkadaşlarımı bu konuda bilinçlendirmeleri için harekete geçireceğim. Evde su tasarrufu için aileme destek olacağım. Ben hep yanındayım, seni gelecek nesillere dupduru suyun ile tanıtacağım.

Dilara ÖZDEMİR 6/D

Değerli Suyum, 27.11.2022

Sen en önemli ihtiyacımız, yaşam kaynağımızsın. Sen gökten yağan yağmur, balıkların evi, yazın serinlememizi sağlayan deniz, temizlenmemizi, hayatta kalmamızı sağlayan bir sıvı olarak bizim için hayati bir öneme sahipsin. Sen bize tatlı suyunu içirir, büyüttüğün bitkiler ve beslediğin hayvanlardan yedirirsin. Hatta enerjimizin bir kısmı bile senden geliyor. Sen olmasan bir hayat nasıl olur ki? Cevap hazır: "Olmaz!" Peki ya sen bizim için bu kadar değerli iken seni pisletmek, seni israf etmek...

Sana zarar vermenin tüm geleceğimize zarar vereceğini bilen insanlar bunu neden yapmaya devam ediyor? Anlamıyorum. Ben sensiz ne yaparım? Onlar sensiz ne yapar? Cevap önceden de bahsettiğim gibi: "Hiçbir şey" çünkü sensiz sadece birkaç gün yaşayabileceğimiz gerçeği ortada. Bir gün gelecek hepsi anlayacak senin o kocaman değerini! Hâlâ farkında olmayanlar var bunun.

Değerli suyum benim, senin sadece azalman bile dünyayı yerinden oynatıyor. Her geçen gün su kıtlığına daha çok yaklaşıyoruz. Senin israf olan her bir damlan bizi kötü bir geleceğe götürüyor. Bu kötü gelecek ise maalesef bize çok yakın. Nasıl anlamıyorlar hala senin o değerini aklıma sokamıyorum. Nasıl? Her gün lıkır lıkır seni içerken, koştuktan sonra çok susadım diye mutfağa girince, sıcakken kendilerini denizlere atınca, senin sayende yediğimiz yemekleri yerken, baharda camın önüne oturmuş yağmuru seyrederken güzel ama! Artık senin şu değerini anlayıp seni korumaları gerek! Yoksa dediğim gibi, sonumuz çok kötü olacak!

Peki ya ne yapacağız? Senin bir fikrin var mı? Aslında o kadar zor değil. Tek yapmamız gereken seni tasarruflu ve eşit bir şekilde kullanmak, seni bilinçli bir şekilde kullanmak. Herkes senin önemini anlasa bu kadar zor olmaz? Öyle değil mi? Sonuçta insanız biz, bunu anlamalıyız. Senin her yerde olduğunu, sadece senin bir damlanın bile ne kadar değerli olduğunu anlatmalıyız onlara. Tabii bunu zor yoldan öğrenen insanları da unutmayalım. Zor şartlarda günde en fazla bir avuç suya ulaşabilen insanlar da var bu hayatta. Bu yüzden eşit kullanmamız gerektiğini söyledim. Yazık değil mi onlara? Bence onlara da yardım edelim ve tüm su sorunlarını yok edelim! Göründüğü gibi kolay değil bu işler ama başarırsak ne kadar güzel olur sen de iyi biliyorsun.

Sana bu mektubu bu yüzden yazıyorum, dünyamızda bazı yerlerde olan ve bize de yaklaşan su sorununu çözeceğim! Çözeceğiz yani. Tabii ki tek başıma yapamayacağım bu işi, bir sürü insana durumu anlatacağım ve yardım isteyeceğim! Umarım bunu başarabiliriz. Sana bunu haber vermek için yazıyorum bu mektubu, sen mutlu ol diye! Hep bize yaşam sunan ve yardım eden suya bu sefer de biz yardım edelim!

Duru UZUN 6/B

Sevgili Su, 26.11.2022

Hiç bir bitki, hiç bir canlı sensiz yaşayamaz.

Yağmur yağmadığı zaman bitkiler susuz kalıyor ve hepsi soluyor, canlılıklarını yitiriyorlar. Bitkiler gibi insanlar da yağmur yağmadığı zaman büyük bir panik yaşıyor. Çünkü sen bizim her şeyimizsin. Vücudumuzun 3/4'ü senden oluşuyor. Bu demek oluyor ki sana çok ihtiyacımız var. Sen olmazsan kuraklık olur hiçbir tarafta yeşillik, ağaç, bitki ve hayvan göremeyiz. Kuraklık demek dünyanın sonu demek çünkü bütün canlılar senden oluşuyor.

İnsanlar senin kıymetini bilmiyorlar. Dişlerini fırçalarken, arabalarını yıkarken, ellerini yıkarken, banyoda uzun kaldıklarında, meyve ve sebzeleri akan suda yıkarken, bulaşık ve çamaşırları makineye koymadan önce durulamak, ev temizliğinde seni çok harcarken hep seni boşa harcıyorlar. Bu israf olunca da dünyadaki miktarın azalıyor ve kuraklık olma ihtimali artıyor.

Seni boşa harcamamak için meyve sebzeleri bir kabın içine koyup yıkayabiliriz. Ellerimizi yıkarken musluğu açık bırakmamak, banyoda saçımızı yıkarken, vücudumuzu yıkarken sabunlarken boşa harcamamak, dişlerimizi fırçalarken bile musluğu açık bırakmamak gerekir.

Sen olmasan biz meyve sebzelerimizi nasıl büyüteceğiz, nasıl dişlerimizi fırçalayacağız, nasıl duş alacağız, nasıl evlerimizi temizleyeceğiz, nasıl ellerimizi yıkayacağız? En önemlisi de nasıl hayatta kalacağız!!!

Senin kıymetini insanlara öğretmek için kampanyalar düzenlenmeli, eğitim verilmeli, okullarda çocuklardan başlayarak insanlar bilinçlendirilmeli. Yoksa geleceğimiz olmayacak...

SU HAYATTIR!

Cansu ŞAHİN 6/C

Sevgili Su,

Sen bizim için çok önemli bir kaynaksın. Hiçbir canlı yaşayamazdı. Senin önemini bilmiyorlar canım su... Onlara, suyu kirleyen herkese senin çok değerli bir hazine olduğunu söylemeliyiz.

Bizi belki de sevmiyorsun seni kirletiyor ve yok ediyoruz diye, ama unutma su ben ve arkadaşlarım seni koruyacak ve yok olmanı engelleyeceğiz! Herkes zannediyor ki su sınırsızdır, hiçbir şekilde bitmez; ama yanıldıklarını bilmiyorlar. Sana yazıyorum bunları anla ve bize güven diye...

Sen olmasan nasıl yaşayacağımızı, yaşamın nasıl süreceğini düşünseler herkes anlardı yaptığı hataları ve yanlışları... İnsanlar her gün bir şey kazandıklarını düşünüyorlar ama birini kaybediyorlar: O da sensin canım suyum.

Ben onlara şu an "Su ne işe yarar?" diye sorsam bil ki 20 kişiden 15'i bilemez. Bu beni çok üzüyor. Çünkü insanlar senin ve bizim geleceğimizi bozuyor.

Bu soruyu ben cevaplamak isterim: Su bizi korur, bize hayat verir ve en önemlisi bize yaşamamız için bir olanak sağlar...

İnanıyorum aslında insanların bir gün senin değerini bulacakların ama korkuyorum da çünkü bunlar olana kadar iş işten geçebilir. Binalar, fabrikalar hepsi seni yok ediyor, zehir salıyor, sana zarar veriyor. Sen bana güvenebilirsin ki ben seni yarı yolda bırakmam!

Herkese anlatacağıma, senin değerini öğreteciğime ve seni koruyacağıma söz veriyor ve ne olursa olsun seni yaşatacağıma yemin ediyorum!

Kerem OKUR 6/B

25.11.2022

Sevgili Ağaç,

Senin sayende nefes alıyorum, senin sayende yaşıyorum. İnsanlar için bir yaşam kaynağısın. Üstünde meyveler yetişir, insanlar rahat nefes alır. Bizi o gür ve güzel yapraklarınla serinletirsin. Bize ne faydaların var hâlbuki. Ama bazı insanlar bunu hiç fark etmiyor.

Sadece para için senden, dünyamızdan, çocukların geleceğinden vazgeçiyorlar. Senin gibi faydaları olmayan hatta belki de gerekli bile olmayan binalar, gökdelenler veya daha büyük binalar inşa ediyorlar. Sırf arabaları, evleri kirlenmesin diye ormanlara, yerlere, atıyorlar çöplerini. Hâlbuki onların kirletmemesi gereken yer evleri veya arabaları değil, bu güzel dünyamız. Senin ve diğer bütün canlıların evi olan bu güzel dünya. İnsanlar zarar verdiği bu doğanın farkına vardıklarında umarım çok geç olmaz.

Sevgili ağaç, umarım insanlar senin kıymetini anlar ve seni kurtarmak için her şeyi yaparlar. Zarar gördüğünü gördüğüm zaman içim yanıyor. Sana vurulan her baltada içim nasıl acıyor bir bilsen. Hayata geldiğim ilk anda ciğerlerim senin sayende doldu. Sana tırmanıp düştüğüm ve sonra gülüp tekrar ayağa kalktığım her anımda sen vardın.

Bize sağladığın her şey için çok teşekkür ederim. Ciğerlerimin içine dolan her nefeste bana sağlık veriyorsun. İyi ki varsın. Yanımdasın, benimlesin.

Elif Serra YAKAR 6/B

GEZİ YAZISI

ADIM ADIM İNGİLTERE'YE

İngilitere'ye gittiğiniz an oraya bayılacaksınız! İnsanıyla, kültürüyle, yemeğiyle ve daha birçok şeyiyle oraya bayılacaksınız. Emin olun ki gittiğinize değecek.

İngilitere' ye yolculuğumuz 7 Temmuz 2020'de sıcak bir günde Türk Hava Yollarıyla başladı. 4 saat süren yolculuktan sonra havalimanına ulaşmıştık. Uzun bir yolculuğun sonunda İngilitere' ye varmıştık. Geldiğimizde birkaç saat beklememiz gerekti çünkü annemin arkadaşı geç gelmişti. Ama eve gittiğimizde yorgunluktan uyuya kaldık. Sabah olmuştu ve asıl maceramız başlamıştı. İngiltere bir sürü güzellikle bizi bekliyordu. İngilitere'yi bu kadar övecek neler mi vardı? Müzeler, fastfood restorantları, pastaneler ve çocuklar için çok önemli olan yer, oyuncakçı. Mümkünse bol bol alışveriş yapın. Orada gördüğünüz her mağazaya girin. Ama İngilitere' ye gitmişken birkaç müze görmek hepimizin hakkı. Mesela National History Museum, British Museum, Victoria & Albert Museum, National Gallery, Science Museum ve daha birçok müzelere ya da tarihi yerlere gidebilirsiniz. Ama bence İngilitere'yi Türkiye'den ayıran çok önemli iki şey var:

İki katlı otobüs ve konuşma kulübeleri. Bence bu iki şey de çok önemli. Ve daha gezecek o kadar fazla yer var ki anlat bitmez. Ama şimdi o kadar müze saydım bu müzelerde neler mi var? National History müzesinde bir sürü hayvan görebilirsiniz ve hayvan iskeletleri de dahil, British Museum'da bir sürü tarihi eser var yani yaklaşık 8 milyon obje ve eser var, Victoria & Albert Müzesinde seramik, cam, tekstil, gümüş, mücevher, mobiya, orta çağ objeleri, heykel, baskı, resim ve fotoğraflar görebilirsiniz, National Gallery' de Da Vinci, Boticelli ve Caravaggio, Van Gogh, Van Eyck, Rembrandt, Turner, Picasso, Matisse ve Cezanne gibi sanat tarihinin en önemli isimlerine ev sahipliği yapıyor ve son olarak Science Museum Apollo 10 komuta kapsülü ve Stephenson'un Roketi adlı lokomotifin de bulunduğu geniş bir sanayi devrimi koleksiyonuna ev sahipliği yapıyor. Müzede bilim ve teknoloji konulu belgeselleri IMAX 3D sinema salonunda izleyebilir, sanayi tarihinin yanı sıra bilim alanındaki tarihsel gelişimi de kronolojik olarak inceleyebilirsiniz. Gördüğünüz kadarıyla İngiltere gezmekle de anlatmakla da bitmeyecek bir yer. Çoğu zaman soğuk ve yağmurlu olsa da gezmeye değer bir yer. İnşallah bir gün sizin de yolunuz İngiltere' ye düşer.

Melis SAYIN 6/B

Renkli Berlin

Berlin, Almanya'nın hem başkenti hem de en büyük şehridir. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Doğu ve Batı olarak ayrılması ve uzun yıllar bu şekilde devam etmesi şehre ayrı bir hava katmıştır. Bu ayrılık, yapılan bir duvarlada yıllarca devam etmiştir. Yıllar sonra duvarın yıkılması ile Doğu ve Batı Berlin birleşmiş ve oldukça renkli bir şehir ortaya çıkmıştır.

Biz de bu renkli şehri daha yakından görmek için İstanbul Havalimanı'ndan sabah saat 8 civarı yola çıktık. Yolculuk uçakla yaklaşık 3 saat sürüyor. Berlin Havalimanı'na indiğimizde öğle saatleriydi. İstanbul Havalimanı'na göre çok küçük ve sakin olan havaalanı bizi şaşırtmıştı. Hemen kalacağımız otele doğru yola çıktık. Ulaşım çok kolaydı. Eşyalarımızı yerleştirdikten sonra şehirde bir keşif turuna çıktık.

İlk durağımız Berlin'in sembolü Brandenburg Kapısı'ydı. 2. Dünya Savaşı'nda şehrin yıkılmamış nadide eserlerindendi.Bu bölgede şehir hakkında bilgi alınabilecek birçok turizm ofisi mevcuttu. Buradan edindiğimiz bilgiler ile turumuzu daha iyi planladık. Ertesi gün tüm günümüz müzeler adasında geçti. Görülmeye değer bir çok müze vardı. Bu müzeler neler? Seni en çok hangisi etkiledi?

Çok merak ettiğim yerlerden birindeyiz. Berlin Hayvanat Bahçesi. Hayvanat bahçesinde hayvanlar için çok geniş alanlar verilmiş.İnsan burada dolaşırken kendisini hayvanlarla aynı ortamda gibi hissediyor. Hayvanat Baçesindeki turumuzdan sonra Berlin Duvarı'na gittik. Üzerindeki grafitiler ile Berlin Duvarı çok renkliydi. Berlin Duvarını anlat, bilgi ver. Etrafta çok fazla sokak sanatçısı vardı.

Berlin çok kültürlü yapısı, müzeleri, park ve bahçeleri ile çok renkli bir Almanya şehri. Berlin'e gidince yapmadan dönmeyin. Umarım bir gün herkesin yolu Berlin'e düşer.

Ceren YÜZBAŞIOĞLU 6/A

Viyana'nın Güzellikleri

Viyana farklı güzellikleri olan bir şehirdir. Bu şehre gittiğimde sekiz yaşlarındaydım. Ama hâlâ her şey gözlerimin önünde. Kalbimde izler bırakan bir şehir. Bu şehirde gezilecek çok yer var. Siz benim yaptığım hataya düşmeyin, bisiklet ile gezmenizi öneririm.

Viyana çok güzel bir şehir. Tarih akıyor etrafından. Şu anda uçakta Viyana'ya iniyoruz. İnince ilk yapmamız gereken şey Leopold Müzesi'ne gitmek. Eğer kültür istiyorsanız tam burası sizin için. Büyük bir bina burası. Bizim gibi on binlerce turist burayı her yıl ziyaret ediyor.

Salm Bareu adındaki bir yemek yerini ziyaret ettik. Yemekleri inanılmaz güzel.Bir kez yediğinizde tatları bir daha aklınızdan çıkmıyor. Buradaki yiyeceklerin bazılarından biraz da Türkiye'deki arkadaşlara aldım.

Tarım, sanayi ve hizmet sektöründe iyi olan bu ülkenin ekonomisi 2. Dünya Savaşı'ndan sonra büyük gelişim göstermiş. İnsanlar açlık çekmemiş.

Viyana çok büyük. Bir günde her yeri gezemedim ama inanın bana gezilip görülecek çok daha yer var. Ve umarım bir gün Viyana'ya siz de gelirsiniz.

Berk Eren APAYDIN 6/D

EĞLENCENİN ADRESİ DISNEYLAND

Ilık bir Kasım sabahında Disneyland'a gitmek üzere Paris yolculuğumuz başladı. Paris'e vardığımız o an bu aşıklar şehri beni hemen büyüsü altına almıştı. Gerçekten de kendimi bir peri masalının içinde gibi hissettim.

Bu şehrin her yeri ayrı bir tarih, her köşesi ayrı bir masal barındırıyordu. Şanzelize sokaklarında yürümek ve o lüks mağazaların vitrinlerine bakmak, Fransız kadınlarını şık kıyafetler içinde görmek, en eski fırınlarından olan "Paul" de sıcacık bir kahve eşliğinde nefis bir kuruvasan ohhh yemek, değmeyin keyfime...

Beni en çok büyüleyen Disneyland oldu. Bu masal dünyası büyük küçük herkesin eğlence adresiydi. Burada herkes dilediğince çocuk olabiliyordu. İsterseniz doksan derece yukarı çıkıp roler coster ile uçabilirsiniz ya da uçan Jumbo fillere binip havalanabilirsiniz ya da Alice Harikalar Diyarı'na bir labirent yolculuğu yapabilirsiniz. İki park alternatifiniz var; bir gün World of Disney'e diğer gün de Walt Disney Studios'a gidebilirsiniz. Bu iki tema parkın da birbirinden farklı eğlenceli özellikleri var. Hepsini burada anlatmayayım isterseniz, bir gün yolunuz düşerse bu aksiyonu ve fantastik dünyayı kendiniz keşfedip bu heyecanı yaşayabilirsiniz.

Paris'in güzellikleri ve eğlenceleri anlatmakla bitmez. Bence de henüz Paris sayfası daha kapanmadı. Daha gezilecek Louvre Müzesi, Orsey Müzesi ve Notre Dame Katedrali var. O yüzden bir sonraki Paris gezi rehberinde görüşmek dileğiyle...

Aren KABATAŞ 6/A

Acılı Bir Gezi Yazısı

Ben daha önce Urfa'ya gitmiş biriyim ve şöyleyim çok büyük bir yer olmasıyla gezilecek yerleri de fazla, çok fazla.

Örneğin Urfa deyince akla ilk gelen gezilecek yer Göbeklitepe'dir çünkü orada insanlar bayağı uzun süre boyunca çalışmış ve oradaki eski mirasları bulmuştur hatta hâlâ insanlar orada ne çıkacağı ile araştırma yapıyor.

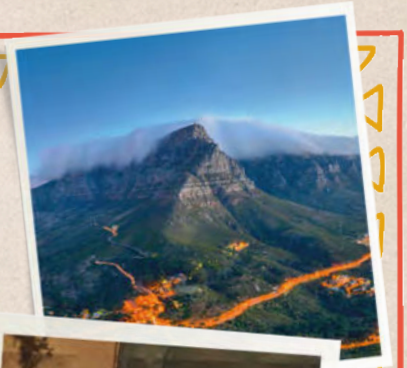
İkinci olarak Balıklı Göl aynı zamanda Peygamberlerin Şehri olarak da bilinir. Balıklı Göl'de 5 TL ye bir avuç balık yemi alıp 2 farklı balık yerine atabiliyorsunuz.

Üçüncü olarak Gümrükan var. Çoğu insan oranın neresi olduğunu bilmiyor ama tam Urfa'nın meydanında ve böyle arka sokak gibi yerlerde çok temiz olmayan yaşlıların bulunan bir yer. Orada çok güzel hem çocuk hem yetişkin için melengiç kahvesi bulunur. Ortadan biraz uzak yerlerde çok fazla açık cips görülür çünkü açıkta satılan cipslerden tüketmek sağlık için zararlı olabilir.

Sonuncu olarak ise Halfeti var. O da fazla bilinmez ama hem Fırat Nehri'nin üstünden geçmiş hem de eski su içinde kalmış camilerin minarelerini görebilirsiniz. Halfeti'yi gezmek için gemi turuna katılabilirsiniz orada bir durak da var. Hatta benim soy adım Fırat Nehri'nden gelmiştir. Benim babam da Urfalı bu yüzden bize bazı hikayeler anlatıyor o hikayelerden biri ise Halfeti'de sel yaşanıp orasının Fırat Nehri olmasıdır.

Fevzi Aras FIRAT 6/C

HAYVANLARIN YUVASI AFRİKA

Afrika'ya adımınızı attığınız anda kendinizi oraya aitmiş gibi hissedeceksiniz. Gezinizin sonunda oradan dönmek bile istemeyeceksiniz. Döndüğünüz zaman ise orada yaşadığınız her anın en güzel anılarınız olarak zihninizin bir köşesinde yer edeceğine eminim.

Afrika, dünyanın en hayvansever ülkesidir. Her yıl birçok turist ziyaret eder ve köklü bir tarihi vardır. Ben, Afrika'ya gitmeden önce çok araştırdım ve gittiğimde araştırdığından daha fazlası ile karşılaştım.

Afrika'ya okullar tatil olduğu zaman yakın bir arkadaşım ile gece 02.00'de Türk Hava Yolları ile yolculuk başladı. 10 saat süren yolculuğun ardından Türkiye'nin saatine göre 12.00'de Afrika'nın Capetown şehrine aynı zamanda başkentine iniş yaptık. Artık Afrika'dayız. Macera dolu bir tatil bizi bekliyor.

Afrika hayvan çeşitliliği açısından en zengin ülkelerden birisidir. Her yerde hatta şehrin içinde bile bir sürü değişik türden hayvan vardır. Biz sahil kenarına gittiğimiz zaman bir sürü balık ve balina gördük. Ben en çok köpekbalığı görmek istiyordum ama orada yaklaşık dört aydır zaten köpekbalığı görünmüyormuş ve nedeni bilinmiyormuş.

Tabi ki biz hiç vakit kaybetmeden bir safari gezisine çıktık. Orada neredeyse bütün hayvanları gördük. Fil, maymun, babun, boğa, aslan, tavus kuşu, devekuşu... Safaride en çok ilgimi çeken şey deve kuşuydu çünkü deve kuşları çok muazzam şeyler yapabiliyorlarmış ve bunlardan bazıları ise kocaman bir portakalı tek bir ısırışta yemeleri ve çok hızlı koşmaları. Safaride hayatımda hiç bilmediğim değişik arabalara bindik, bu arabaların sadece üzeri kapalı ama yanlarında hayvanlar saldırmasın diye kapılar var. Bu safari turu ormanlık bir alanda yapılıyor ama hayvanların kaçmaması için çoğu alana tel koyuyorlar. Bu teller hayvanların hareketini kısıtlamıyor çünkü çok geniş alanları tel ile kaplıyorlar. Safari turu gittikten sonra ise hep birlikte bir çita sevdik. Afrika'ya gidince safari turu yapmadan dönmemelisiniz.

Afrika çok güvenilir olmasa da benim için gittiğim yerler arasında en ilgi çekicisiydi. Afrika'da çok fazla hırsızlık olduğu için çok dikkatli ve tedbirli hareket etmemiz gerekiyor. Biz gittiğimiz yerlerde hiçbir zaman çantamızı arabada bırakmadık, bu konuda çok dikkatli olmak gerekiyor.

Benim en sevdiğim yer şehrin içindeki rengarenk evlerin olduğu sokaklardı, orada bir sürü fotoğraf çekildik. Eğer ki bir gün yolunuz Afrika'ya düşerse buraya uğramadan dönmemenizi tavsiye ederim. Evlerde yaşayan insanlar olduğu için içlerine tabi ki de girilmiyor. Sokaklarda hep şarkı söyleyen grupları dinlemeli ve anın tadını çıkarmalısınız. Oranın geleneksel müziklerini çalıp dans ediyorlar.

Afrika'ya gittiğiniz zaman Table Mountain (Masa Dağı)'na çıkmanızı tavsiye ederim oradan neredeyse bütün şehir gözüküyor. Table Mountain'e bir teleferik ile çıkılıyor, orası çok turistik bir alan çünkü orası dünyanın 5. harikasından birisi ve herkes tarafından bilinir. Türkiye'de yaz mevsimi yaşanırken Afrika'da kış mevsimi, Afrika'da yaz mevsimi yaşanırken burada kış mevsimi yaşanır. Buradaki insanlar genellikle rahat yani bol şeyler giyerler. İnsanların üzerindeki kıyafetler hep rengarenk ve desenli olur. Siz de Afrika'ya giderken rahat kıyafetlerinizi yanınızda bulundurmalısınız.

Afrika gezmekle de anlatmakla da bitecek bir yer değil. Hiç yağmur yağmamasına ve havanın çok sıcak olmasına rağmen Afrika milyonlarca hayranına beni de ekledi. Kaç kere gitsem de bıkmam diye düşünüyor, herkesin yolunun bir gün Afrika'ya düşmesini diliyorum.

Parla KORAY 6/C

TARİH GÜZELİ ATİNA

Yunanistan'ın başkent şehri Atina tarihi güzellikleri ve yemekleri ile meşhur olan bir şehir... Orası gezilecek en iyi yerlerden biri. Burası kimsenin düşünemeyeceği gibi bir rüya şehri. Size şimdi buraya yolculuğumu anlatacağım.

İlk saat 7.30 gibi erken saatlerde gitmenizi tavsiye ederim çünkü gezilecek o kadar eser var ki... Uçakla yarım saat 45 dakika gibi bir yolculuk ile Elefterios Venizelos Havaalimanı'na ulaştım. Oradan otele gitmeden önce Ariston'a gitmenizi tavsiye ederim. Sizi hamur işleri ile büyüleyecek bir yer.

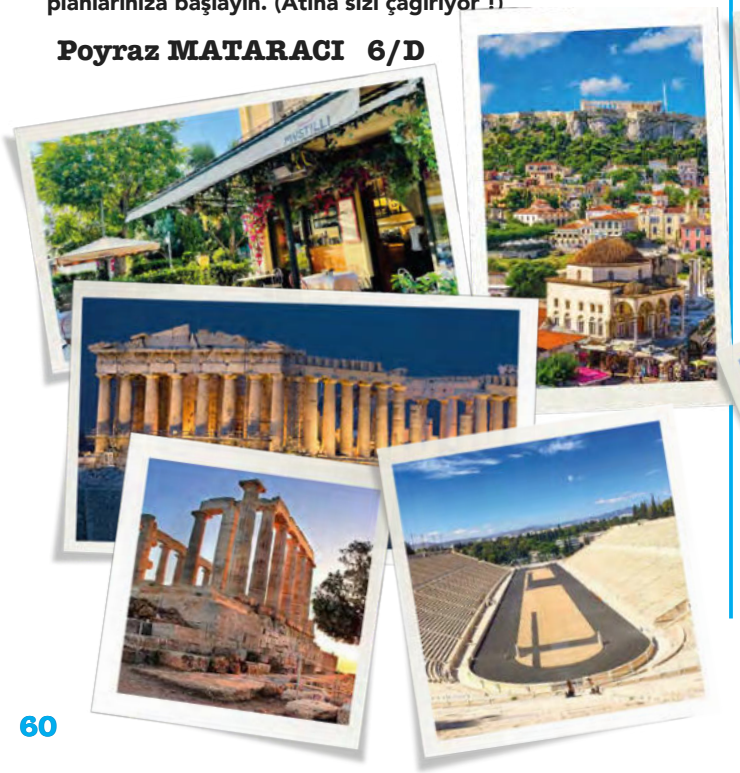
Eğer kahve arıyorsanız Atina'da frappe içmenizi öneririm. Atina'da her yere metro ile hızlı ve güvenli bir şekilde gidebilirsiniz. Eğer tarihi eserleri görmek isterseniz metro ile Monstraki ile plakaya gidin. Orada sizi meyveciler ve tarihi eserler karşılayacaktır. Akropolis, Poseidon Tapınağı, Areopagus, Parthenon gibi bir sürü tapınak vardır. Akşam yemeği isterseniz Mystilli, Diodos Archaias Agoras gibi yemekçiler bulunur.

Atina'da belki de bir gününüzü ayırmanız gereken en önemli yer Akropol ve onun eşsiz tarihidir. Atina'ya bir tanrı gibi yukarından bakacağınız, içerisinde kendinizi Yunan Mitodolojisinden bir tanrı gibi hissedeceğiniz eşsiz bir atmosferi vardır. Yerel bir rehber eşliğinde yapacağınız bu gezi sizin aklınızı başınızdan alacak. Yine bir gününüzü ayırmanız gereken yer Olimpiyat Stadı'dır. Tarihte ilk olimpiyat meşalesinin orada yandığını düşünürseniz ne kadar etkileyici bir yer olduğunu anlayacaksınız. Atina'yı gezmek size yeterli gelmediyse Atina'da bineceğiniz feribotlar ile günü birlik çok güzel adalara rahatça ulaşabilirsiniz, güneşin ve denizin keyfini çıkarabilirsiniz.

Dünyada Tarih, kültür, sanat, güzel yiyecekler ve içecekleri bir arada bulabileceğiniz en güzel yerlerden biri Atina'dır. Şimdi Atina'ya bir bilet alın ve eşsiz yolculuğunuza, tatil planlarınıza başlayın. (Atina sizi çağırıyor !)

Poyraz MATARACI 6/D

Mavi Alaçatı

Alaçatı'ya yaklaşırken sizi masmavi bir deniz ve gökyüzü karşılar. Alaçatı'ya yaklaşırken bile, gözleriniz maviye ve yeşile doyar. Birden içini bir huzur kaplar ve orada bir an önce olmak için heyecanlanırsın. İzmir'in bu gözde ilçesi pek çok güzelliği size bir arada sunar. Ben de bu güzel ilçede yaşadıklarımı sizinle paylaşmak istiyorum.

İstanbul'dan kendi aracımızla yaptığımız 5 saatlik bir yolculuğun ardından Alaçatı'ya ulaştık. Alaçatı'nın girişinde bizi oraya özgü yel değirmenleri karşıladı. Yel değirmenlerine ilgiyle baktık. Daha sonra Alaçatı'nın rengarenk çiçekleriyle süslü sokaklarından geçip otelimize yerleştik. Buradaki oteller genellikle butik oteller. Otelimize yerleştikten sonra Alaçatı'nın harika plajlarını keşfe çıktık. Ilıca, Altınkum ve Boyalı plajları yüzmek ve güneşlenmek için muhteşemdi. Sonraki günlerde Alaçatı'nın yemyeşil doğasını ve ilçenin güzelliklerini gezmeye karar verdik. Tarihi kilise, Alaçatı evleri ve taş sokaklar çok etkileyiciydi. Ayrıca burada lezzetli kurabiyeler ve zeytinyağlı yemekler yeme fırsatı bulduk. Buranın ayrıca rüzgarı çok meşhur olduğu için pek çok insan buraya sörf yapmaya gelmişti.

Alaçatı küçük bir ilçe olmasına rağmen içinde pek çok güzelliği ve eseri barındırıyor. Burada zamanın nasıl geçtiğini anlamak oldukça zor. Siz de hem doğayla baş başa kalmak hem de eğlenmek istiyorsanız mutlaka buraya uğramalısınız.

Metin AYDIN 6/D

DENİZDEKİ KULE

Kız Kulesi, Yunanlar tarafından İstanbul Boğazı'nın Üsküdar sahiline yakın bir bölgede kurulmuştur.

Kız Kulesi hakkında birçok rivayet ve efsane vardır. Bunlardan en yaygın olanı ise şudur:

Kral, bir gün kızını bir falcıya götürmüş. Falcı da Kral'a: "Bir gün, kızınızı yılan sokacak ve kızınız hayatını kaybedecek." demiş. Kral bunu öğrenince korkmuş ve denizde yılan olmayacağı için denizin ortasına bir kule inşa edilmesini istemiş.

Kral, kızı ve ailesi ile orada yaşamaya başlamış. Günler su gibi akıp giderken bir gemi ile birlikte görevliler alışveriş yapmak için karaya inmişler. O sırada da gemiye yılan girmiş.

Yılan, kuleye yanaşan gemiden kulenin içine girip kızı ısırmış. Bu yüzden de kız ölmüş.

Bu efsane ülkeye gelen turistlerin de ilgisini oldukça çekmektedir. Oysa kulenin asıl yapılış amacı Bizans döneminde gözlemevi olarak kullanılmasıdır.

Kuleye gitmek için özel olarak kalkan gemiler var. Kız Kulesi şu an restoran olarak kullanılmakta fakat ben tarihi bir yerin bu şekilde kullanılmasını doğru bulmuyorum. Oraya giden turistler sadece yemek yiyip yukarıdaki bölgeden dışarıya bakabiliyorlar. İçerisinde kulenin geçirdiği tarihsel süreçle ile ilgili eşyalar bulunsaydı daha güzel olmaz mıydı?

Duru Nergis DİLMEN 7/C

BULGARİSTAN, SOFYA

Bu yıl ara tatilde Bulgaristan'ın başkenti olan Sofya'ya gittim. Bulgaristan'da gezebileceğiniz pek çok yer olsa da ben bunlardan bazılarından ve Bulgarların kültüründen bahsedeceğim.

Öncelikle Sofya'da gezebileceğiniz temel yerlerden başlayalım:

1. ALEXANDER NEVSKY KATEDRALİ

2. BOYANA KİLİSESİ

3. NATİONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF BULGARIA

3. AZİZ GEORGE ROTONDASI

Bunlar Bulgaristan'da gezebileceğiniz en tanınmış yerlerden bazıları. Bulgaristan'da yenebilecek oraya özgü yiyeceklere ise:

1.LOZOVİ SARMİ
2.KEABCHE
3.TARATOR
4.STUFFED PEPPERS örnek olarak verilebilir. Tabii yiyecekler hakkındaki düşünceler, tadan kişilerin damak tadına göre değişebilir ama bence bir yere gittiğimizde o yerin kültürünü anlamanın en önemli yollarından biri de ön yargısız biçimde oranın tatlarını deneyimlemektir.

Bulgaristan'ın belli başlı halk oyunları:

1.LYASTA
2.ROKA
3.OPAS
4.ZARUY BOB
5.SBORENKA'dır. Bulgaristan'ın para birimi levadır ve Türk lirası ülkede geçmemektedir. Yani Bulgaristan'a gittiğinizde bir şeyler almak için öncelikle paranızı levaya çevirmeniz gerekmektedir. Aynı zamanda Bulgaristan'da kullanılan saat, Türkiye saatinden 1 saat geridir.

Gökçe ARSLANCA 7/C

FABL

Bir Azim Hikâyesi

Ormanların birinde bir tavşan yaşarmış, adı Tufan'mış. Tufan, her zaman ormanın öbür tarafını merak etmiş ama gitmeye cesaret edememiş. Bir gün bilge tavşana sormuş "Bu ormanın diğer tarafında ne var?" diye. Bilge tavşan şöyle cevap vermiş "Bunu bilmen için oraya gitmelisin ama sadece şunu söyleyebilirim, oraya ulaştığında karşına çok güzel birrr..." demiş ve cümlesinin sonunu getiremeden oracıkta ölüvermiş. Tabii bu durum Tufan'ı daha çok meraklandırmış. Bir gün arkadaşlarına danışmış ve arkadaşları "Heh! Sen ve cesaret mi? Aynı cümlede kullanmak bile ayıp olur." demişler ve gülmeye başlamışlar. Ama Tufan kafasına koymuş, gidecekmiş oraya ve ne olduğunu görecekmiş.

Büyük gün gelmiş, Tufan bütün hazırlıklarını yaptıktan sonra yola çıkmış. Ama hiç gitmediği için bilmiyormuş ormanın derinliklerini. Ama yine de çok hazırlıklıymış. O da ne!.. Tavşanların korkulu rüyası tilki çıkmış karşısına. Ve tilkiye "Ne olur, beni yeme!" demiş ama tilki demiş ki "Ya kulağın ya da ayağın. Birisini seç." Tufan ilk başta kararsız kalmış ama en sonunda kulağını seçmiş çünkü ayağını yerse hedefine ulaşamazmış. Ve tilki bir hamlede Tufan'ın kulağını mideye indirmiş. Ve ikisi de yoluna devam etmiş. Hey, dikkat et! Hemen ağacın yanına git, demiş birisi. Tufan da onu dinlemiş çünkü tepede bir şahin varmış. Şahin direkt Tufan'ı mideye indirebilirmiş. Şahin oradan yavaşça uzaklaşmış ve Tufan onu kurtaran kişiye teşekkür etmiş ama onu etrafında görememiş. Herhalde tilkiydi diye düşünüp yoluna devam etmiş. Ve sonunda bir ışık görmüş ve oraya doğru hızlı adımlarla yürümüş ama karşısına bir ayı çıkmış ve ayı onun üstüne doğru koşmaya başlamış. Eskiden bilge tavşanın ona söylediği "Eğer olur ki bir ayıyla karşılaşırsan ölü taklidi yap." sözü gelmiş aklına. Tufan ölü taklidi yapmış ve ayı onu kokladıktan kısa bir süre sonra gitmiş.

Sonunda ulaşmıştı diğer tarafa ve belki de hayatında gördüğü en iyi şeyi görmüş: Bir şelale, o kadar güzel akıyormuş ki su, gözlerine inanamamış. Eee ne demişler:

HAYALLERİNİN PEŞİNİ HİÇ BIRAKMA, GEÇ DE OLSA HAYALLERİN GERÇEKLEŞİR.

Arda KAYA 5/D

Sincap ile Tavşan

Bir zamanlar bir tavşan ile bir sincap varmış, ikisi de çok iyi niyetli iki yakın arkadaşmış. Birbirlerini çok severlermiş ve beraber vakit geçirirlermiş. Arkadaş edinmeyi de çok severlermiş.

Her zamanki gibi ormana gezmeye gitmişler ve bir kuş sesi duymuşlar. Bu bir kargaymış. Karga bizimkilere "Merhaba!" demiş. Onlar da merhaba, demiş ve böylelikle tanışmışlar. Karga arkadaş canlısı gibi görünüyormuş, tavşan ve sincap da onu gruplarına almaya karar vermişler. Bu tanışmanın üzerinden aylar geçmiş, karga kardeşten haber yokmuş, kargayı merak edip onu ormanda aramaya koyulmuşlar ve sonunda bulmuşlar ama karga kardeş her zamanki gibi değilmiş. Bu sefer çok garip davranıyormuş. Tavşan ile sincap, kargayı bir arkadaşı ile konuşurken dinlemeye başlamış. Karga, tavşan ve sincabı yakalayıp aslana hediye etme karşılığında ormanlar kralı aslandan altın almayı planlıyormuş. Tavşan buna izin veremezdi, onun yerine kargayı kendi tuzağına düşürmeyi planladı. Tuzağın bağlı olduğu ipi buldular, kargayı oraya çağırdılar. Karga gelir gelmez ipi çektiler ve karga kendi tuzağına düştü. Karga yalvardı, yakardı. Lütfen, beni aslana vermeyin! Özür dilerim, diye diller döktü. Onlar da bir şartla seni affederiz, dedi. Bir daha kimseyi tuzağı düşürmeyeceksin, arkadaşlarının arkasından iş çevirmeyeceksin ve onlara karşı dürüst olacaksın, dediler. Karga hatasını anlayıp özür diledi. Bir daha da kimseye kötülük yapmadı.

Nil SİLİVRİ 5/A

DAVETSİZ ÇÖPLER

Hayvanların huzurla yaşadığı bir ormanda herkes çok mutluymuş. Bir gün yine tavşan yürürken bir şey görmüş. "Bu şey de ne?" demiş tavşan. Ama korktuğu için dokunmamış. Aynı şeyi ayı da yaşamış.

Tavşan evine gidince havuç bahçesinden bir havuç alıp, yemek isterken havuçlarının kuraklıktan çürüdüğünü görmüş. "Olamazzzz!" diye bağırmış. Tüm orman sakinleri bir toplantı yapmaya karar vermişler. Gölün yanında buluşmuşlar. Bir de ne görsünler göl çöpten görünmüyor. Çöpleri kaldırdıklarında ise bir sürü ölü alabalık görüp çok üzülmüşler. Sadece bir alabalık kalmış ve o da ölmek üzereyken onu alıp, temiz bir suya bırakmışlar. Daha sonra tartışmaya başlamışlar.

Ormanların Kralı Aslan: "YETERRRRRR! Herkes sakin olsun, buna bir çözüm yolu bulacağız. Fakat şu an tek yapmanız gereken şey çöpleri toplamak ve herkesin güvende olmasını sağlamak. Bu bir emirdir." Herkes çöpleri toplamış ve çok yorulmuşlar. Çöpleri topladıktan sonra tüm orman sakinleri evlerine gidip sabaha kadar uyumuş.

Sabah, çok gürültü varmış. Gürültüden ayı bile uyanmış. Herkes yavaş ve dikkatlice gürültünün geldiği yere gitmiş. Bir de ne görsünler çöp kamyonu göle ve onun dışında her yere çöp bırakmış. Tüm hayvanlar tekrar çöp toplamaya başlamış. Fakat tavşan artık çok sıkıldığı için arabayı takip etmiş ve o da arabanın içini havuç yapraklarıyla doldurup hemen kaçmış. İnsanlar bunu gördüklerinde çok sinirlenmişler. Tavşan bunları yaparken diğer hayvanlar her yeri tertemiz yapmış. Tam herkes evine girmiş ama o sırada 20 tane daha çöp arabası gelmiş.Hayvanlar hep bir ağızdan "Yok artık!" demiş. Artık çok sıkıldıkları ve üzüldükleri için bırakıp yarın yaparız demişler. Bir sonraki gün çöpün içinde uyanmışlar. Yürüyecek yer kalmamış. Aynı zamanda insanların bu davranışı yüzünden gölde de su kalmamış. Hem susuz hem de aç kalmışlar. Bu yüzden çöpleri toplayıp hemen plan yapma kararı almışlar. İnsanlara bir ders vermeyi düşünmüşler. Topladıkları bütün çöpleri gidip insanların şehrine boşaltmışlar. Daha sonra hayvanlar ormana dönüp, çok rahat uyumuşlar. İnsanlar bu çöpleri toplarken ne kadar yanlış bir şey yaptıklarını anlamışlar ve çok pişman olmuşlar.

Kendileri gibi onlarında rahatsız olduğunu düşünmüşler. Yani bir daha ormana çöp atmamışlar. Bundan sonra ormandaki hayvanları ve bitkileri rahat bırakmışlar. Hayvanlar ve bitkiler ise "Yaşasınnnn!" diye bağırmışlar. Çünkü insanlar onlarla uğraşmaktan vazgeçmiş. İnsanlar ise kendi çöplerini artık çöpe atıyormuş.İnsanlar bundan böyle suyu tasarruflu kullanacaklarını ve doğayı kirletmemek üzere kendilere o günden beri söz vermiş ve mutlu mutlu yaşamışlar.

Serra KAYA 5/D

OKYANUS VE YUNUSLAR

Uzun zaman önce kristal berraklığında bir okyanusta yaşayan bir grup yunus varmış. Bu yunuslar her gün birbirleriyle oynar ve mutlu bir yaşam geçirirlermiş. Bir gün yunuslar denizin kötü koktuğunu fark etmişler ama sorunu görmezden gelmeye çalışmışlar. Günlerden bir gün birkaç yunus hastalanmış.Yunuslar o zaman durumun ciddiyetini fark etmişler. Ayrıca okyanusun üzerinde pet şişeler, konserveler, poşetler ve hatta daha fazlası yüzüyormuş.

Yunuslar hemen toplanıp bu durum için bir çare bulmaya çalışmışlar. Bir gün boyunca düşünmüşler ama bir çözüm bulamamışlar sonra yunusların yaşlı kralına bu durumu danışmak istemişler ve hemen sadece yunusların bildiği bir denizaltı şatosuna kralı görmek için yola koyulmuşlar. Tabii ki hasta yunusları unutmamışlar. Hasta yunusları, grubun en güçlü yunusları sırtlanmış. Adaya vardıklarında yorgunluktan uyuyakalmışlar. Sabah uyandıklarında ilk önce nerede olduklarını bilememişler ama sonra kral için geldikleri uzun yolculuğu hatırlayıp kralın şatosuna doğru diplere inmişler. Kralın muhafızları yunuslara neden buraya geldiklerini sormuşlar. Yunuslar denizlerinin durumunu muhafızlara kısaca anlatmışlar. Muhafızlar, yunusları kralın huzuruna çıkarmışlar. Yunuslar krala "Kral hazretleri sizi rahatsız ettiğimiz için özür dileriz ama maalesef güzel okyanusumuz çok kirlenmeye başladı. Bu durumu engellemek için ne yapabileceğimizi size danışmak istedik." demişler. Kral "Tabii ki de size yardım ederim ama bu durumu düşünmem için bana zaman verin. Madem uzun yoldan geliyorsunuz ben çözüm bulana kadar siz de biraz dinlenin." demiş. Yunuslar bu duruma çok sevinmişler ve krala çok teşekkür etmişler. Kral bir saat sonra yunusları geri çağırmış ve şöyle demiş "İnsanlara denize atıklarını bırakmamaları ve temizlemeleri gerektiğini söyleyin. Ayrıca çöpleri siz de temizlemeye çalışın. Hasta ve çocuk yunusları burada bırakın biz onlara çok iyi bakarız." demiş. Yunuslar insanlarla konuşmak için hemen yola koyulmuşlar. İnsanlarla konuşmak için hemen kıyıya yüzmüşler. Sahilde gördükleri insanlara, çocuklara, gençlere, yetişkinlere, yaşlılara herkese bu durumu anlatmışlar. Bazıları yunusları dinlemiş, bazıları ise görmezden gelmiş. Yunuslar çöpleri toplamaya ve okyanusu temizlemeye başlamış. Ayrıca bazı balıkçılar her gün oltayla çöpleri temizlemeye başlamışlar. Bir yıl sonra okyanus tertemiz olmuş ve yunuslar hastalanmadan, oynayarak geçirdikleri o güzel günlere kavuşmuşlar.

Son olarak küçük eylemlerin bile dünyamızı kurtarmak için büyük farklar yaratabileceğini hiçbir zaman unutmamalıyız. Hepimiz katkıda bulunursak doğaya verdiğimiz hasarı tersine çevirebilir ve bu gezegende yaşayan tüm canlılar için daha iyi bir gelecek yaratabiliriz.

Kayranil DÜZEL 5/D

Lale ile Kaktüs

Bir zamanlar uzak bir ormanda küçük ve çok güzel bir lale yaşarmış. O kadar güzelmiş ki bütün ormanda güzelliği ile tanınıyormuş. Fakat bu lale çok kendini beğenmiş bir laleymiş. Herkesin dış görünüşü ile dalga geçermiş. Diğer laleler bile onun bu huyundan memnun değilmiş. Bir gün lale arkadaşlarına kendini överken arkadaşlarından biri "Kendini sürekli övüp durman bizim hoşumuza gitmiyor, hem dünyada bir sürü senin gibi lale var, bence artık başka bir konudan konuşalım." demiş. Diğer laleler de buna katılmış. Lale çok şaşırmış "Ben başka bir konudan konuşmak istemiyorum. Madem öyle ben de giderim o zaman." demiş ve oradan uzaklaşıp papatyaların yanına gitmiş. Papatyalar da onun bu huyundan pek hoşlanmamış. Lale bütün çiçeklerle arkadaş olmayı denemiş fakat hiçbiri onu sevmemiş. Geriye bir tek sarmaşık, diken ve kaktüs kalmış. Lale öyle çirkin bitkiler ile arkadaş olmak istemezmiş fakat onlardan başka çaresi yokmuş. O da mecburen onlarla arkadaş olmayı denemiş. Sarmaşık, diken ve kaktüs onu aralarına zevkle alabileceklerini söylemiş. Lale başlamış sohbete...

-Ben bu ormanın en güzel bitkisiyimdir. Benim gibi güzelini nerede arasan bulamazsın. Rengim de şeklim de çok güzel. Sizin gibi çirkin değilim. Özellikle sen kaktüs, o dikenlerinle çok çirkin duruyorsun. Bence bu ormana layık değilsin.

Kaktüs lalenin dediklerine çok kırılmış ama aldırmamış. Yaz gelmiş, kuraklık başlamış. Lalenin yaprakları solmaya ve dökülmeye başlamış. Lale çok üzülmüş. Ardından kaktüsün arkadaşlarına su verdiğini görmüş. Lale utanarak " Kaktüs, rica etsem bana da biraz su verir misin?" demiş ve kaktüs lalenin ona dediklerine rağmen bunu kabul etmiş. Lale çok teşekkür etmiş ve kaktüsten özür dilemiş. Ve hep beraber çok iyi arkadaş olmuşlar.

Sonuçta önemli olan dış görünüşümüz değil, kalbimizin güzelliğiymiş.

Zeynep Elif Akyıldız 5/A

Saftirik Avcı

Günlerden bir gün saftirik bir avcı yaşarmış, bu avcı her söylenene inanırmış, bu yüzden hiç avlanamazmış. Yine bizim avcı, bir gün ormanda avlanmaya gitmiş ve koskoca besili bir geyik görmüş. Hemen onun peşinden koşmuş, tam onu köşeye sıkıştırmış ki geyik ona "Dur, beni öldürme! Ben neyim ki yaşadığım yerde benden çok daha besili geyikler var, gel seni oraya götüreyim." demiş. Avlayacağı geyikleri düşünce avcının ağzı sulanmış. Geyiğin teklifini bizim avcı hemen kabul etmiş.

Geyik önde, o arkada sözde geyiğin yaşadığı yere gitmeye başlamışlar. Geyik onu önce bir ormandan sonra dereden geçirmiş, avcı hiç şüphe duymamış. Ama bir savanaya geldiklerinde avcı bu durumu sorgulamış "Geyik kardeş! Geldiğin yerin burada olduğundan emin misin?" demiş. "Evet, tabii ki de çok yaklaştık hemen şu tepenin ardında."demiş geyik. Geyik avcıya en son geldik dediğinde aslan kükremeleri duyulmuş. Avcı daha hiçbir şey anlamadan geyik onu aslanların inine itmiş. Aslanlar avcıyı yerken geyik konuşmuş:

-Eee avcı efendi! Her dalkavuğa inanmanın cezası budur.

Nil Rengin KURT 5/B

ŞİİR

BİR UMUT YETER

Bir hayalim vardı benim
Düşe kalka ona ulaşmak isterim
''Gerçekleştirmek'' işte budur hayalim
Umutluyum, ilerliyorum yol karanlık da olsa
Bağrımda bir heves koşmak istiyorum sonunda
İnancım yeter hayalime ulaşmaya
Mavi denizlere bakarken bir gece
Bir parıltı gördüm gökyüzünde
O parlayan benim umudumdu
Umut, aradığım duyguydu.
Karanlığın içindeki o minik ışık
Savaştığım zorluklar yol açmıştı önüme
Tanışmıştım kendimle
Artık yeni hikâyelere hazırdım
Birlikteyiz, artık olacak dedim iç sesime
Azim, çalışma,istek gerekir bazı şeylere
Ve o gün uzak değil biliyorum
Yeni bir hayat beni bekliyor gelecekte
İnanıyorum başaracağıma,
Ben en karanlık anımda, ışığı açmıştım nasılsa
Bazen şaka gibi gelir gerçekler
Bazen su gibi geçer zaman
Gençlik, emek, kaygı hepsi bir olur
Yıkılmamak gerekir, direnmek meziyet bu çağda
Başarının tadı çalışmakta
Çalışıp kendini ispatlamak da hep dimdik hep inatla

Asya Ayşe DEMİR 8/B

UMUT

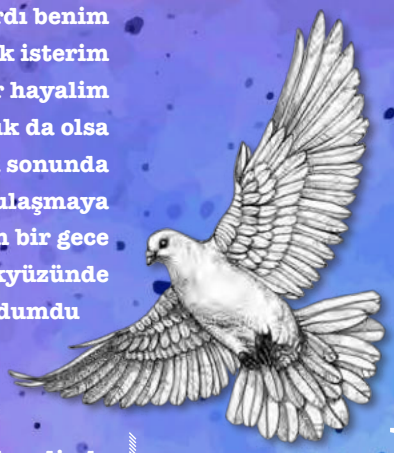
Umutsuz bir serçe gibi
Yapayalnız bu hayatta
Boğuşurken olumsuzla
Kollarını açtın bana

Yolumun sonuna bir umut oldun
Destek oldun bana
Bazen böyle başlar bu yollar
Başlamak lazım korkmadan

Umut diyorlarmış sana
Karıştın hayatıma
Senmişsin tek ihtiyacım
Muhtacım sana

Yolum uzun sürdü
Kırdı, döktü, üzdü
Pes etmeyince açarmış çiçekler
Etrafın güzelleşir aniden

Aslı KURU 8/B

BÜTÜN DÜNYA BİR OLSA

Savaşın gürültüsü,
Duyulur evlerden.
Kanlar akar toprağa,
Ölü bedenlerden.

Ne gerek var savaşmaya,
Bir avuç toprak için,
Bütün dünya bir olsa,
Savaşı önlemek için.

Bir kuş gelse,
Bembeyaz kar gibi,
Ağzında çiçeklerle,
Barış getirmeye.

Ülkeler yok olsa
Savaşlar sonlansa
Bütün dünya bir olsa
Barış içinde yaşasa.

Bora ERDOĞAN 8/A

BARIŞ OLALIM

Uçuşuyor silahlar etrafta,
Herkes birbirine düşman oluyor.
Ne gerek var birbirimizi kırmaya,
Dostları düşman yapmaya.

Gelin beraber bilet alalım,
Adını da barışa bir bilet koyalım.
Bırakalım bu kazançsız savaşları,
Birbirimize dost olalım.

Meyra Damla ÖZÜNLÜ 6/B

BARIŞA BİR BİLET

Savaşları nihayete erdiren ateşkes,
Tüm dünya alır derin nefes,
Kulaklara çalınan küçük bir ses,
Barışın gökyüzündeki yankısıdır.

Zeytin dalı uzatınca dört bir yanı,
İnsanlar dönüşür gökkuşağına,
El ele vererek gelecek yarınlara,
Kavuşacağımızın yansımasıdır.

İbrahim Sarp BİLİR 6/D

BARIŞIN YOLU

Her insanın bir gerçekliği olduğunu
Kızmadan, öfkelenmeden
Merhamet ve saygıyla dinlemekten
Geçer barışın yolu.

Birbirimizden öğrenmeyi tercih ederek ,
Bunun için çaba gösterip büyüyerek,
El ele verip ortak hedeflere gitmekten
Geçer barışın yolu.

Hayat çok kısa,
Gerek yok savaşa,
Her yer dalga dalga,
Barışalım bu dünyada.

Tek yumruk olan toplum
Kolay kolay yıkılmaz
Biz de katkı sunalım
Dünyanın barışına

Ece ESKİÇAKIT 6/C

DÜNYA BARIŞI

Birlik olmayan yerde ,
Varlık ve dirlik olmaz.
Tek yumruk olan toplum,
Kolay kolay yıkılmaz.

Savaş bir kan denizidir,
Bütün toplumları yaralar.
Dayanışma olursa
Bütün zulümler biter.

Gelin 'barış' yazalım
Dağına, taşına
Biz de katkı sunalım
Dünyanın barışına.

Aksun KINACI 6/A

BARIŞA BİR BİLET

Barışa bir bilet aldım
Önce umut durağına uğradım
Baktım çocukların gözündeki ışığa
O parıltıdan anladım

Bir sonraki durağım hoşgörü oldu
İndim ben de heyecanla
Bu defa gülen yüzler gördüm
Hem umut hem hoşgörü bir arada

Son durak sevgi durağıymış
Durdum orada da
Sonsuz olduğunu gördüm
Kalbimde hissettim bir anda

Ben barışa aldım bir bilet
İçinde ne öfke var ne nefret
Yolculuk, umut, sevgi ve hoşgörüyle
Geleceği aydınlattı bir anda

Derin Ela ERYALÇIN 8/A

NE FAYDASI VAR?

Ne faydası var bize savaşın,
Dünyayı alev alev yakmanın?
Ne faydası var bize kavganın,
İnsanın solmasının?

Neden hiç barışmıyoruz?
Kardeşçe ve mutlu yaşayamıyoruz?
Bizi bekleyen güzel günlere
Birlik ve beraber ile gidelim el ele.

Gelin beraber barışı çağırmaya,
Tüm dünyayı barış ile kaplamaya
Gelin beraber bitirelim bu câni savaşları
Kavgalara son; sevgiye neşeye bir ilk olsun.

Poyraz MATARACI 6/D

BARIŞA ÇAĞRI

Çağırıyorum herkesi barışa, sonsuz mutluluğa;
Ne gerek var çatışmaya, kırgınlığa?
Barış varken savaş niye?
Huzur varken hüzün niye?

Zaman geçtikçe farkına varılıyor,
Kayıplar, küskünlükler sadece üzüyor.
Şu gelip geçici dünyada,
Toplanmalı herkes barış çatısı altında.

Ne sınırlar ne de mesafeler,
Engel değil sevmeye, sevilmeye.
Biraz hoşgörü biraz da empati lazım bize,
Barışa çağrı dünyanın her yerinde!

Öykü ADİLCE 8/A

O GÜN

Barış yokken barışı düşlemek,
Herkes savaşırken inancını yitirmemek,
Belki düşmanlara iyiliği öğretmek,
Her karanlıkta bir aydınlık aramaktır umut.

Neyin nesidir? Bir toprak uğruna verilen bu savaşlar,
Hayalleri enkaz altında kalan çocuklar
Umudunu yitirme yine de,
Göreceksin tekrardan güneşi tepede.

Kolay şeydir umutsuzluğa kapılma,
Arkanı dönüp işini bırakmak
Zor olan ise umutlanmak,
Tekrardan başlayıp başarmak.

Karanlıktaki aydınlığı bulduğunda,
Düşmanlar barıştığında,
Herkes umutla dolup taştığında,
Gelecektir beklediğin o güzel günler de...

Zeynep ÖZDEN 8/D

Barışsak Her Şeyle

Ne güzel olur, barışsak her şeyle;
Dostlarla, ailelerle, eski sevgililerle...

Ne güzel olur, barışsak her şeyle;
Başkanlarla, yöneticilerle, ülkelerle...

Ne güzel olur, barışsak her şeyle;
Kitaplarla, sorularla, testlerle...

Ne güzel olur barışsak her şeyle;
Doğayla, ağaçlarla, çevreyle...

Bir an için vazgeçsek içimizdeki hırstan;
Bir an için vazgeçsek içimizdeki canavardan...

Alttan biz alsak bir kere ilişkilerde;
Unutmasak belki bu son gün ömrümüzde.
Yaşasak her anı dostlarımızla, sevdiklerimizle...

Bir biletim olsa barışa,
Bir biletim olsa mutluluğa,
Bir biletim olsa barışa,
Bir biletim olsa hayata...

Mert TEKİN 8/B

BARIŞA BİR BİLET

Verin bana biletimi,
Gideyim barışa,
Selam vereyim
Özgür kuşlara.

Uzaklaşalım savaştan,
O korkunç olaydan.
Uzlaşalım onun yerine,
Dolaşalım sevinçle.

Önce kendinle barış,
Gerisi gelir tıpış tıpış.
Önce yerleştirmelisin onu kalbine,
Zamanla yayılacak çevrene.

Ekelim sevgi çiçeklerini her yere,
Gezelim el ele.
Verin bize biletimizi,
Kanat çırpalım barışa.

Ebru AYDIN 6/B

BİR BİLET

Dünyadan arşa,
Bir bilet verelim barışa,
Gezsin tüm dünyayı,
Barış dağıtsın her yana!

Savaşları durdursun,
Silahları sustursun
Nerede varsa üzüntü, keder
Yürekleri umutla doldursun.

Artık çocuklar ağlamasın,
Neşeyle koşup oynasın,
Gözyaşları yerine
Yüzlerini gülücükler kaplasın.

Bir bilet verelim barışa,
Beyaz güvercinin kanadında
Umudu ve sevgiyi taşısın,
Her yana!

Ceren YÜZBAŞIOĞLU 6/A

BARIŞA BİR BİLET

Barışı bulalım birlikte,
Sessizce huzurla,
Sorunsuzca ve adilce,
Yaşamak için beraberce.

Bırakalım ihtirası,
Bencilliği ve aç gözlülüğü,
Tek başına bir mavi küremiz var evrende,
Hepimize yeter paylaşırsak adilce.

Bir bilet alalım barışa,
Bedeli ne olursa,
Bir bilet yetmezse
Milyonları bulalım gerekirse.

Unutmayalım asla,
Bize barışı getirmek için,
Hayatının baharında,
Solup giden hayatları.

Alya ÜNÜVAR 6/D

BARIŞA BİR BİLET

Gökyüzü mavisi bir rüzgâr esiyor,
Dünya barışına hepimiz özlem duyuyoruz.
Kanlı savaşların ardından hepimiz umutla bakıyoruz,
Barışın güzel günlere kapı araladığına inanıyoruz.

Barış umuttur,
Barış özgürlüktür.
Atatürk yolunda,
Hepimizin ülküsüdür.

Bilet alalım barışa,
Hayallerimiz gerçek olsun.
Umut dolu yarınlara.
Hepimizin sözü olsun

Barışın sesi yükseliyor dünyada,
Umuda yeniden yeşeren bahar gibi.
Sonsuz umutlarla bekliyoruz,
Karanlık günlerin arkasından doğan aydınlığı.

Ali Kerem SARI 6/A

GELECEĞE DAİR

İnancım tam bekliyorum heyecanla
Geleceğe dair planlarım var kafamda
Düşlüyorum yetmiyor, çalıştıkça çalışıyorum masamda
Gün olur belki gerçekleşir hayallerimin hepsi
Gün olur belki gerçekleşir hayallerimin birisi

Gerçekleştirmek işte amacım tam da bu olsa
İddialarım, teorilerim var ortada
Gün olur belki gerçekleşir onlarda
İstek ve inanç lazım en başta
Bunlar da varsa başlamak lazım tam şu anda

Bazen şaka gibi gelir gerçekler
Gün olur su gibi geçer zaman
Gençlik, emek, kaygı hepsi bir olur omuzumda
Yıkılmamak gerekir direnmek meziyet bu çağda
Başarının tadı çalışmakta
Çalışıp kendini ispatlamak da hep dimdik hep inatla

Asya Ayşe DEMİR 8/B

UMUT VE HAYAL

Bir hayalim var herkesin içinde olduğu.
Bir hayalim var herkesin çocuk olduğu.
Bir hayalim var, bir hayalim var.
En güzelin benim bir hayalim var.

Bir umudum var çocuk aklıyla
Herkesin mutlu ama musmutlu olduğu.
Bir umudum var gelece ait
Herkesin neşe ile içinde olduğu.

Şeref Cem KARADENİZ 5/A

HAYAL DEFTERİM

Hayallerimdir beni koruyan,
Çocuk olduğumu hatırlatan,
Kimi zaman başka dünyalara açılıp,
Bana eşsiz tecrübeler yaşatan.

Kahkahamdır hayallerimi yansıtan,
Özgür olmamı sağlayan,
Bir gemi kaptanı gibi,
Uçsuz bucaksız denizlerde beni dolaştıran.

Martılardır cesaretim,
Kanatlarındadır umutlarım, özlemlerim,
Gözleridir gözlerim,
Hayallerimle zengindir seyahat defterim.

Sonu yoktur hayallerimin,
Budur dünyam benim,
Yaşayarak yeşerttiğim,
Geleceği kurtaracak çocukluk hayallerim.

Sarven ÜÇKARDEŞ 5/C

TEK KİŞİLİK BİLET

Mavi gözlerin gözlerime değdiği anda
Umutsuz bekleyişlerle seni beklemek
Her gece tanrımdan seni dilemek
Boş bakışlarımla seni düşünmek

Biletin mi yoktu da gelmedin
Geri gelmen için ne yapmalı bu gönül
Günler geçtikçe geceler uzar
Geceler uzadıkça sana olan hasretim artar
Bu hislerim duygularımı acıtan cam parçası gibi
Söylemeye kalksam kanatıyor
İçimde kalsa acıtıyor

Gittin
Gitmen sıkıntı değildi kalman önemliydi
Ama gitmen büyük yalnızlığımı doldurdu
Tek kişilik miydi bu hayat, tek kişilik miydi bu bilet
Sen gidince boş kaldı beklediğim duraklar

Erdem Renas SAKAT 8/A

FARKINDALIK

Yazı hatırlıyor musun?
O sıcak, güneşli günleri,
Aramızdaki o savaş başlamadan öncesini,
O gençlik günlerimizi...

Gölgem peşimi bırakmıyor,
Yaşadıkça hayatımın farkına varıyorum,
O giderek küçülen gölgem,
Beni özgür bırakıyor.

Gölgelerden özgürlüğe bir bilet,
Özgürlüğüme geldi bir niyet,
Kendimle barıştım sonunda,
Umutlu yarınların gösterimi pek yakında.

Damla Su KALAYCIOĞLU 8/A

ALMAN LİSELİLER
KÜLTÜR VE EĞİTİM VAKFI
ALKEV ÖZEL OKULLARI

ANAOKULU
İLKOKUL
ORTAOKUL
ANADOLU LİSESİ
FEN LİSESİ

ALKEV ÖZEL OKULLARI
Alkent 2000 Mahallesi
Mehmet Yeşilgül Caddesi No. 7
34500 Büyükçekmece / İstanbul

0 212 886 88 40
e-mail: info@alkev.k12.tr

www.alkev.k12.tr

ALKEV Özel Okulları

Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz